

Additio Ad Corinthios II La. I Replica

etima mortificatio: ut dictū ē. et fuit amota p̄ia syllaba p̄ ipsitā līgue ut dictū ē. Sic & apl's interptat̄ tres snias p̄dēnati
uas his q̄ p̄im nō amat̄. i. anathema: q̄ ē separatio a fideliū ce-
tu & heretiq̄ ē destruictio bonoꝝ suox: et Samatha qđ ē qđā
vītū & solēnīs morificatio in sua ciuitate seu pollicia & qz
opposita iuxta se posita magis eluescunt. ido p̄pter im̄p̄catur

Slo.ordi.

Dicitur. **S**alutari
onem primo
more solito
pmittit. **I**nde de bonis p-
grāz collar' grās deo agit
loquēs pfect': post ad pas-
sionis toleratiā sui exēplo
inuitat: postea pseudo apo-
stolos deprimendo redar-
guit detegens x̄stus eo-
rū. **E**t se multis modis cō-
mēdat. **T**ādē moralis ad/
monitio cū literatiōe bīndi/
ctiōis subdit: **S**alutatio/
nē igit pmittēs h̄pseudo
supbiaz. paulū t̄z cordis
plumptioez aplm se noiat
dicens: paulū t̄c. b Bñ
dict'. p̄m pfect' loquīs d̄
tribulatiōe apponens se ex/
emplū patiēte. t̄ solatio/
nis adeo accepte: ducens
laudi qđ alij ignominie.
c D̄e'. Creator omniuz.
d P̄t̄ xpi. **P**er quē est t̄
nob. e P̄f̄mīse. **I**da/
terne dans veniā petoz: t̄
bona opa: et i tribulatiōe
stātiā. f Et de'. dator.
Tot'. **P**erfecte solatio/
nis: quātā decet dare deū
bis qđ p̄ xpo patiūtur. Q
de' solationis: ex Bptz &
cōsolatur. g Qua ex/
hortamur: id est quam de/
ns ad hoc dedit nō solum
Ex̄t. solat.

Ali. de l'Yra

**Incipit expositio scđe
ep̄le pauli ad Corinth⁹.**

A **D** **p** **Ca. I**
Aul⁹ apls.
P⁹ q̄ aplis
sc̄p̄t corin-
tb̄s iſtruēſ
eos deſac̄tis eccl̄i i ep̄la-
pma. B p̄t ſcribit eis d̄ mi-
nistris eccl̄i in ep̄la ſc̄da.
Cui⁹ rō fuit: qz p⁹ p̄dicati-
onē apl̄t receperat pſeudo
apl̄os: q̄s aliq̄veris apl̄s
pſerebat. p̄t qd̄ apl̄s ſcri-
bit cōmēdās veros apl̄os
ꝝ eoz doctrinam & vītupe-
rās falſos & cox falſitare.
Et diuidit h̄ ep̄la in duas
pres. s. i ſalutatiōe & nar-
rationē: q̄ iicit ibi: Bndt-
cus. Circa p̄mi p̄mo po-
nūt pſone ſalutatiōe, cum
dr̄ P̄aul⁹ apl̄s exponat
ſic̄. S. Ro. j. b P̄er vo-
dei. i. electionē Ecl̄. iiiij.
c Et ii. fra. Bñc adiūgit
apl̄s i ſalutatiōe ſu:ne co-
ritib̄s crederet i p̄m retulit
ſe aliq̄ mala de iſipſis apl̄o-
cū trāſlerat

Incepit plog⁹ iſcōaz epſaz Pauli ad Corithios.
¶ secunda ad corinthios epiftola qua-
ſi in parte ſuperiori poſt tribulationuz
ſuaruz relationes: reddit cauſas quare
ad eos ſecūdo non ierit qm̄ nō leui mu-
tatione cōſili⁹ feciſſe ſe aſſerit: ſed ne aduētu ſuo tri-
ſticiam incurreret: cū iſ peccato permanere diſcipli-
los reperiſſet. Deinde poſt agnitos fructus peni-
tentie reconciliat eū ecclie: quem in prima ppter
fornicationem a conſortio ſanctoruz iuſſerat amo-
ueri. Tertio ptra pſeudo apoftolos officij ſui digni-
tatem tuctur: et noui teſtamenti miniftriſ: tanto
anteire gratia oſtendit: quāto euangeliuſ eſt lege
preſtantius. Immoratur etiam in cauſa illa pluri-
muſ quā breuiter in prima cōtigerat: vt prompto
ac libēti animo neceſſaria pſentis viṭe nō habenti-
bus largiantur: vt vtilitate ſpiritualis cōmerci⁹ com-
mutent preſentia cū futuriſ: atq; abundantia ſua
ſanctorū in opia ſuppleant: vt viciſſim eoruſ in opia
ſanctorū abundantia ſuppleaſ. In fine repetit qd
ſuperius cōtra pſeudo apoftolos egerat: ⁊ iactati-
onem eoruſ prediſatiōeſq; de ſe glorioſas: vel colla-
ta antiquitate generiſ: vel catalogo iniuriaruz ac
piculoruz ſuo xeuacuat. Dicitq; eos oparios ſubdo-
los q; ad imitationē ſathanę trāſfigurenſ in apſos
chiſti: ſub prediſationiſ ſpe luſtra pecuniaria que
q; ſectanteſ. Explicit plog⁹: Argumētū incipit.

Post actam a corinthiis penitentiā cōsolatoriaū scribit eis epistolaz apls a troade p tituz : et collaudans eos:hortat ad meliora: et tristatos qdē eos: si emēdatos ostēdēs.
Explicit argumentū: Incipit ep̄la
Pauli ad Corinθios secunda.

Aulus aplus ieu christi p **L.a.I**
s nō usurpatue. b s nō hoim. c s qui iuit cū pri-
ma epistola ad corinthios et oia renunciavit apo-
stolo q sicut fecit apud illos.
volutate dci: et timotheus frater

A ecclesie dei que est corinthi cū san-
cta renatus. s p̄b̄teris. a s̄ c̄m̄ metropolis ē corinth⁹. b s̄ ecce sa-
ctis omnibus qui sunt in vniuersitate achāia. H̄a vo-
luratio. s trādilat̄rā metris. c sine q̄ p̄t nil dar. d si in se-
bīcē par. Dic patre nōc. t̄m̄ īcū chris̄tū. e dī-

Eccl^{is} 2° p^rat^e a d^eo pat^e m^o r^o c^ond^uleu^m ch^{ri}t^o. **D**icit^u gloria eius non potest augeri nec minatur: in suis sit exaltatus in quibus per cognitionem et ipsorum pfectum dicuntur exaltari.
 S nobis q^{uod} x^pi filii sumus.
Eccl^{is} 2° c^ont^uctus de^o t^r p^r dⁿⁱ n^ri i^seu^x p^rater misericordiaru^m h
 S non minus est tribulatioⁿe solarium. *S* ministros. *S* aie et corporis.
Eccl^{is} 2° t^de^o t^oti^m p^osolati^ois: q^{uod} c^osolat^o nos in omni tribula^m s
 S a deo consolatur. *S* desolati: id est humano auxilio destituti.
 S p^{ro} exemplum consolationis nostre.

**tione nostra: ut possimus & ipsi consolari eos qui i
a sed est qualibet. b per ealem consolationem q; horas nos ad grauita
di pressura sunt per exhortationes; qua exhortamur**

Nico. de lyra

Replica. In ultimo ca. Maledictione eorum q̄ christiani non amant ponit apłs in lingua ep̄franca. Utra quam Burg. se opponit à littere t oibis doctoribus q̄si null' intellexerit vere terminū ibi positum vel terminos. Bideat ibi p̄ doc. q̄ voluerit idiomā est mibi ignotus.

cū trāst̄erat p̄ eos p̄ p̄m̄ apl̄ eplaz missā: vt b̄t in fine illi^t eple. Cōsequentē p̄nūt p̄sonē salutare, cū d̄r̄d̄ Ecclie dei. i. cōgregatiōnē fidelium. e Que ē cor. i. achate metropolit. cōtra p̄nuntur optata bona ibi: f H̄ra vo. in p̄nti q̄ ē p̄nc̄piū oīs boni meritorū. g Et p̄x. i. futura felicitate: q̄ q̄etabit totalis appetitū. h A deo. i. tota trinitate. i Et d̄no t̄c. a tota enī trinitate puenīt dicta bona mediātē xp̄i icariatiōe. k B̄ndic^t. P̄missa salutatiōe. l p̄n̄t narratio eple: i. q̄ sic p̄cedit apl̄s. q̄ p̄mo excitat coriñthioꝝ p̄tētioꝝ. scđo ponit excusatōne. ibi: Et hac p̄fi. ctio suā. p̄scq̄ iūtētōne. iiii. ca. P̄na adhuc i duas. q̄ p̄mo excitat atētōne: recitādo q̄dā i generali. scđo mag. i sp̄lā. ibi: M̄ enī vo. L̄cra p̄mū sc̄iēdū q̄ ex beniuolēntia red̄dūt auditōres attēti: xp̄e q̄d̄ apl̄s caprat eoꝝ b̄eniuolētiā: ostēdēdo q̄ qc̄d̄ fac: ad uitilitatē eoz fac. et lō p̄mo uitilitatē ex ip̄o eis p̄uenītētē declarat. scđo rationēz b̄nī allegat. ibi: Q̄m sic abūdant. dīc igit B̄ndic^t de. i. grās ago si bi: dīcē enī dei est facē. p̄. xxvi. Q̄m ip̄e dīxit et fa- sit. dīcē xo n̄m si ē facē. et iō q̄n̄ d̄e b̄ndic̄t nob̄: ali- q̄d̄ donū nob̄ tribuit. s̄ q̄n̄ deū b̄ndic̄m̄: nihil sibi ac crescit: s̄ solū sibi grās agi- mus. dīc igit: B̄ndic^t de- us. i. tota trinitas. l Et p̄t. i. p̄sonā p̄ris. m D̄fūt n̄r̄ t̄c. i. q̄ exp̄m̄ p̄sonā su- lij. et contilegit s̄l̄ p̄sonā sp̄llācti: cū si neꝝ ambo rū. n̄ W̄m̄. auferens a nob̄ oēz miseriā. o Et d̄e to. p̄lo. p̄ferēs nob̄ bo- nū totalis q̄etatiū mētis lez sc̄ipm̄. p̄ Qui solat̄ur t̄c. aliqui erūedo: et ali- q̄n̄ p̄mū p̄mitēdo: et ali- q̄n̄ patiētiā tribuendo: q̄d̄ frequēter ē meli^t et magis exp̄diēs q̄ erui a tribula- tōne p̄tal. s̄ q̄ talē p̄solat̄ionē dedit ap̄lo p̄solam̄. p̄se: s̄ eriam. p̄ alioꝝ vti- litate. sicut dedit lumen solt̄ nō solū vt ip̄e luceat s̄ etiā vt alia illuminet. ideo sub- dīc: q̄ Et possim^t i. ipt̄ p̄solari. verbo et exemplō. r Eos q̄ i omī p̄ssūra t̄c. *

Slo.ordi.

Sicut solare nos: sed etiam exhortaretur: et ita nostra solatio valeret etiam ad alios exhortari ut vere possimus consolari.

Nico. de l'Y. **P**ro vira exhor. In amaris sal^t et pmiū promittit. b Mō enī vō lu. tē. Ne coērūt deficeret patiētes tribulatiōes ab fidelib^t: ap̄ls dat eis ī exēplū sc̄pm: ut sic ip̄e corroboretur ī suis tribulatiōib^t.

c Ipi. Mō solū alij de nobis: b et In nobis. Quia natura nostra nil nisi mortem promittet ut defectū. Tātā solētiā iniqtas significat ī surreptitiae ī fidei pdicatores: ut morem hōlos haberet. Sic enī afflīcti fuerāt ut desperarēt de p̄senti vita. d Et eruit. Quia de p̄sidia sua nō negat suis in necessitate posse. e Et adhuc. Ut ex personis multaz speciez ad deuz xp̄e pdicatiōez eoz cōueris: ḡre agāt deo p̄ pdicatiōez eoz p̄ multos hōtes eā donatiōez fidei: q̄n in ip̄is ē. Perso nas m. f. dīc̄ isfates: pueros et ceteras etates p̄ vtrinlog sexus p̄ditiōne. f Ex multaz p̄. Alia trāstio vt ī multo facie ei q̄n nob̄ tē. Que līa sic legiſ. Q. orōnes v̄re sic iuuabūt nos ut p̄ multos gracie agāt deo p̄ nobis. ḡre dico el̄ donatiōes q̄ est ī nobis hō mutatur. agan̄ dico in multo facie. Aug. i. iter multos et corā multo. h̄do q̄ gratia dei sololatur ap̄los causa multo. i. oīm credētis: q̄z causa p̄ssure eis igeretā. Et id illi oēs credētes gr̄as deo referant p̄ liberatione. ḡ Donatōnis. Procedētis ex p̄sonis. i. honesti viri: vt vobis et alijs multaz fa. i. discrettonū: vt discretoz meritorum et diuersaz fortū: vt facies tōb fuit patiēta: dauid būllitas: moyſi mā suetudo. h̄do multos. Exponit q̄d supra dixerat a p̄sonis multaz faciez. i. Mā gloria nostra. Ideo et vos et alij debetis orare p̄ nobis. Tel idō orationes v̄re poterunt nos iuuare: q̄r hoc vnde gloria mur tam honestuz est. k Testimoniū. Sunt bona opa que testifatur exteris: q̄d sit ī oscia **L** Testimoniū

Ad Corinthios II

f nos. f ut vere possim̄ consolari. f q̄ p̄ xpo: id ī christi noīe inferūt: vel quas ad similitudinē xpi patimur.

t ip̄i a deo: qm̄ sic abundat passiū: a s̄ nō minus. b s̄ cū vel b liberamur vel pieratē paternā in flagellis intelligim̄: qz flagellū omnē filii quem recipit. f in nobis qui sum̄ cap. loc. ones xpi ī nob: ita t̄ p̄ xpm̄ abūn b

f sed hoc corū p̄ vobis.

d dat consolatio nostra. Siue autē tri- a s̄ q̄ nō exēplo monet vos de pati vñ salēter, bulamur p̄ vēstra exhortatione na vobis. a s̄ sp̄ p̄mū. b s̄ vt silez sperer. f q̄ nō exēplo monet vos de pati sub sp̄ p̄mū ut sic leuius feratis.

t salutē: siue consolāmur pro v̄ra e a s̄ ad grauiorā vel finierā malis vel virtute patiente data nobis.

c consolatiōe: siue exhortamur pro f

g ut ad maiora accēmini. et salutē spereris. a s̄ p̄ salutē dico. f sal̄ opaf. i. intēdū opari ī vobis. i. nos intēdīm̄: q̄ op̄t in vobis toleratiā.

v̄ra exhortatione et salutē: quē s̄ a s̄ quasi debetis exemplo nostri cadē pati: que et nos patimur.

operator tolerantia ī īāndē pas b

a s̄ a deo opaf. f q̄ speram̄ vos passuros. s̄ionum quas et nos patimur: ut i

a s̄ pacimur dico. f ad vestrā vēlētāem. spes nostra firma sit p̄ v̄ob. Scien-

tes qm̄ sicut socij passionuz estis: m

a s̄ q̄ equa glia labo v̄ro retribuerur. f in furu-

ro. ḡ exponit tribulatiōes.

b sic eritis et solatiōis. Mō enī vō /

a s̄ q̄ vobis scire p̄ficer. b s̄ pseudo de sua glo- ria gloriant: nos vō de tribulatiōe.

lum ignorare vōs frēs d̄ tribula- tōe nra q̄ facta ī asia: qm̄ suprā q

pondere passionū. f et s̄ humana.

modū grauati sum̄ suprā v̄tutē r

f adeo. a s̄ nos q̄ de malis solemus gaudere.

b s̄ non solum loqui et cetera facere.

ita vt tederet nos etiam viuēre. s

f non solum tederet viuēre: sed etiā. a s̄ certitudinem omnium modam dissolusionis.

c Sz ip̄i ī nobis p̄s responsū mor- a s̄ ideo deus tātū p̄misit eos affligi.

tis habuimus: vt nō sim̄ fiden- v

a s̄ maledictus enim qui confidit in hoīe.

b s̄ in quo secure: q̄ ip̄e est. c s̄ cui simile ī q̄ me de il̄ p̄dicitis liberauit. vñ subdit: qui d̄ tā. tē.

d tes in nobis: b̄ i d̄eo qui suscitāt et

mortuos: qui de tātis periculis

f ad salutem reduxit. a s̄ tendentes mētis desiderio.

eripuit nos et eruit: i q̄nem spera-

f in posterum. f quotidie.

e mus quoniā et adhuc eripiet ad:

f non solum nobis et alijs s̄ t. f vel nōbus.

iuuantib^t f vobis in oratione p̄

f facia vel cōfite. f ita oratiōes v̄re iuuabūt nos

f et multos. f i. a p̄sonis diversaz erat.

f nobis: vt ex multarū personis fa-

f vel vobis. a s̄ libera-

s cierum: eius q̄ in nobis est dōna

b tionis et ceterorū bonoz. f fideles.

b tionis: per multos gracie agan̄

a s̄ Ambro. ideo non diffido de auxilio dei: quia

pura est conscientia ab omni simulatione.

b s̄ hoc vnde gloriamur.

i p̄ nobis. f Māz gloria nostra hec

k est testimoniu consciētig nostre:

La. I Nico. de lyra

id ī p̄ponēdo eis p̄mū eternū: sic a deo nob̄ est p̄postū: et exponēdo eī sc̄pturas inducētes ad toleratiāē passionū: sic a deo reuelate sit nob̄. a Qm̄ sic. b̄ s̄ p̄r allegat sui dicti rōne. Et q̄ duo dixerat. s̄ q̄ p̄solatiōē a deo accepit ī suis tribulatiōib^t: et q̄ b̄ cedebat ad vtilitatiē fidelū. idō p̄mo p̄suadet p̄mū dices: Qm̄ sic abundat passiōes xpi. i. tribulatiōes q̄ ī capite xpo īceperūt. b In nobis. i. aplis ad q̄s a capite derivate sunt. c Ita t̄ p̄ xpm̄ tē. ap̄f q̄d d̄ p̄s. p̄tij. Sc̄z multitudinē dolor̄ meoz in corde meo: p̄solatio nes tue letificauerūt aliam meā. t̄ b̄ valde rōnable. Lōsequēter p̄suadet sc̄dm. d. Siue autē tri. p̄v̄a tē. i. b̄ cedit ad vtilitatiē v̄ram: in q̄z exēplo n̄ ad tolerādū patiēter tribulatiōes debetis animari.

e Siue solamur. t̄ b̄ cedit s̄lit ad p̄solatiōez v̄ram: in q̄z habet eīusdē boni p̄missionē. f Siue exhortamur. a deo p̄ īternā reuelationē. p̄ro v̄ra exhortatione et salutē. ex b̄ enī vos maḡ īstrutūt et ad opa salutis inducim̄. ideo sequit: g Que. i. q̄ exhortatio a nobis p̄posita supple vobis. h Dīc̄ tolerātiā tē. i. reddit vos fortiores ad toleratiāē passionū earūdē. t Quas et nos pa. exhortatio enī q̄ sit vero et facto ī efficiatōr. et quia patiētia discipuli firmat spem magistri ī stabilitate ī bono et p̄secutiōē p̄mū. idō subdit: k Ut spes nostra tē. q. d. ex toleratiā enī v̄ra firmiter speram̄ q̄ p̄mūz beatitudinis p̄seq̄mīnī. p̄pter q̄d subdit: l Sc̄tēres. nō certitudine euidentiē: s̄z adhēritē. m Qm̄ sicut socij p̄s. estis. in p̄nti. n Sic eritis et p̄s. futuro. o Mō enī. b̄ s̄tēr captat eoz beniōlētā recitādō qdā in spe cīali. et p̄mo recitat p̄secutiōē quādā sibi ī p̄solatiōne a deo factā. et sedo p̄sequit̄ h̄l̄ causā. ibi: Mā gloria. Illa dō tribulatio fuit excitata p̄tra paulū apud ephēs p̄ quendā argentiū: vt habeat Acl. xix. de q̄d̄b̄: Mō enī volum̄ igno. vos fratres de tri. nra. q̄ vobis erit patiētē materia. p Que facia ī asia. in q̄ ī ephēsus. q Qm̄ suprā modū gra. sum̄. i. suprā modū humanū. r Suprā v̄tutē. supple natu- ralē. Sed p̄tra b̄ videt ēē dr. i. Cor. x. Fidelis deus qui nō patiēt vos tētāt̄ suprā id qd̄ potestis. Dīcēdū q̄ duplex ī v̄t̄ siue p̄tās. s. nature et ḡre. suprā v̄tutē v̄ nature saltē de cōt̄ cursu b̄ p̄mittit de aliq̄n̄ fideles tētāt̄. t tūt̄ dat v̄tutē ḡre ad posse sustinere. et sic loquīt̄ apls. i. Cor. x. vñ ibidē statim subdit: Sed fa- ciet cū tētāt̄ p̄tēt̄ v̄ possitis sustinere. s Ita vt te. nos etiā vi. p̄p̄dūt̄ enī tribulatiōis aliq̄n̄ p̄lōgatio v̄te reddit̄ tētāt̄. Sz p̄ hoc videt̄ quod dr̄ Jac. i. Oē gādūt̄ existimare vos frēs cū in tētāt̄ variās incidentis tē. Dīcēdū q̄ tribulatio fm̄ se p̄siderata odibilis ī et odiōla. et sic loquīt̄ b̄ apls. in com- paratiōē tē ad finē ī locunda: vt p̄tore ad p̄secutiōē beatitudinis ordināt̄. Māt̄b. v. Beati q̄ p̄secutiōē patiēt̄. p̄pter iusticiā qm̄ ip̄o est regnū celoz. sicut medicina amara. p̄pter p̄secutiōē sanitat̄ ī amāda. e Sz ip̄i ī nobis p̄s re. mor. habuim̄. i. firmā opiniōnē morēdīt̄ tē. v At nō sim̄ fidētes ī nob̄. i. in v̄tutē p̄p̄ria. r Sz i. deo q̄si. mor. tē. q. d. idē repu- to ac si nos a mortuis suscitāt̄. y Et adhuc eri. ī futuro. z Adiūtāb̄t̄ et vobis tē. i. nō solū fiet b̄ ex merito n̄t̄: f̄ etiā ex merito v̄rāz orationū. p̄ vobis. a At ex mul. p̄sonis faciēt̄. i. ex p̄sonis multaz odiōlōt̄ fm̄ etatē statū et seū. q̄ ex b̄ q̄ de dat b̄nificiū alicui ad p̄ces multaz: nō solū obligāt̄ ad gr̄as agen- dū deo ille q̄ b̄nificiū recipit: f̄ etiā oēs p̄ q̄x orōnez b̄ fit. p̄p̄ q̄d̄ de aliq̄n̄ dat aliq̄n̄ ad p̄ces multaz: vt oēs obligat̄ ad gr̄as p̄factiōēs. q̄d̄ etiā cedit ī bonū om̄ntū. b El̄ q̄ ī nob̄ tē. i. vt p̄ b̄nificio nob̄ collato p̄cibus multaz mlti gr̄as agāt deo. c Māz gloria. Ilc̄ s̄tēr ponit̄ causa dīc̄ p̄solatiōis: q̄ accipit̄ ex p̄te p̄solatiō. et diuidit̄ ī duas p̄ces. nā hec cauſa p̄mo ponit̄. sedo ad b̄ testimoniū inducīt̄. ibi: Mō enī alia scribimus. Circa p̄mū selēndū p̄solatio apli p̄sistebat in firma spe diuini auriliū: vt p̄t̄ ex dīc̄. talis aut̄ spe causat̄ ī hole ex eo q̄ viuit fm̄ dictamē p̄sc̄i pure et recte q̄d̄ faciebat apls. i. dīc̄: Mā gloria tē. q. d. i. dīc̄ secure p̄fido s̄ diuso aurillo. p̄p̄ testimoniū p̄sc̄i p̄p̄rie q̄ remurmu- rat malo iteri: et gādet̄ bono. et huic testimoniō de- bet hō maḡ credēt̄ p̄p̄a bonitate q̄d̄ testimoniō boīm̄. c. vñco. e. vñco. qui vidēt̄

B

C

11. q. 5. e.
interventia
De sa. yn.
c. vñco.

Glo.ordi.

G Testimonium oscile. i. cō
sciētia nō remordēs s̄ te
stificans qđ in sc̄ncie. r̄c.
a Dei. Sicut imp̄is est
magna pena cōscientia:
ita pijs gaudiūz. non q̄
si inde superbe gloriātibus:
led deo totum dantib⁹. Ideo recte non ait:
Gloria nostra est testimoniū
nū altene malicie v̄l mī
noris grates sed cōscien
tie nr̄e: que quia occulta
est non ē subiecta alieno
iudicio. t̄ ideo nullus p̄
sumat p̄tra eam vel cogi
tare vel p̄ferre sententia.
b Non in carnali sapientia.
Que est voluptates
diligere: labores vitare.
vel fīm naturas rerū: et
non contra predicare vt
pseudo faciebant quoꝝ
fucatam predicat ionem
arguit. c Spero aut̄.
Ambro. proficere illos
sperat: quia ceperat me
liores effici cognito apo
stoli affectu circa se: et
gloriantur in eo.
d Quia gloria vestra.
Cognoscetis: quia glia:
id est per nos consequi
gloriaz eternam debet:
et nos per vos bene ins
tructos: qđ non esset si
cum offendiculo a vob⁹
acciperem. e Hac cō
fidentia. Quia vita mū
da vel emendata quorū
dam erat: voluit videre
quos ante indlgnū erat
videre. Si ergo non iuit
pter alios est qui mo
do se purgent. f Eo
lui prius. Aug⁹. Pr̄p⁹:
quia in priori epistola p
miseras te venturum: et
non venerat: t̄ ideo mē
dax t̄ leuis videbat: qđ
modo exusat. Non enī
fecit hoc nisi pro eorum
culpa. Non est iudican
dus mendax: q̄ dicit fal
sum: qđ putat verum: qđ
t̄tuz in se est: non fallit
t̄p̄ sed fallitur. Econtra
mētitur ille: qui dicit ve
rum qđ putat falsū: nec
est liber a mēdacio: qui
ore nesciens verum loq
tur: sciens autē non esse
verum voluntate menti
tur. g Ut sit ap̄d me
est t̄ non id est vt prepo
nam voluntatem v̄tilitati.
Q. non sic. quia v̄tili
tas preponēda est volū
tati: t̄ sic feci. h Fide
lis autem deus. In hoc
non sum mentiri creden
dus: quia i nullo alio sū
vobis mentitus. Et hoc
credi potest: qđ de⁹ est fi
delis: qui pm̄sist docto
res veritatis: vel de⁹ ve
ritas est mībi in hoc test:
et hoc est videtur apud
me esse

Ad Corintios II

a s̄ nō aliud in ore t̄ aliud in corde habētes.
b s̄ sincera veritatem deo: non eriam legis
obscurātias p̄dicantes.
q̄ i simplicitate cordis t̄ sinceri b
s̄ q̄ a deo ē hec gloria conscientie simplicitas
et sinceritas.
b tate dei: et nō in sapia carnali: s̄
s̄ a. fm q̄ sp̄s gratis mihi indicauit.
S in grā dei conuersati sum⁹ i e
s̄ vbi tot mala. a s̄ simpliciē cōuersari sum⁹
hoc mūdo: abūdātius aut̄ez f
a s̄ erga vos. s̄ q̄bus cessimus de iure nostro
quia cum ab alijs accepit ab his noluit.
b s̄ abundantius ad vos: qđ nec in prima epi
stola exegi aliquid nec in hac.
ad v̄os. Non enī alia scribim⁹ g
s̄ in prima epla. a s̄ in experientia opeꝝ
yobis q̄ legistis t̄ cognoui
s̄ et sicut hucus de me cognouisti: ita deinceps cognoscetis.
c Spero autē q̄ v̄sc⁹ in finē i
s̄ me in codem.
cognoscetis sicut t̄ cognouisti k
a s̄ nō ex toto: q̄ si sc̄is q̄ abstinui: non tū
sc̄is quāta discretiōe hoc feci.
d nos ex pte: qđ gloria yestra su l
s̄ que gloria erit. b s̄ adueni⁹. i. t̄p̄ore iu
dici⁹. s̄ cū omnia aperta erunt.
mūs: s̄c et vos n̄a: in diē dñi m
a s̄ iam qdām vestrā correcti sunt. s̄ vel abū
dārius ad vos seruati simplicitatem: t̄ i hoc
glorificari.
e nostri ieuſu christi. Et hāc p̄fidē o
s̄ q̄ ire in macedoniam.
f tia volui pri⁹ venire ad vos v̄t p̄
s̄ q̄ meā p̄sentiam. a s̄ confirmationē que
post fidem: vel qui prius fidem habueratis.
b s̄ vestro duci.
sc̄daz grām haberetis: t̄ p̄ v̄os
a s̄ vt multipliciter vos cōfirmare.
trāſirē macedoniā: t̄ itēz a ma
cedonia venirē advos: t̄ a vo
a s̄ vel elemofynam ferrē sacris qui ibi erāt.
b s̄ ad hoc ergo venire volui t̄ non veni
bis dēducī iudeā. **L**ūm q̄ hoc r
s̄ er non feci. a s̄ vt qđ rōne non p̄posui: s̄
impetu animi eadem leuitate dimisi.
voluissem: nūnq̄d leuitate s
a s̄ facienda vel dimicēdo. b s̄ vt p̄ carna
li cōmodo p̄posuerim: t̄ qđ n̄ erat dimiserim.
v̄lus sū: Aut q̄ cōgito fīm car s
a s̄ vt q̄ has causas sit apud me. i. in interio
ne mea affirmatio t̄ negatio de codem.
s̄ nē cōgito ut sit ap̄d me: ēt nō? t̄ v
b Fidelis aut̄ deus: qđ sermo n̄ r
a s̄ id est mendacium vt in pseudo. s̄ id ē nō
aliud eḡi: q̄ sc̄i agēdum: quia v̄tilitas p̄po
nenda est voluntati.
q̄ fuit apud vos: nō ē in illo r
a s̄ id est in eius predicatione qui dei filius ie
sus christus est.
est t̄ nō: s̄ ē in illo ē. Dēi enī fili⁹ z
iesus christus qui i vob⁹ p̄ nos
p̄dicatus ē: per me et siluanuz b
s̄. i. mendaciū.
t̄ timothēū: nō fuit in illo est t̄ d
a s̄ nū q̄ aliud voluit q̄ qđ v̄tile est.
b s̄ verax est dei filius t̄ vere quia.
nō: s̄d ē in illo fuit. Q uotquot e
enī pm̄missiones dei sunt: i illo
s̄ vel fīm alia l̄am veritas et cōpletio.
est. Ideo t̄ per ipsuz amē deo
s̄ me esse

La. I Nico. de lyra

qui vident tū extētora cōtra illos qui reputant se bo
nos ex hoc q̄ ab alijs laudant. a **Q** uo in simplicita
te. **q̄tum ad rectitudinē intentiōis.** b Et sincerita
te. **q̄tum ad bonitatē operis in se.** que due requirūtur
ad bonitatē actus. i. q̄ sit bonū opus ex genere: t̄ er fi
nis intentione. c Dei. hoc addis: quia talia nō ba
bet homo a seipso: sed a deo: ad quē debet ista referre.
d Et nō in sapia carnali. i. nō innitendo terrene sapie
sed gracie dei conuersati sum⁹ in hoc mūdo. i.
inter hoīes. f Abundātius aut̄ ad vos. b dicit apo
stolus: q̄ illis p̄dicauerat absq; b q̄ accipet ab eis lū
ptus: vt habeat infra. p̄. ca. quos tū acceperat ab alijs.
g Nō enī alia. hic p̄sequēter inducit ad p̄ testimoniu
m̄ iporum et corinthiorū: qui p̄ experientiā scire poterāt
dictū apli verū esse ex sua cōversatiōe inter eos: t̄ epi
stola prius missam. Ideo dicit: Non enī alia scribimus
vobis q̄ q̄ legisl̄: i. epla a me prius missa. b Et cog
nouisti. experiencing p̄versationē mēa. i. Spero aut̄
q̄ v̄sc⁹ ad finē cognoscetis. i. pfecte. k Sicut t̄ cog
nouisti nos ex pte. i. impfecte. hoc dicit quia receper
ant p̄seido apostolos q̄s aliqui eos eoz veris aplis
cōparabant. tū apli sperabat de bono fine. l. q̄ pfecte
cōgnoscēt simplicitatē et sinceritatē suam t̄ aliorū ve
re christi discipuloū eam approbando: t̄ falsitatē p̄se
do apli p̄ reprobando. t̄ ad hoc subdit rōnem dicens:
l Quia gloria vestra sumus. in q̄tum p̄ p̄dicationem
nostrā cum adiutorio dei ad gloriam perducemini.
m Et vos nostra. qđ p̄ p̄dicationem quā vobis fecim⁹:
glorie premiū expectamus. n In die dñi nostri ieuſu
christi. i. in die iudicij: que sua dicit: qđ tunc voluntatē
suā faciet oēs generaliter iudicādo. o Et hac confi
dentialia. Postq̄ apli captavit corinthiorū beniuolētiā
ad excitādū eorum attentionē. hic p̄sequēter ponit suā
excusationē. Et diuidit in duas p̄tes. qđ primo excusa
tio sua ponit. sc̄do explicatio subdif. sequenti ca. P̄pri
ma adhuc in tres. qđ primo recitat suam pm̄missione. se
cūdō ponit sup hoc sui accusationē. ibi: Lū aut̄ volui.
tertio subdit suā excusationē. ibi: Fidelis deus. Circa
primū sc̄ndū q̄ in prima epla missa corinthijs ab apo
stolo: quā tū non habemus: p̄misera apli corinthijs
eos v̄litare anteq̄ traret macedonia: t̄ iterum p̄ eos
reverti de macedonia. postmodū xō in sc̄da epla quāz
habem⁹: t̄ ē apud nos p̄ma v̄ltimo ca. scripsit q̄ prius
iret macedoniā q̄ corinthum. et sic videbat p̄m̄issionē
cōtrariare. ppter qđ dicit: Et hac p̄fidentia. i.
quia satis puritatem cōversationis mee cognoscistis: t̄
gloria mea estis. in hoc: in quā confidens. p̄ Tolum
prius venire ad vos. anteq̄ intrarem macedoniam.
q Ut sc̄dam gratiam haberetis. a me sc̄z gratiā visita
tionis paternalis post gratiā p̄dicationis t̄p̄ vestre
cōversationis. hic est ordo prime pm̄missionis: cui vides
contrarius ordo secūdū. r Lū ergo. Hic conse
quenter ponit sup hoc accusationē corinthiorū contra
se: q̄z aliqui dicebant ip̄m mutasse p̄positū circa dictū
pm̄missionē ex animi leuitate. alq̄ xō q̄ hoc fecerat ex car
nali affectione. ppter qđ dicit: Lū ergo hoc v̄oluissem
nūqd leuitate v̄lus sum: mutādo. p̄positū: vt mīb
imponit. s Aut q̄ cogito fīm carnē cogito. i. ex af
fectu carnali. t Ut sit apud me ē t̄ non. i. duplicitas
falsitas: vt aliqui v̄stri estimāt. v Fidelis aut̄ de
us. Hic p̄fiter ponit suā excusationē. et diuidit in du
as partes. qđ primo ponit causa falsam. sc̄do assertit ve
ram. ibi: Ego aut̄ez. Pr̄ima adhuc in duas. qđ duplicitas
rōne ostendit se nō fecisse ex aliqua duplicate seu falsi
tate. t accipitur prima ratio ex officio p̄dicandi sibi a
deo imposito: cū q̄ nō stat talis duplicitas seu falsitas:
sed requirit omnimoda v̄itas: qđ tale officiū imponit
a deo: qui est t̄p̄a veritas p̄ essentiā. Et hoc ē qđ dicit:
Fidelis autem deus. a quo sum apostolus institutus.
x Quia sermo nōster qui fuit apud vos. t̄ ab ip̄o de
rituatur. y Non ē illo est et non. i. aliqua fallacia.
z Dei enim filius ieuſus christus. qui est via veritas t̄
vita. Job. xliii. a Qui in vobis per nos p̄dicat⁹
est. veraciter. b Per me t̄ siluanum. iste est qui vo
catur silas. Act. xv. c Et timothēum non fuit in illo.
sc̄ilicet christo. d Est t̄ non: id est aliqua dupli
cas. e Sz ē illo fuit. qđ dēs pm̄missiones p̄tib⁹ factas
a deo fideliter adimplēvit. f Ido t̄ p̄ ip̄m amē deo:
v̄t id ē fide.

Glo.ordi. Ad Corinthis. II La. II Nico. de lyra

G a Sz expte. Non oib' onus tristis impono ap̄t illos q̄ de peccatis doluerunt. b Obiur, hec. Que et sitris quātitate vel alio mō nō satis digna pena videt: in b tñ nō ē parua estimāda q̄ sit a plurib' qb' ḡregatis sa/ thane traditus ē.

Magnū vītq̄ dolo/ rē patif: q̄ delictuz suum plures videt horere. Et ita suf/ ficit q̄ a plurib' ob iurgat'. c Done

tis t̄ p̄so. Recte ho/ mini pro p̄tō affi/ eto ignoscere t̄ sub/ uenire p̄ solatiōes p̄cipit. Si enī corre/ etus ī animo dolet mox habet fructū b est enī vera pnia cessare a p̄tō. c solemini. P̄der ver/ ba dñi p̄ p̄pheram dicitis: Molo mor/ tē peccatoris; s̄ vt

Ezecl. 18. 5 cōuertat et viuat. Et item: Quacun/ q̄ hora ī gemuerit peccator: oim int̄q/ tatu ei' nō recorda/ bor. d Ideo enī et scripsi vobis vt co. t̄. Cū ppter eū recipiendū scripse/ rum: t̄ ppter b etiā scripsi vt quos ex/ pert' sū mihi obe/ diētes in electiōe: cognoscā an in om/ nibus obedientes.

e At nō circūue. Ideo debemus cō/ donare ne decipia/ mur a sathana per

nīmīa asperitatez. Sepe enim ppter

asperiores animad/ uersiones in despe/ rationez infirmus

p̄cipitat. f Cum

venissem aūt. Post

interpositionez de

recipiendo fornica/ toze reddit ad ipsos

ostendēs q̄ sic cul/ pa eorū fuit q̄ non

venit corinthum: sic

q̄ non profect in

troade: dū ap̄s

eos impeditus mo/ rat titus: sine quo

non poterat ibi p/

sicere: quia forsan

lingua eorū titus

expressius vt pote/ rat. g Eo q̄ nō

inuenierim titu t̄.

Quia sol' nō po/

terat et fideles in/

struere: et perstre/

pentibus incredu/

lis repugnare. h Deo ante gratias.

Hactenus de tribulationibus et cuius

culpa non venerat. Hic incipit se commē/

dare et p̄seido deprimere.

i Odorem notice s̄ manifestat: Id est

christū qui velut odor p̄cedens a p̄e no/

lificat eū

s̄ tñ. s̄ tñ vos.

a stauit me: non me cōtristauit sed

b s̄ nō oēs ve hoc oib' nō imponā: qb' rephēsore

dr: vel illos oneret: q̄ nō doluerūt de peccato.

c ex parte vt nō onerem oēs vos.

d s̄ tñ. a q̄ tā grauitē delict. s̄ q̄ talis facile

desperare: si nimis aspi in ē aiauduereretur.

e b Sufficit illi qui eiusmodi ē obiur

f a s̄ q̄ quāto pluribus tātōmagis donandum.

g gatio hec q̄ fit a pluribus: ita vt

h s̄ vē per exemplum

i cōtrario magis donetis et cōso

j s̄ dauid et alioz q̄bus induita est venia.

k s̄ cum. s̄ q̄ nimis asperā penitētā desperās.

l leminī: ne forte abūdātori tristi/

m s̄ a diabolo. s̄ vē velit vī seculo.

n cia absorbeatur qui eiusmodi ē.

o s̄ ne absorbeatur. s̄ qui possem iubere.

p Propter q̄d obsecro vos vt con/

q a s̄ cōdonādo ei q̄d z debet. b s̄ vel lo. c s̄ quā

d firmētis in illum chāritatē. Ideo

e habuistis cīcēdo ē. k s̄ nunc.

f enim et scripsi vobis vt cogno/

g s̄ quo animo feceritis cīcēdo cum.

h scam experimentum vestrū: an in

i s̄ obsecro cōdonare

j omnibus obedientes sit. t̄ Lui au/

k deberis aūt.

l s̄ cōdonauit q̄d bñ poni.

m tem aliquid donastis: t̄ ego. Mā

n sicut alij apli. a s̄ q̄ nō temere s̄ faciū ē z pas/

o t̄ ego quod donauit: si quid dona/

p sum. s̄ feci. a s̄ ac si p̄p̄ cōdonare: ne irrita/

videat hmōi cōdonatio: q̄ ppter amicos.

q ui propteryos in p̄sona christi:

r a s̄ vt faciat cum desperare.

s vt nō circūueniamur a sathāna.

t̄ s̄ qui quos consentiendo nequie deciper: facit ni/

mis asperos. s̄ asturias.

u Non enim ignoramus cogitatio

v s̄ parcens vobis nō veni corinthum.

w nes eius. Cum venissem autē tro/

x s̄ predicandum.

y adem propter euangeliū christi:

z s̄ corda parata. s̄ operante deo.

a t̄ ostium apertū eset mihi in do/

b s̄ non potui satissimē voluntari mee.

c mino: nō habui requiē spiritui

d a s̄ ibi sicut cōdixeram. b s̄ q̄ impediebus

e apud vos nō venit illuc. s̄ ibi erat necessarius.

f s̄ meo: eo q̄ non inluenerim titum

g a s̄ q̄ erat cōuersi. s̄ in q̄bus ostiū apertū.

h fratrem meum: s̄ valefaciēs eis: y

i a s̄ q̄ nō inuicilis: q̄ ibi q̄si triūphator: exī.

j h profect' sum macedoniam. Dēo

k a s̄ triūphare facit.

l autez gratias qui semp triūphāt

m a s̄ in p̄dicatiōe xp̄i: q̄ p̄parat corda ad credendū.

n i nos ī christo iesu: t̄ odore notice c

ad hec. Circa primum dicit: Deo autem gratias .nam omnis operatio bona p̄n/ cipaliter deo est attribuenda. b Qui semper triumphat nos: id ē facit nos tri/ umphare de hereticis per disputationem. Acr. vi. Non poterant resistere sapien/ tie et spiritui qui loquebatur. t̄ de persecutoribus facit nos triumphare per pati/ entiam. s̄ illud: Mobile vincendi genus est patientia: vincit qui patientur: si vis/ vincere dīce pati. c Et odorem notice sue manifestat per nos ī omni loco.

ḡ notice xō

Glo.ordi. Ad Lorinthios II La. III Nico.delyra

Lucc.ii.c Spū dei. Id ē spūlacto docēti instructi est p quē diffundit charitas i cordib⁹ nr̃is: id in euāgeliō d̃i git⁹ dei. Hoc digito scripta ē lex vetus i tabulis lapideis. noua diffusa est i cordib⁹ hec lex ē charitas dei. Illa lex op̃ ex l̃a occidens p̃uaricatorem, ista fidei vi uificās dilectorem. Ibi lex ex trinsec⁹ posita est q̃ in iusti terren⁹, hic intrinsec⁹ posita qua viui iustificaref. Ibi in tabulis lapideis digit⁹ dei opatus est: vt significaref duricia cor dū illi⁹ p̃li. hic idē digit⁹ in cordib⁹ boīm opat⁹ est vt volūtas p̃mpta et intelligēta cap̃ significaref. b Rō i tabulis lapi. Aug⁹. Lapis enī nō signat nisi durissimā volūtate et aduersus deū inflexibilē. c Carnalib⁹. Sensū habetib⁹: nō lapideis: sine sensu. d Fiducia. Dixit se nō egere ep̃lis. Modo q̃ non se cōmen dat: sed p̃m. Quasi: Ep̃ista la xp̃i et nra estis: sed fiduciaz dicēdi talia nō ad vos sed ad deū referim⁹. e Rō q̃ suffi cientes simus. Quis enī nō videat p̃ri⁹ esse cogitare q̃ credere? Null⁹ quippe credit ali quid nisi prius cogitauerit eē credendū. Q̃ et ip̃m crede re nihil est aliud q̃ cū assensi one cogitare. Si ergo cogita re bonum nō ē ex nob̃; nec cre dere. f Sed sufficiēta nra ex deo est. Attendat hic et verba ista p̃pendant: qui putant ex nob̃ eē fidelē ceptum et ex deo ei⁹ supplēmentū. Cōmēdat enī grām q̃ nō dāt s̃i aliquā merita: s̃i efficit oīa bona me rita. g Qui et idoneos. Hic cōmēdat se p̃ dignitatē officij: sc̃z euāgeliō. p̃ferēs se nō solū pseudo ap̃lis qui carnales ob seruitatis p̃dicatori⁹ et ip̃i moy si ministro legis. h Littera enī occidit. Ido fecit deus ministros noui testamēti p̃ spi ritū: non p̃ l̃az: q̃ l̃a occidit dum facit scienter peccare: et addit⁹ p̃uaricatiōez et magis incitat: presertim post aduentū christi. Et sic littera sine spiritu adiuvante occidit. Dum xo adest viuificans spiritus hoc ip̃m intus cōscriptum facit diligi: q̃ foris scriptū lex faciebat timeri. Littera occidit. Aug⁹. Adverte quā dicat apl̃s litteraz q̃ occidit: cui velut eccl̃iōris spiritū viuificatē ingeit. Ea certe est decalog⁹ i illis duab⁹ tabulis script⁹: q̃ lex subintravit ut abundaret et delictū. Porro aut̃ p̃cepta ista tam sūt vtilia faciēti et salubria: vt nisi q̃ ea fecerit vitā ba bere nō possit. Rō g̃ d̃r̃ l̃a occidēs: eo q̃ lex mala sit: s̃i q̃ phibēs p̃ctū. nō viuificat homē: s̃i augēt p̃cupi sc̃tia: et p̃ctū p̃uaricatiōe accumulat: nisi liberet grām p̃ legē fidelē. Apparet g̃ l̃r̃ vetustatez: si desit nouitas spūs reos facere poti⁹ hoīes cognitiōe peccati: q̃ libe rari a p̃ctō. Unq̃ apponit sc̃tia: apponit dolorē. nō q̃ ip̃a lex malū est: s̃i q̃ mādatū bonū habet tñ in l̃a demōstrāte: nō in spū adiuvāte: q̃d mādatū si sit timore pene: nō amore iusticie feruilliter sit non liberaliter: et ideo nec sit. Rō enī fruct⁹ ē bon⁹ q̃ de charitatis radice nō surgit. Si xo assit fides operās p̃ dilectionem sit delectatio boni: que nō l̃r̃ s̃i spū bonū ē. Aug⁹. L̃a et spūs alio mō dicū lex et grā. Lex g̃ bona ē: sed cū grā: vt cum charitate sc̃ia p̃dest sine ea occidit: ita lex sine grā occidit: cū sit virū peccati: q̃ cū iubet q̃ si ne grā ip̃ossible ē: indicat hoi⁹ q̃d infirmus ē: vt q̃rat grāz. Lex g̃ dicit ad fidē: fides ip̃etrat spiritū: sine q̃ nō ē voluntas libera: cū cupiditatib⁹ vinciat. In malo

q̃dē est

B a S̃i illustratiō spū dei q̃ intus scribit. S̃i in tñus scribit viuit. S̃i eterni. b S̃i nō in duris cordibus habetib⁹ notas: nec sentiēb⁹ ve yer⁹ lex. c to: sed spiritu dei viui: nō in ta bulis lapideis: s̃i in tabulis cor dis carnalibus. Fiduciam autēz q̃d nō veteres. a S̃i q̃dē signat nisi durissimā volūtate et aduersus deū inflexibilē. c Carnalib⁹. Sensū habetib⁹: nō lapideis: sine sensu. d Fiducia. Dixit se nō egere ep̃lis. Modo q̃ non se cōmendat: sed p̃m. Quasi: Ep̃ista la xp̃i et nra estis: sed fiduciaz dicēdi talia nō ad vos sed ad deū referim⁹. e Deum. Non q̃dē sufficientes simus f saltem. g boni. a S̃i q̃dē sit ex nostra parte nos defendens quasi ex nobis p̃cedat. cogitare aliquid a nob̃is quasi ex nobis: s̃i sufficiēta nostra ex deo a S̃i itē alia cōmēdatio. b S̃i p̃fecta sc̃tia et vita. g est. Qui et idoneos nos fecit mi nistros noui testamēti non littē sine spiritu.

b ra sed spiritu. f Littera ei occidit: m q̃ facit spū alter intelligere. S̃i facit implere. g et hec ministratio triū in glia eterna: q̃d p̃ minus p̃bar. i. p̃ vetus testamentū. spiritus autēz viuificat. Q̃ si mi nō a s̃i turpiter formata: q̃d imhonestā fm̃ l̃az: vel plene scripta: si quis spūalter caperet. ministratio morti litteris deforma p a s̃i tabulis lapideis ad l̃am: vel duris capere vel amare. g mosi ministro illius. ta in lapidibus fuit in gloria: ita faciem vlos sui. f quia. vt non possent intendere filij isrl̃ indigni erāt. a S̃i descendētis de mōte cū lege acceptra. b S̃i fulgorē q̃d significar euz clare videre: ad q̃d illi non poterāt accedere. in faciē mōysī, ppter gl̃iam vult⁹

f De pe. di 4.c. si ex bono an. si. cōmēdat se p̃ dignitatē officij: sc̃z euāgeliō. p̃ferēs se nō solū pseudo ap̃lis qui carnales ob seruitatis p̃dicatori⁹ et ip̃i moy si ministro legis. h Littera enī occidit. Ido fecit deus ministros noui testamēti p̃ spiritū: non p̃ l̃az: q̃ l̃a occidit

Eccs.1.d a parte recipientiū. officiū autem eoz fuit ministeriū noui testamēti. ad q̃d exequendū illos idoneos fecit. l Mon l̃a sed spiritu: quia noui testamēti nō fuit datū apostolis p̃ scripturā. sed p̃ infusionē spūlanci illuminatiōis corda eoz in cognitione veritatis: et inflāmātis affectum p̃ ardorē charitatis. ppter q̃d dicit lex spiritus. testamētum autem vetus lex littere. q̃r̃ scriptum fuit in libro et aspersū sanguine: vt habeat Exo. xxiiij. et hec differētia veteris et noni testamēti habetur Hiere. xxix. Ecce dies venit dicit dñs et feria domui isrl̃ et domū tuda fedus noui nō fm̃ pacū q̃d pepigī cū patrib⁹ vestris ic̃. Et subditur causa quare noui testamēti dicit spū: et vetus testamēti lex littere. cū dicit̃: m Littera enī occidit. q̃r̃ testamēti vēt̃ cognitio nē peccati dabat. nō tñ grām. et sic agebat concupiscentiā occasionaliter ex malitia humana: q̃ semp nitid⁹ in vetitum. et sic augmētab⁹ peccatu q̃d occidit: vt plenius dicit̃ Rōma. vij. n Spū aut̃ viuificat. s̃i sanctos: in q̃d data ē lex noua: vt dicit̃ ē. ppter q̃d fuit necessaria post legē veterē. o Q̃ si ministratio. Hic h̃itter ex dictis ar guit excellentiā et dignitatē ministro p̃ noui testamēti. q̃d ministerium veteris testamēti q̃d fuit mun⁹: habuit gloriā et dignitatem annexā. si cut p̃z in aaron et in filiis elius ex decursu veteris testamēti. et multo magis ministeriū noui testamēti q̃d ē mal⁹. habet gloriā annexā et dignitatē. Hui⁹ igīt rōnis p̃mo ponit x̃ritē. sc̃d remouet obiectiōē. ibi: Hā nec glorificatū. L̃rca p̃nū dicit: Q̃ si ministratio mortis. i. ministeriū veteris testamēti: q̃d d̃r̃ ministratio mortis occasionaliter rōne dicit̃. p L̃ris deformata in lapidib⁹ t. in tabulis lapideis mōysī tradit̃. q̃ Fuit in glia. i. in reverētia. r Ita vt ic̃. ppter gl̃iam vult⁹ ei⁹. i. p̃ claritatē vult⁹ ei⁹. vbi enī nos habem⁹: Faciē comutaz Exo. xxix. alia trāslatio habet: Faciē splēdidā. apparebat enim i facie mōysī q̃dā radij. pcedētes sursum angulariter in figuraz cornuum. c̃s Que euacuat̃

a Sed spiritu dei viuit: id ē spiritus sancto viuificantē corda. b Rō in tabulis lapideis. sicut lex moysi. c Sed in tabulis cordis: id ē in cordibus per charitatē dilataratis. d Carnalibus. i. tractabilib⁹ per obedientiam promptā. e Fiduciam autē. Ostenso q̃d hominiā cōmendatione apostolus non indigebat. hic cōsequenter ostendit q̃

eam nō querebat: p̃ h̃o quicquid agebat boni: non sibi sed deo attribuebat. ideo dicit: Fiduciam autē talem habem⁹: id est audaciā sic loquēdi. f Non q̃dē sufficientes simus cogitare. q̃d est min⁹ q̃dē dicere vel facere. et p̃ conse quens si istud q̃d est minimum in humanis actibus deo attribuit: et illud q̃d est mains.

g A nobis quasi ex nobis. q. d. Iz enī agam aliquid per liberū arbitriū. non tamē ex me: quia liberū arbitrium non est causa sufficiētis boni op̃is sine divina motiōe. et sic liberū arbitriū salvat. cum dicit: A nobis. et gratiam de cōmendat. cuz dicit: h Quasi ex nobis. et sic tollitur duplex error. unus illorum q̃dē rūt liberū arbitriū nihil agere in meritorio ope: s̃i totū esse a deo: q̃d taliter nō est remunerandū. Ali⁹ ē error. Pelagii dicit̃ q̃dē inchoatio boni op̃is est a nobis. consumat̃ autēz a deo: qui tollit p̃ hoc q̃dē dicit̃ hic: q̃dē bona cogitatione deus op̃at. p̃incipium autē boni op̃is ex pte nostra est cogitatio ip̃a. motio autē p̃mī mouentis requirit in mouētib⁹ secundis: qui disponit omnia suauiter. ppter q̃d mouet̃ oia ad fines suos cōsequendos finēs cōditionē nature ip̃oꝝ. et ideo illa quorū natura est vt sint libere voluntatis. libere mouet̃ ad actus suos: sc̃z creaturez rationales. als autē non libere. et accipit̃ hic libere et nō libere. put̃ mot̃ est in creatura: q̃r̃ put̃ a deo est: libere facit q̃dē quid facit. i Qui et idoneos. Remota objectione. hic cōsequēt̃ cōmendat̃ mīstros et cōfessi. et p̃mo ētū ad officij dignitatē. sc̃d ētū ad cognitionē excellentiā. ibi: Habentes igīt. Prima adhuc in duas. q̃r̃ p̃mo offendit noui testamēti et veteris differentiam. sc̃d ex hoc arguit ministerio p̃ noui testamēti dignitatē. ibi: Q̃ si ministratio. Dixit autē apl̃s p̃ sufficiēta nra ex deo est. ideo continuans se dicit̃. subiungit: Qui sc̃z deus. k Nos fecit ministros noui testamēti. dẽ enī disponit omnia suauiter. ētū dat vnicuius rei x̃tu em exequēt̃. p̃priam operationē ad cōsequēdū debitū finē: ppter q̃dē deus dedit apostolus spūlanci donū: vt essent idonei ad consequēdū suū officiū: nisi poneref impedimentū

ad q̃dē exequendū illos idoneos fecit. l Mon l̃a sed spiritu: quia noui testamēti nō fuit datū apostolis p̃ scripturā. sed p̃ infusionē spūlanci illuminatiōis corda eoz in cognitione veritatis: et inflāmātis affectum p̃ ardorē charitatis. ppter q̃dē dicit lex spiritus. testamētum autem vetus lex littere. q̃r̃ scriptum fuit in libro et aspersū sanguine: vt habeat Exo. xxiiij. et hec differētia veteris et noni testamēti habetur Hiere. xxix. Ecce dies venit dicit dñs et feria domui isrl̃ et domū tuda fedus noui nō fm̃ pacū q̃d pepigī cū patrib⁹ vestris ic̃. Et subditur causa quare noui testamēti dicit spū: et vetus testamēti lex littere. cū dicit̃: m Littera enī occidit. q̃r̃ testamēti vēt̃ cognitio nē peccati dabat. nō tñ grām. et sic agebat concupiscentiā occasionaliter ex malitia humana: q̃ semp nitid⁹ in vetitum. et sic augmētab⁹ peccatu q̃d occidit: vt plenius dicit̃ Rōma. vij. n Spū aut̃ viuificat. s̃i sanctos: in q̃d data ē lex noua: vt dicit̃ ē. ppter q̃d fuit necessaria post legē veterē. o Q̃ si ministratio. Hic h̃itter ex dictis ar guit excellentiā et dignitatē ministro p̃ noui testamēti. q̃d ministerium veteris testamēti q̃d fuit mun⁹: habuit gloriā et dignitatem annexā. si cut p̃z in aaron et in filiis elius ex decursu veteris testamēti. et multo magis ministeriū noui testamēti q̃d ē mal⁹. habet gloriā annexā et dignitatē. Hui⁹ igīt rōnis p̃mo ponit x̃ritē. sc̃d remouet obiectiōē. ibi: Hā nec glorificatū. L̃rca p̃nū dicit: Q̃ si ministratio mortis. i. ministeriū veteris testamēti: q̃d d̃r̃ ministratio mortis occasionaliter rōne dicit̃. p L̃ris deformata in lapidib⁹ t. in tabulis lapideis mōysī tradit̃. q̃ Fuit in glia. i. in reverētia. r Ita vt ic̃. ppter gl̃iam vult⁹ ei⁹. i. p̃ claritatē vult⁹ ei⁹. vbi enī nos habem⁹: Faciē comutaz Exo. xxix. alia trāslatio habet: Faciē splēdidā. apparebat enim i facie mōysī q̃dā radij. pcedētes sursum angulariter in figuraz cornuum. c̃s Que euacuat̃

Nico. de lyra
ad Corinthios II. La. III. Nico. de lyra

Glo.ordi.

Ad Corinthios II. La. III. Nico. de lyra

G quidē est libera.ad bonū nō nisi filius liberatur. **a** Que euacuat. **Q** uia t in moysi statim transiit: mystice nec mō in misericordia veteris legis ē. **T** uel mystice p facie moysi pōt intelligi spūal intellect⁹ legis. **P** er gloriaz facie legales obviantē: q̄ erat figure virtutis. **Q** uasi ita fuit lex moysi in glia: vt filii isrl. i. iudei nō possent intenderē in facie cī. i. capē spūal intelligētiā legis: q̄ xp̄m in legē nō intelligebāt: i. b. p̄ glo ria vul⁹ el⁹. i. legales certimoniae: q̄ ppter xp̄m significādū siebat. **S** ed illi adhuc carnales i eis xp̄m non intelligebāt: q̄d significabat velamen positiū sup̄ faciez moysi. **Q** ue glia moysi euacuat: q̄d figura erat veritat⁹ q̄ euacuat: q̄d vēniēt impatorē imagines tollūtur de medio. **E** uacuat. **A** mb. **Q** uia figure finēt. **E** uacuat. **A** mb. **Q** uia figura finēt.

E uacuat. **A** mb. **Q** uia figura nō virtus. glia moysi: q̄d stelle in vespe. Christ⁹ q̄d sol: qui oris stellas obscurat. **b** Multomagis abū. mi. in glo. i. in laude q̄ ver⁹: q̄d magis glia dei ē in salute q̄d i mōte. **Q** uis iuste dānet q̄d agebas sub lege: t̄ magis ad lāde. p̄ficit si indulget: vt possit se reus corrigere: q̄d p̄ gram i nouo testamēto prestatur.

c **H**abētes autē talem spem mul̄ p̄ crescit fiducia operibus. **f** t̄ q̄ agra gloria. ta fiducia vtimur. **t** Et nō sīc moy q̄d figuræ legales: q̄d nimio fulgo non poterant cū videre. **b** clariū spūal intellectum. ses ponebat velāmē sup̄ faciez su a. **i** dēo ponebat. **b** q̄d quia non poterant pati: causa peccati.

g q̄d nō intēderēt filij israel i fa

a velamen modo nostris expositionib⁹ remouetur: sed rō coz hebes est: nec pōt penetrare q̄d nō credunt. **b** p̄ gratia.

c iez ei⁹: quod euacuat: sed obtulit r̄

a sensus iudeoz sunt obtuli: q̄d non solū tūc: sed

r hodie quādo vēritas patet.

s ūt sensus eoz. **U**lc̄ in hōdiernū

a f. i. dum legitur eis vērus testamētū.

s diem idipm velamen in lectione

a f̄ esse velameu. i. ne hoc

sciunt q̄d sit velamen.

veteris testamēti manet nō relē

f i. in fide christi t̄m.

b latū q̄d in christo euacuat: sed

expōnitur.

vlcs in hōdiernū diem cū legitur

a f̄ vērus testa. **b** f̄ quasi pondus. i. in cordibus

eoz est cecitas deprimens rationē.

m moyses: velamen est positiū sup̄

f qui negat christū. **g** sed. **h** credendo.

k cor eorum. **L** um autē conuersus

g aliquis. **c** cor. **d** christū. **e** dāro spiritus. **f**

l fuerit ad deuz: auferet velamen.

a f̄ p̄ q̄. **b** f̄ ideo dat legē spūs p̄ fidez in mōte.

m **†** Dōminus autē spiritus est. **n**

o Cū autē cō. fu. **Q** d̄ est cum

p̄ venit. **M**ō credentib⁹ nō dū venit. **l** Auferet

vlame. At in aq̄ latere vīnū intelligat. ois enī p̄phe

tia nō intellecto xp̄o insipidū t̄ farū quoddā est.

m Dōnis autē spūs est. **O**rdo. Spūscētūs est dōis. i. p̄t

opari q̄d vult: t̄ p̄ B q̄s vult illuminat: q̄s vult in tenebris

d deferit. vbi cūq̄ autē est spūs dōis. i. filij: p̄ quē daf

spūscētūs ibi libertas: t̄ iō iudei q̄ nō hab̄t spūs: nō p̄t

Glibere

a Que euacuat. q̄r ver⁹ testamētū cessat adueniēte nono: **Et** tuz ad cerimontalia t̄ iudicitalia modo superi⁹ dicto Roma. iij. t̄ plen⁹ dice tur in ep̄la ad Hebreos. **b** Qūd nō magis ministratio spūs. i. ministrū none legis qd̄ cōmissum est aplis. **c** Erit in glia. i. in honore t̄ reuerētia. q. d. multo magis debet esse. vñ adhuc subdit: **d** **R** si ministratio dānatiōis. i. veteris testamenti: qd̄ d̄r dānatiō occasionaliter: In q̄tuz malitia hois nitit in vetitū: t̄ sic in trāgressionē p̄cepti q̄ est mōs culpe t̄ ducit ad mortē gehēne. **E**t hec materia. s. quō lex erat occasio peti fuit p̄tractata diffuse Rom. vii. **e** Multo magis abundat ministeriū iusticie. i. nouo testamēto in q̄ daf spūscētū gra iustificās. **f** In gloria. q. d. uno plus. **g** Nam nec glorifica tū. **H**ic remouet obiectiōē q̄ possit fieri: quia possent dicere q̄ licet noui testamētū sit excellētius veteri: t̄n̄ hoc est modicū. iō nō est defērendū ppter nouū: sicut dicebat illi qui simul cū euangelio legalia obseruabāt. ideo psequēter ostēdit q̄ nullā gloriā habeat vētus testamētū in cōparatiōē ad nouū dicens: **H**ā nec glorificatū est quod claruit: id est vētus testamētū qd̄ trāsīt. **b** In hac parte. i. in comparatione ad nouū: qd̄ est pars t̄ hereditas noui. i. P̄opter excellētē gloriaz. noui testamētū sicut stella licet habet aliquā claritatē: cōparata tamē ad solē obscurat. Adducit etiā ad hoc aliam rationē: Illud enī qd̄ datur p̄ modū transētūs nihil est respectu semp̄ manentis. vētus autē testamētū trāsīt sicut imperfect adueniēte p̄fēcto. nouū autē semp̄ manebit: quod inchoatur in via t̄ p̄ficit in patria: Lu. xxj. Lēlū t̄ terra transibūt: verba autē mea nō transibunt. t̄ hoc est qd̄ d̄r: k Si enim quod euacuat. s. vētus testamētū. **E**xo. 34. d

a s. i. dat abunde gloria. **b** s. noui te. in quo daf spūs: p̄ quē est iusticia et cōsummatio virtutū. **b** s. quia nō profuit gloria vultus sed obscurit: s. culpa ilorū non sua.

c nistriū iusticie in gloria. **H**ā nec ḡlōrisificatum est qd̄ claruit in hac

a s. q̄re. b. s. q̄d de noui te. vbi puri viderē gliaz dei

parte ppter excellētē gloriaz. **i** **a** s. in isto gloria: q̄ manens ē: q̄ noui testamēto nō succedit aliud. **b** s. fuit ministratio t̄ recepī per gloriaz moysi: sine qua nō cōmendaretur.

Si enī qd̄ euacuat p̄ gloriaz est:

g eterna. **m** **n** **o** **p** **q** **r** **s** **t** **u** **v** **w** **x** **y** **z**

multomagis qd̄ manet in glia ē.

a s. q̄ mistri noui te. certi sumus de tanta gloria.

b s. vidēndi gloriaz dei.

f **g** **h** **i** **j** **k** **l** **m** **n** **o** **p** **q** **r** **s** **t** **u** **v** **w** **x** **y** **z**

habētes autē talem spem mul̄

p̄ crescit fiducia operibus.

f t̄ q̄ agra gloria.

ta fiducia vtmur.

t Et nō sīc moy q̄d figuras legales: q̄d nimio fulgo non poterant cū videre.

b clariū spūal intellectum.

ses ponebat velāmē sup̄ faciez su

a s. dēo ponebat. **b** s. quia non poterant pati: causa peccati.

g q̄d nō intēderēt filij israel i fa

a velamen modo nostris expositionib⁹ remouetur: sed rō coz hebes est: nec pōt penetrare q̄d nō credunt. **b** p̄ gratia.

c iez ei⁹: quod euacuat: sed obtulit r̄

a s. sensus iudeoz sunt obtuli: q̄d non solū tūc: sed

r hodie quādo vēritas patet.

s ūt sensus eoz. **U**lc̄ in hōdiernū

a f. i. dum legitur eis vērus testamētū.

s diem idipm velamen in lectione

a f̄ esse velameu. i. ne hoc

sciunt q̄d sit velamen.

veteris testamēti manet nō relē

f i. in fide christi t̄m.

b latū q̄d in christo euacuat: sed

expōnitur.

vlcs in hōdiernū diem cū legitur

a f̄ vērus testa. **b** f̄ quasi pondus. i. in cordibus

eoz est cecitas deprimens rationē.

m moyses: velamen est positiū sup̄

f qui negat christū. **g** sed. **h** credendo.

k cor eorum. **L** um autē conuersus

g aliquis. **c** cor. **d** christū. **e** dāro spiritus. **f**

l fuerit ad deuz: auferet velamen.

a f̄ p̄ q̄. **b** f̄ ideo dat legē spūs p̄ fidez in mōte.

m **†** Dōminus autē spiritus est. **n**

o Cū autē cō. fu. **Q** d̄ est cum

p̄ venit. **M**ō credentib⁹ nō dū venit. **l** Auferet

vlame. At in aq̄ latere vīnū intelligat. ois enī p̄phe

tia nō intellecto xp̄o insipidū t̄ farū quoddā est.

m Dōnis autē spūs est. **O**rdo. Spūscētūs est dōis. i. p̄t

opari q̄d vult: t̄ p̄ B q̄s vult illuminat: q̄s vult in tenebris

d deferit. vbi cūq̄ autē est spūs dōis. i. filij: p̄ quē daf

spūscētūs ibi libertas: t̄ iō iudei q̄ nō hab̄t spūs: nō p̄t

spūscētūs adhuc malitiae.

g q̄d ministratio dānatiōis. i. veteris testamenti:

q̄d d̄r dānatiō occasionaliter: In q̄tuz malitia

hois nitit in vetitū: t̄ sic in trāgressionē p̄cep-

ti q̄ est mōs culpe t̄ ducit ad mortē gehēne.

Et hec materia. s. quō lex erat occasio peti fuit

p̄tractata diffuse Rom. vii.

e Multo magis abundat ministeriū iusticie. i. nouo testamētū

si ministratio dānatiōis. i. veteris testamenti:

q̄d d̄r dānatiō occasionaliter: In q̄tuz malitia

hois nitit in vetitū: t̄ sic in trāgressionē p̄cep-

ti q̄ est mōs culpe t̄ ducit ad mortē gehēne.

Fatēta. **g** q̄d ministratio dānatiōis. i. veteris testamenti:

q̄d d̄r dānatiō occasionaliter: In q̄tuz malitia

hois nitit in vetitū: t̄ sic in trāgressionē p̄cep-

ti q̄ est mōs culpe t̄ ducit ad mortē gehēne.

Glōriā. **h** q̄d ministratio dānatiōis. i. veteris testamenti:

q̄d d̄r dānatiō occasionaliter: In q̄tuz malitia

hois nitit in vetitū: t̄ sic in trāgressionē p̄cep-

ti q̄ est mōs culpe t̄ ducit ad mortē gehēne.

Habētes autē talem spēz. s. q̄ gloria no-

ni testamēti manet in eternū.

p̄ Multa fiducia vtmur. i. nostrū officium exequimur

nos mīstri ecclēsie.

q Et non sicut moyses

r̄ t̄ p̄t ex dictis l̄ra vlc̄ ibi: **r** Sed obtu-

s sunt sensus. i. oculi mentales. **s** Ulc̄ in

hōdiernū diez. q̄tū ad iudeos obstinatos.

t Idipsum velamen in lectione veteri testa. manet nō reuelatum. i.

amotū a corde eorum: licet sit amotū ab ipsa re p̄ christum: vt dictuz est. ideo subdit: v

Quod in christo. i. p̄ christum: Euacuat. cetera

patent ex dictis vlc̄ ibi: f Cum autem conuersus fuerit. i. popu-

lus israel circa finem mundi: y Auferetur velamen. de corde ipo-

rum. z Dominus autem spiritus est: id est spiritussanctus ē liber-

t libertatis dominus. ideo subditur:

k **g** **z** **U**bi autem

Glo.ordi. Ad Corinthis II La. III Nico.de lyra

Glibere intelligere ut nos: vel dñs ad quē pertinet ē spūs. i. spūalis essentia: t̄ ita facit spūalit̄ intelligere.
a Nos reue. In q̄ tu deis velamē. In speculo nō nisi imago cernit. Hoc ḡ conamus ut p̄ hāc imaginē. i. rōnē qd̄ nos sum⁹ viderem⁹ vt cū illū a q̄ fācti sumus: tanq̄ p̄ speculū.
 In imaginē del eandē quā speculamur: quia eadē ima
¶ 19. q. 2. c.
 go d̄ ei est et gl̄ia dei. Sicut
 due. in si. b. vir quidē imago dei est et
 De renū. c. gloria dei. Trāsformamur:
 nūl. De re: transm̄ de forma ī formā:
 gula. cl. i. p̄. de obscura in lucidā: quia
 t̄ ip̄a obscura imago dei est
 in qua hoīes creati sunt: q̄
 aīlīb̄ p̄sunt. Que natura
 excellens cū a deo iustifica
 tur: a deformi forma ī for
 mosam formā mutat. Erat
 enī t̄ inter vicia natura bo
 na. Uel de glia creationis
 in gloria iustificatiōis. Uel
 de glia fidei: vbi filii dei in
 gloria speciei vbi ei similes
 erimus: cū videbim⁹ eū si
 cuti est. vñ Job: Scimus
i. Job. 3. 2.
 q̄ cū apparet siles ei eri
 mus. A spū dñt: q̄ b̄ bonū
 a gratia dei. b̄ uīl̄ imaginis
 q̄ūq̄ fier pfectio: ad quam
 p̄sequēdā nos erudit. Cum
 aut ad pfectū hec imago re
 nouata siles deo erimus.
b Speculat̄. A specu
 lo: nō a specula. qd̄ in grecō
 non est ambiguū. c In
 eandē. Quaz speculamur:
 quā speram⁹. d Imagi
 At siles glie xp̄i sumus in
 eternū. Uel a clari
 tate moyſi: in gloriā xp̄i:
 quā decet dare spirituū dei.
 tantam a tanto. La. IIII
 e Deo habētes. Com
 mēdantes. Ut luceat
¶ 20. 5. b.
 lux vestra corā homi
 nib⁹. f Corā deo. Nō v̄t
 videant̄ ab hominibus.
 g In q̄b⁹ de⁹ t̄c. Aug⁹.
 Uel talis pōt esse ordo ver
 boū. In q̄b⁹ pereuntib⁹:
 deus ver⁹ t̄ iust⁹ exēcuta
 mentes infidelū b̄uī seculi.
 h Deus b̄uī seculi. i.
 deus q̄ nō solū bonos regit:
 sed t̄ malos. p̄ merito p̄cipi
 tat: dñs eis q̄d volūt. i. vt si
 credat q̄ n̄ facit malicia b̄
 iusticia. Uel de⁹ seculi: super
 via v̄l̄ ingluies: v̄l̄ diabo
 lus p̄nceps mūdi: q̄ secula
 rib⁹ p̄ncipia. i. Qui est
 imago. Aug⁹. Scindū q̄ imago t̄ eq̄litas t̄ silitu
 do distinguedā sunt. Quia vbi imago: st̄inuo sili
 tudo est: t̄ eq̄litas. Ubi eq̄litas t̄ silitudo:
 nō st̄inuo imago. Ubi silitudo nō st̄inuo imago:
 nec eq̄litas. Uerbi grā: In speculo est imago t̄ sili
 tudo: nō t̄ equalitas. q̄ multa desunt imaginis: q̄
 insunt illi rei de q̄ xp̄issa est. Potest t̄ aliqui eēima
 go in q̄ sit eq̄litas: vt in pareib⁹ t̄ filiis inuenitur
 imago t̄ silitudo t̄ eq̄litas: excepto t̄ p̄o prece
 dunt parētes: q̄ de parēte xp̄m̄ silitudo fili⁹: vt
 recte imago dicāt. Et pōt esse tanta: vt recte dicāt
 eq̄litas. Potest etiā silitudo aliqui t̄ eq̄litas: quis
 nō sit imago: vt in duob⁹ ouis parib⁹. Christ⁹ aut
 ita d̄r̄ imago patr⁹: vt nihil hor⁹ desir: vt si solū ima
 go ei⁹ sit: q̄ de illo ē. t̄ silitudo: q̄ imago ē: Sed et
 eq̄litas t̄ata vt nec t̄pis iteruallū ip̄edimēto sit: q̄
 nō gene rauit

a Abi aut sp̄lis dñi ibi libertas. s. p̄tēplādi veritatē remoto velamine
 ab oculis mētis. iō subdit: b Nos v̄o. s. xp̄iani t̄ potissimum ecclie mi
 nistrī. c Reuelā. facie. i. mēte: q̄ d̄r̄ facies sp̄ualis: in q̄tū ibi viget co
 gnitio ītellectualis: sc̄ oēs sensus ī facie corpali. d Siliaz dñi. s. leiu xp̄i
 t̄ nō solū moyſi. e Speculat̄. i. in speculo rōnis cognoscētes. t̄ q̄ co
 gnitio fit p̄ assimilationē cognoscētes ad cogni
 tū. iō seq̄ur: f In eandē ima. trāsfor. a cla
 sez naturali cognitiōis t̄ grē. g In claritatē.
 vīsōis brē. h Tanq̄ a dñi spū. q̄ b̄ nō mesti
 delib⁹ p̄pria xp̄utes: sp̄uscti eos ducētis: v̄o.
 vii. Qui spū dei agunt̄: bi filii dei sunt.
 In ea. iij. vbi dicitur in postilla: Nam nec glo
 rificatum est quod claruit.

Additio. Hoc qd̄ d̄r̄: Nam nec glorifi
 catū est qd̄ claruit t̄c. expont
 tur uno mō in Glo. sic. Ma qd̄ claruit. i. moyſe.
 In hac p̄. s. in facie nō est glia: Propter ex
 cellētē gloriā q̄ est in nouo testamēto: vbi pue
 ri vidēt gloriā dei. i. cōparatiō hui⁹ excellētis
 glie: q̄ nulli p̄fuit gloria vult⁹ moyſi: licet b̄ su
 it culpa illo⁹ nō sua. hec aut̄ glia multa majorē
 q̄ abundat: vt p̄ eā purificati hoīes absterſa cali
 gine possint vidēt gloriā dei. hec in Glo. q̄ ma
 gis vidēt p̄sona littere: eo q̄ in p̄cedētib⁹ apl̄s
 loquēs de moyſe dicit q̄ filij isrl̄ nō poterāt intē
 dere in faciē moyſi. p̄pter gloriā vult⁹ ei⁹: ex q̄
 possent sumere pseudo apl̄s quodāmodo occasi
 one arguēndi q̄ legalia a deo data p̄ moyſen: à
 tante excellētē fuit vt vult⁹ eius sic gliaref non
 erāt enācūda etiam tpe euāgeli⁹. Ad qd̄ r̄det
 apl̄s q̄ nec glorificatum est quod claruit t̄c. vt
 expositum est t̄c. La. IIII

I f q̄ t̄atā claritatē habem⁹ a spū.
 Deo habentes hanc ad i
 s dignitatē. s. vt sp̄m̄ alijs mistrem⁹
 mīstrationē iuxta qd̄ mi k
 s non meritis.

s ericordiā dei p̄secuti sum⁹. Non i
 a s p̄ al quib⁹ aduersis. b̄ s non solū apta ma
 la: sed etiā cogitationes.

d e cōfici⁹: h̄z abdicam⁹ occulta de m
 a s vt pseudo que vident̄ humiles. s. hypocriti.
 decor. Mō ambulat̄es ī astutia. o
 s p̄ falsa vel p̄ queru p̄dicat̄es.

f Neq̄ adulterat̄es verbū dei: sed p̄
 a s q̄ māifesta vidēt nobis vitas. b̄ s cōmēda
 e ī māifestatiōe vitat̄. Cōmēdā r
 biles faciētes. a s sine cōparatione aduersario
 rum. s non ad oculum.

t tes nō smetip̄os ad omnē p̄cien
 a s rōnabilit̄. b̄ s īrētōe mea manēre. s. īb̄pla
 cito dei: vel restē deo hoc dico. e s. dixi nos predi
 care in māifestatiōe veritatis q̄ si etiā operā
 tiā hōim̄ corā deo. Q̄ si etiā op/ s
 a s quod a nobis p̄dicatur. s. culpa horum
 est qui perire meruerit.

tū est euāngeliū nostrū: in his q̄ t
 a s p̄recentib⁹ vel verbis euāngeliū.
 s p̄reuent̄ est opertū. In q̄lib⁹ de⁹ v

a s a naturali ratione.
 b̄ hui⁹ seculi exēcauit mentes insi
 a s q̄ xp̄ n̄ credūt. b̄ s v̄ nō apparet cis qd̄ t̄n
 dēliū: vt nō fulgeat illūiat̄ euā
 lux est. a s doctria euāngeliū illūians. b̄ s in q̄ p̄
 dicat glia dīmārū nō solū infirmitas hūanitari.
 c s vel qui. d s q̄ de illo est. e s qui vi
 der me vider t̄ parrem.
 i ḡliū glie xp̄i qui est imago dei. z

manifestatione veritatis. posset aliq̄s obiētere in strariū: eo q̄ multi cō
 tradicebāt sibi: t̄ sic nō erat in dictis ei⁹ veritas manifestata. Ad hoc re
 spondet apl̄s q̄ hoc nō p̄ueniebat ex parte sue p̄dicatiōis: s. ex malitia
 stradicētib⁹: q̄ impēdebat eos cognoscere veritatem. vñ Sap̄. j. In mali
 tolā afam nō introibit sapia. t̄ h̄ est qd̄ dicit: Q̄ si etiā opertū est euā
 liū nostrū: aliq̄b⁹ ei⁹ veritatem nō capiētib⁹. t̄ In his q̄ p̄reūt̄ ē opertū.
 i. p̄cedit ex malitia eorū. v̄ In q̄b⁹ de⁹ b̄uī seculi. Hoc exponit
 duplicit. Ano modo de creatore hui⁹ mūdi: q̄ ex demerito talū retrahit
 lumen sue grē ab eis t̄ iuste: t̄ sic p̄ oīis exēcauit ex se. Alteriter de diabolo
 quē imitant̄ secularit̄ viuētes. t̄ sic p̄t dicit de⁹ hui⁹ seculi: sicut d̄r̄ p̄n
 ceps hui⁹ mūdi: Job. vij. Nunc p̄nceps hui⁹ mūdi ej̄cietur foras.
 t̄ Exēcauit secularit̄ viuētes. auertēdo eos a veritate. y At non
 ful. il. euan. glie xp̄i. in cordib⁹ eorū. z Qui. s. p̄ps. a Est tma. del
 patris. t̄ p̄sequēs est fontalis plenitudo luminis: fin. q̄ d̄r̄ Hebreo. j.
 Qui cū sit splendor t̄ figura substātie ei⁹ t̄c. Sed q̄ supius vocavit euā
 geliū suū: t̄ hic vocat euāngeliū xp̄i: posset aliq̄s credere ēē duplex euā
 gelium. ideo

Glo.ordi.

Ad Corinthios II La. III Nico.de lyra

a Non enim nos metipos predicamus: sed **b** Iesum Christum dominum nostrum.
c Illud enim. **d** ministros. **e** sed quod nobis hec iuratur.
f Nos autem seruos vestros per Iesum.
g Hoc facimus. **h** precepito solo fecit.
i Quoniam deus qui dixit de tenebris
j a sed hec lux significat lucem que modo per nos datur.
k Lumen splendescere: ipse illuminat in cor.
l a sed ut illuminemus alios per scientiam de claritate. i.
m de essentia dei: et hoc in christo qui est facies patrum sine quo non cognoscitur.
n dibus nostris ad illuminationem scientie
o claritatis dei in facie Iesu Christi.
p a sed illuxit: sed hunc thesaurum. i. scientiam qua ali
q os dicimus.
r sti. **s** Habet autem thesaurum istum in b
t a sed corporibus fragilibus. b sed tota altitudo dei esse videatur et non nostri.
u Vasis fictilium: ut sublimitas sit vir
v a sed vasa fictilia sunt et vere.
w tutis dei: et non ex nobis. In omnibus
x a sed quod nullus modus tribulandi abest. b sed the
y bus tribulationem patimur: sed non
z sauro bene consenserunt. a sed in animo. b enumerat tri
aa bulationes quadam. c pauperes sumus adeo ut ne
ab cessaria desint. d aporus greci: pauper.
ac angustiamur. Aporigramur: sed non
ad a thesauro dei: quod deficit. a sed de loco ad locum
ae destituimur. Persecutionem pati
af a sed a deo in thesauro custodiar. b sed affligimur.
ag mur: sed non derelinquimur. Humili
ah a sed in mortis periculum.
ai amur: sed non confundimur. Deici
aj a bono cessamus. b quid per singula.
ak mur: sed non perirem. Semper mor
al a sed Iesu: vel quam prius Iesu sustinuit. b sed so
am lum in animo. c sed alii propinantes.
an tificationem Iesu in corpore nostro circuse
ao a sed sic mors. b sed gloria carnis. c sed non tam in aliis.
ap rentes: ut et vita Iesu in corporibus
ar a sed etiam inimicis. b sed mortificationem Iesu circuferi
as mus et vere. c qua spe.
at f nostris manifestetur. Semper enim
au a sed virtutibus: vel quibus licet vivere natu
av rali vita. b sed in pericula mortis.
aw nos qui vivimus in mortem tra
ax a sed pro amore Iesu. b sed Ambro. hoc et non
ay timemus mori: propter proximam resurrectionem.
az dimur propter Iesum: ut et vita ie
ba su manifestetur in carne nostra mor
bb possibile. a sed licet. b sed quod hec parvum mors domi
bc niū exercet in nobis: sed vos ad volupates vite redit
bd s tali. Ergo mors in nobis opera
be tur: vita autem in vobis. Habet
bf his operatur: et quod hoc patet quod habemus.
bg a sed quem prophete. b sed qui est causa fi
bh tes autem eundem spiritum fidei
bi a sed de illis probis: in quod plena dicit David: b sed ali
bj ter non proficeret crederet. c ne fides esset inutilis.
bk sicut scriptum est: Credidi propter s
bl qd et locutus sum. Et nos credimus
bm a sed confitemur non mententes mala: quod
bn propter quod et loquimur. Scien
bo a sed aliqui negabant resurrectionem.
bp tes quoniam qui suscitavit Iesum
br in eadem gloria. b ut ultra non
bs et nos cum Iesu suscitabit: et con
bt moriamur. a sed unius fidei in una domo erunt.
bu k stituet vobiscum. Omnia enim propter b
bv gelium. ideo habemus rem p. hoc quod eiusdem enarratio chris
bw tatus est actor. apls aut minister mihi et p. dicator. d.
bx a sed non nosmet. p. dicam: ratione actores euangelij.
by b Sed Iesum Christum non habemus. c Mos autem fuos
bz viros per Iesum. administrando vobis doctrinam Christi. quod de
ca clarat per prophetas. d Quid enim dicit de tenebris. lucem
cb splendescere. l. lucem corporalem creando: et ipsam a tenebris
cc separando. Hen. i. e Propterea illuminat in cordibus. i. scilicet
cd tenebris spumale infudit ad cognitionem euangelicae verita
ce tis: non solus per nobis: sed etiam per alios. ideo subditur:
cf Ad illuminationem scientie clavis dei. i. ad manifestationem
cg noticie divinae. g In facie Iesu Christi. i. relucet in fa
ch cie eius: in Hunc per noticie diuinam traditum euangelio co
ci gnoscitur ipse Christus. h Habet autem hic p. agit
ci de vobis minister ecclie Christi ad tolerantiam malorum. Circa
co quod primo ostendit patientiam ministrorum ecclie. secundo causam
cp huius patientie. ibi: Semper mortificationem. tertio manife
cq stat virtus. ibi: Semper enim nos. Circa primum dicit conti
cr nuando se predictis: Habemus autem thesaurum. i. illuminationem
cs dei dicitur. i. In vasibus fictilibus: quod in b. mundo
ct sumptuose plene tribulatiōib⁹ et angustiis ex
cu posite. k Ut sublimitas. i. illud magnū quod facit
cv in edificatione ecclie et gentium suarum. l. Sit vir
cw tute dei tecum. i. deo totum attribuatur: et non humane potesties
cx diuitias vel sapientia. quod possit fieri: si apostoli fuisse poten
cy tes: diuitiae et honoratae. sicut est de lege machometi: sed
cz strarii fuit in apostolis. id subdit: m. In oīib⁹ tribula
ca tionem patimur: sed non angustiamur. ille angustiari di
cc cit. propter quod non videt sibi patere aliquod remedium in tribu
cc latione: et sic est de predictis in hoc mundo. propter quod
cc angustiam in tribulatione quod sibi deficit mundanus re
cc mediu: sed scit non angustiam: quod in tribulatiōib⁹ adest
cc et solatius diuinum. n. Aporigramur. i. depauparamur.
cc et de poros grecos: quod est paup. latine. o. Sed non
cc destituimur. quod sancti parvuli curant de subtractione di
cc uitiarum talium: cum sibi remaneat diutine spirituales: quod
cc non possunt violenter amoueri. p. Persecutionem pati
cc mur. fugiendo de ciuitate in ciuitatem. q. Sed non de
cc relinquitur. nam deus est socius ubique itineris nostrum. r. Hu
cc miliamur. i. permanemur. s. Sed non confundimur.
cc quod non sentimus in nobis debitā causaz p. fusionis.
cc t. Detegimur. i. ad periculum mortis impellimur.
cc v. Sed non perirem. quod de semper liberat suos. aliqui vi
cc sibiliter: sicut liberavit tres pueros de camino ignis: ali
cc quoniam invisibiliter eos de punita miseria transferens ad
cc quietem. Sap. iii. Alii sunt oculis insipientius mori: illi
cc aut sunt in pace. x. Semper mortificationem. hic p. se
cc queritur ostendit patientie cam: et primo facit p. positum. se
cc cundo manifestat p. effectum. ibi: Propterea. Id eundem
cc tamen p. considerandum quod in p. fuit duplex stat. Anus
cc mortis: in p. carnem passibile assumpsit: in p. penalita
cc tes huius vite et tandem morte sustinuit. Alii est vite: in
cc p. vita gloriosa qua vivebat occulte anima sua a
cc principio sue conceptionis deriuata fuit ad corpus in sua
cc resurrectio: quod resurrexit in corpore gloriose. Hec est igit
cc causa patientie sanctorum. ex hoc enim sperant firmiter
cc formari christo resurgentem: patienter sustinet tribula
cc tiones huius mundi in quibus conformans Christum patienti. et
cc hoc est quod dicit apostolus: Semper mortificationem Iesu Christi:
cc id est conformatio p. ipsi patienti. y. In corpore nostro
cc circuferentes. i. ubique tribulaciones patienter sustinentes.
cc z. Ut et vita Iesu gloriosa. a. Manifestetur in cor
cc poribus nostris. in futura resurrectione: in quod resurget corpus
cc impassibile et incorruptibile. b. Semper enim tecum. repe
cc titio est eiusdem scientie. ad maiorem assertionem: et quod non solum
cc scientie patienter tolerat. propter spem future resurrectionis:
cc sed etiam quod animantur ad te exemplum Christi patientis. ideo sub
cc dit apostolus: c. Ergo mors. xpi. d. In non operatur. animando nos ad tolerantiam passuum. e. Vita
cc aut in vobis. i. vita Christi operatur in vobis: operando spem re
cc surrectionis. id subdit: f. Habentes eundem spiritum fi
cc det. sed mors Christi non sic operatur in vobis sicut in nobis:
cc quod non estis in talibus tribulatiōib⁹ in quibus sumus: erit tamen
cc salutis per eandem fidem qua et nos. quod sicut confirmatur per scripturam psalmi. xv. g. Sicut scriptum est: Credidi
cc propter quod tecum et patet ex dictis littera vobis ibi:
cc h. Omnia enim propter vos. i. omnia facimus et sustine
cc mus propter vos: instruendo exemplo et verbo.
cc k. 2. * Ut gratia

Glo.ordi. Ad Corinthis II La. v Nico.delyra

Va Sed licet is q. Quicqđ est cōe pecor: ex-
terior hō ē. is q int̄ hic ē imago dei. b Re-
tinař de die l̄ die. i. assidue purior efficit per
ignem tribulationis. **Ca.** V
Climus enī. Ordō. Scim̄ enī. modifi-

Necimus enī. Ordō. Scim⁹ enī q̄ edisi
cationē. i. cor
pus immortale
habebim⁹: si corp⁹ p
tribulatiōē dissoluā
tur. Et tō qm̄ sic dis
soluit vt̄ deditio t̄ cau
sa sit pmissa. Inde p̄
videti: q̄r habebim⁹.
† De cōse.
dis. 4. c. ex
quo.
b In hoc. i. In cōsi
a ḡ abundās ḡa in nob̄
vt̄ abundācē īnde gra
vos: vt̄ grātia a
gratiarūactiōē
a ḡ vt̄ vos imitemini no
deit Pr̄dpt̄ q̄
s expōlit̄
līcet iā d̄ expōlit̄

[†] De cōse. viii. q. p. ad hanc. .
dis. 4. c. ex inhabitatione: s etiā
quo. d. In hoc. l. in cōsi-
l. Icet i. o. d. f. e. s. i. c. p. q. t.
^{s expolitū}

Sed docim con-
deratioē huius tante
glorie. e Ingemi-
scim⁹ ex dilatōe des-
terij qđ nō facerem⁹
nisi certi. In cui⁹ rei
figura aya filia caleb
petit irriguū supius
et irriguū inferi⁹: vt
nos lachrymas effun-
dam⁹: nō solū p̄ p̄sen-
tis incolat⁹ miseria:
b p̄ dilatōe superne
glie. Ingemiscimus:
qz cupim⁹ sup ī noua-
tionē aīe quā tā acce-
pim⁹. g Supidui
nos ha.no.i.dari aīe
indumentū:nō de fra-
corruptibile: sed.
f De celo.i.morta-
le et impassibile ad si-

A latio gemini⁹: qz mi
n⁹ pfecti: qz carnē fo-
uet tñqz se apls cō-
memorati⁹: ne illi de se
min⁹ sentiat. Et B est.
b Nam. Et nos.
i Qui su. i ta. isto. q
bitationē hui⁹ corporis
diligim⁹. de qz fi ē cu-
rādū cū n̄ sit taberna-
culū nisi ad tempus.
k Ingemisci. deside-
rio celestis. nos dico
grauat⁹. Ut nō mi-
rū si ingemiscim⁹: qz
a beatitudinē remoti.
Mā etiā de b minori
gemimus: qz B corpe
eximur. Et B ē. Mā
qz su. i ta. isto. Quis.
Srauati: l Eo. i.
ldeo gemini⁹.
m Qd nolu. tē. Si
B posset fieri. Ael
Ingemiscimus. Desi-
derio celest⁹. De⁹ aut̄
B efficit i nob. Ael
Molu. expo. de⁹ tñ ef-
ficit id. Et imortalis
tate cupiamus.

**Non manufacta*t*,
hoīm cōpletioē factā
sez nō hūanc genera-
tionis ope p*ductaz*:
ne

b

hūanis fomentis
aucta*s* a deo ineffabilis cōpactam. Eter-
nā. q*r* in ea sine fine manebit. p Si tū vesti-
ti. gloria p*missiois*. Hō nudū. b enim desi-
derat sc̄i: ne resurgetes recepto corpore nudū.
*Id est alienum***

a Ut grā.s.dei. b Abūdās a nobis ī vos. c Per mul.in grārūactio.
abū.in glo.dei.i.vt multi resurgāt ad grāactiōes ad gloriā dei. d Propri
qd. Hic s̄fir manifestat qd dixerat de patiētia aploꝝ ī plectuīe positor. dices:
Propter qd.i. ppter aniationē exēplo xpi passi: et ppter spem resurrectiōis in
corpe mortali. e Mō deficitim? in tribulatiōib?. q.d.ad maiora sustinere para

diffundat abunde i vos
i agatis.
ūdās p multos:
ūdet in gloriaz
nō dicā p vita iesu.
b In tribulationibus.
nō dēscim⁹. Sed
malia. **g** caro.
nī homo corrū
cui nō accedit humanus
in agnitionem dei.
tus est renouaf
s vbi nō nisi defolatio.
nī qđ in plenti ē
ferendū. **c** id tribula-
ti sum⁹. **f** Sed lic⁹ his q̄ foris ē nī hō corrup̄t. **l** ipa
natura sensitua tēdat ad corruptionē ex p̄cessu etatis &
pondere tribulatiōis. **g** Tū is q̄ int̄est. s. intellectua
natura. **h** Renouaf de die in diē. p culpe purgatione
& cī seclē. **i** Id enī qđ in p̄stī e. i. tribulatiōis tpis
p̄stis. **k** Mōmentū est & leue. q̄ sunt breuis dura-
tionis & parui pōderi respectu p̄mij futuri. de q̄ subdif:
l In sublimitate eter. glo. pon. ope. in nob. expectatib⁹
ipm. t dr: In sublimitate. rōne dignitat̄ q̄ est in premio.
Eternū. rōne duratiōis infinite. **P**ondus: rōne p̄ciosi-
tatis. q̄ p̄ciosa cōl modo loqndi dīcunt magni pōderi.
Ael alit dr: **P**ondus: q̄ premiū glorie q̄etat totalis ap-
petitū in dō: sicut pōdus q̄etat grane in cētro. in Rō-
stem. no. ea q̄vident̄ t̄. i. ista fūr i nobis: q̄z nō attendi-
mus ad bona tpalia & visibilia: sed ad etīna et iustibilia
& nūc que p fidē a sc̄is firmissime credunt̄: & per spēm
certitudinaliter expectant̄. **In ca. iiiij. vbi dr in po-**

Additio. Hoc qd̄ still. In faciez xp̄i t̄sū.
d̄: In faciez xp̄i erponit in h̄lo. i. p̄
xp̄m q̄ est facties p̄tis sine q̄ nō nō cognoscēt. Ga. V

Sicut enim in factis p[ro]p[ri]is nō no[n] cognoscit. **La.** **V**
Limus enim. **Hic** p[ro]p[ri]e cōmēdat ministeriu[m] noui te-
stamēti ex fide sue ex premio: liceat enī de h[ab]itac-
tū ca[er]e p[re]cedēti aliquiter. hic tū tangit mag[is] comple-
te. Et dūdū i tres p[re]cessqr p[ro]iō tāgit de hac p[re]missiōne.
scđo de debita ad ipsam premiatiōne p[re]paratione. ibi: Et
ideo stendim⁹. tertio de causa virtusq[ue] ibi: Q[uod]a aut ex
deo. Prima adhuc in duas: q[uod] primo agit de h[ab]itac-
tū de e[st] desiderio. ibi: Mā t[em]p[or]e in hoc ingeniūscim⁹. Cir-
ca p[ri]mū sc̄lēndū q[uod] dixerat in fine ca[er]e. precedētis q[uod] ipi t[em]p[or]e
ali⁹ apli nō attendebat ad bona trānsitoria: h[ab]et ad eternā.
Ideo p[er]tinuādo se ad dicta dicit: Scimus enim i. certitudi-
nem habemus p[er] fidem formatā. o Quoniam si ter-
restris dom⁹ nostra. i. corpus terrenū nostrū q[uod] se habet
ad anīam suo modo: sicut dom⁹ ad inhabitantē.
p. Dissoluaſ. q[ui] mortē. q[ui] Edificationem ex deo
habem⁹ domū nō manufactā in celis. q[uod] ali⁹ exponunt
de corne glorioſo in futura resurrecſione budo. q[uod] h[ab]et
in q[uod] qm̄ si terrestri⁹

il qui il terretur
om̄ habitat. s corp.
nivitatur anima.
hūl̄ habitatio
corp̄ immortale et plene
no misterio hom̄.
ificationē ex dō
certi. s in spe: qd ha-
c anie mansione.
manufactā sed
inē celestes. s habe-
imus.
z in h̄ ingemi
s edificationē.
nostrā q de celo
gundi cupi. ramen hac
s curib⁹ fide et ceteri
s depositio corp̄.
tes: si tamē vesti
is puce. s de illo ge-
amur. Māt qui
iōe. b s sarcina carnis
culo ingemisci
s carne v̄l̄ corge. vel iō.
gemum⁹ orādo ne spos-
ur glia dei. tūc enī su-
mortalitas si excuti
anero fuerimus.
uod nōlum⁹ ex/
de corp̄ glorioſo in futura resurrectiōe h̄ndo. qd dr̄ hic
Mō manufactā: qr virtute nature nō erit gloriolum.
r Sed eternā: qr ab eterno a deo pordinatā: sed qmias
apls videt loq de h̄ qd statim post mortē h̄b a san-
ctis: s̄ corporis immortaltas h̄r tm̄ in spe: et nō in re. iō mes-
li⁹ videſ exponi de glia ale q statim h̄r a sc̄is oīno pur-
gal. et d̄ habitatio ppter excellētiā ipſi⁹ ale ad dei capa-
citatiē: Job. xliii. In domo pris mei māsiōes multe sunt.
Dicit etiā dom⁹ eterna et nō manufacta: qr gloria celest̄
objectiue de⁹ est q est increat⁹ et etern⁹. s Māt i hoc
hic s̄fir agit de appetitu h̄l⁹ premij. Et dividit in duas
partes: qr primo circa h̄ ponit appetit⁹ varius nature et
grē: et qdā repugnatiā. sed oīni⁹ victoria. ibi: Audite
igit. Cūra primū scendū q appetit⁹ est inclinatio se-
quens forma. Est aut̄ in nobis duplex forma. s. natural
et gratie habitualis: s p̄ his duplex appetitus. s. nature
et gratie. Appetit⁹ aut̄ nature inclinat ad cōseruandum
vnionē anie cu corp̄: et dissolutionē refutat et abhorret.
Appetit⁹ aut̄ gratie inclinat ad psecutionē glorie: q̄ cō-
sistit in clara vītione dei et ei⁹ fructu. Igit̄ si aia posset
sequi gloria absq̄ dissolutiōe corporis h̄l⁹ moralis. ap-
petitus grē tēderet in psecutionē glorie celest̄ absq̄ re-
tardatio et appetit⁹ naturalis: s̄ q̄ hoc nō p̄ fieri ideo
appetit⁹ naturalis: eo q̄ refutat naturalis dissolutionē
hanc: in hoc quodāmodo repugnat appetitui gratie. et
h̄ est qd̄ dr̄ Māt z in h̄ ingemiscimus. i. desideram⁹ cu te-
rio dilatatiōis. t Habitationem no. q̄ de celo ē. i. psecu-
tionē grē. v Supindui. vestimēto glie. qd̄ nō pue-
nit ex pncipiis intrinsecis nature: sed a deo daf. ppter
qd̄ indumentū dr̄: x Lupiētes. appetitu grē. y Si
tū ve. et nō nu. iueniamur. i. si absq̄ dissolutiōe corporis
corruptibil⁹ q̄ vīt aia vt vestimēto. posset supindui glo-
ria. tunc absq̄ alij retardante appetitus gratie in hoc
ferretur: sed q̄ hoc est impossibile. ideo retardat p naturalis appetitū: dissolutiōne
corpis et anie abhorctis. ppter qd̄ subdit: z Māt q̄ sumus in h̄ taber-
naculo. i. in hoc corp̄ mortalī. a Ingemiscim⁹ grauati. de dissolutiōe corporis
et anime. b Eo q̄ nolumus expoliari. lez corpore per mortem.

Glo.ordi. Ad Corinthios II La. V Nico.de lyra

G id est aliena pmissa gloria inueniantur. Hoc enim opus est ut induit corpore supraduanum gloria; que est immutatio in claritate. Grauati eo. Corpore quod tunc nolumus mori nobis tolli sed supradu. i. a deo vestiri stola immortalitas sita ut vita immortalitatis derit mortalitatē: non ut supuentat: sed a **A** Ut absorbeatur. Ita ut nusquam sit morta

litas nostra supra: non intrat: non extra. Absorpta est enim mors in victoria. Aug⁹. Grauati corpe. Et quod granationis causa est non natura et substantia corporis: sed ei corruptio. non lumen expoliari corpe si fieri potest: sed eius immortalitatem vestit: quod etiam a malis ad bona trahit: tunc ipso transitus est amarus. et si corpus grauat animam et hinc incitamenta vitorum: non tunc oia mala ex eo: nec fuit eius corruptio peccati causa: sed pena. non fecit peccatum animam: sed peccatrix anima ea carnem. s. corruptit. Non est purus a virtutis diabolus: quod non habet carem. Nolumus explorari. Ecce vox nature: confessio penitentiae est corp⁹ et onerosum: tunc non libenter deseritur. Nolumus enim metis ratione dissolui cupit et esse cum christo. Sensus autem carnis refugit et recusat.

b Audentes. Deus facit velles: facit et certos spiritum. et non audentes. c Peregrinamus a domino. Quoniam alibi scriptum sit: In ipso vivimus: mouemur et sumus. Quia et si ubiq⁹ densus non tunc hic videtur sicut in celis. Peregrinamus non sine fiducia sed spe. d Per fidem enim ambulamus. Qui peregrinatur et per fidem ambulat: non dum est in patria: sed iam est in via. Sic ergo ambulemus in via sumus. quod ipse rex patrie facit est via. Regnus Christi est: et ibi habitas: hic autem via est.

15. 14. a Quo invenimus ad ipsum. Quia per ipsum. Iste enim ait: Ego sum via veritas et vita. Est enim illuminatio per fidem: et illuminatio per spiritum. non per fidem illuminamur: non per spiritum. Homini enim vita agetur adhuc mortalē non potesttingere: ut dimoto et discussio omnibus fantasiaz corporalium secretissima incōmutabiliterit. luce poterit et mente penitus a proutudine huius vite alienata: statim et indeclinabilitate illi heret. e Ut referat vniuersalitatem. Etiam pueri: quod si non per se: per alios gessentur: dum per eos crediderunt: vel non crediderunt: sicut quod iudicantur: non sicut quod gesturi erat si diu viueret. dicit enim prout gessit in corpe non ut gestus erat: si viueret. Frustra ergo hoc post hoc corpore sibi permittit quod hic in corpe coparare neglexit. f Propria corporis. Aug⁹. Quia nullus merecens dum in corpe est. Quoniam sensus firmat alia translatio quam ita habet: ut referat vniuersalitatem sicut ea quod gessit per corpore. Per corpore non quod oia gerant motu corporis sed per corpore. i. per ipsos quod vixit in corpe. Hic enim omne meritum coparatur: quod possit post hoc civitatem apostolam reliquari vel Guarari. Nam etiam ista quod per defunctorum cōmēdādis frequentat ecclias non obstat. Et quod nisi per différētā vitē: quā q̄s gessit in corpe. Quia etiam in merito sibi quod dum in corpe viueret coparatur: ut ei possint ista perdeſſe. Cū ergo sacrificia vel altaris vel crucifixis elemosynarū: per bapticulū defunctū offeruntur: per valde bonis grāciōes sunt. Pro non valde male propitiaciones. Pro valde malis: et si nulla sunt adiumenta mortuorum: quod vixit in corpe. Quoniam sensus firmat alia translatio quam ita habet: ut referat vniuersalitatem sunt. Quib⁹ autem per suum vel ad hoc plū sunt ut sit plena remissio: vel certe ut tolerabilius fiat ipsa damnatio. g Suademus. Ut credant et puideant sibi: quod quoniam prauiloquo dies dñi

a Sed supuestiri. i. indui glorie vestimento: non tunc ita quod mortalitas corporis maneat cum glia animi: quod hoc est impossibile nobis: sed in solo christo factū fuit per dispensationē dei ad opus redēptionis nostrae. ideo subdit: b Ut absolveat quod mortale est a vita. i. ut mortalitas per gloriam supuentat tollat: corporis idētate maneat: quod fuit in resurrectione: sed quod oportet mortem interuenire quod refugit appetitus naturalis. ideo est ibi

repugnāria appetitus: verum quod utrumque appetitus est a deo a quo est natura et gratia. ideo subdit: c Qui autem efficit nos in hoc cōpīm: id est huiusmodi virtus appetitus: d Deo est. quod dedit naturam ad quam talis inclinatio sequitur et gratia per quam spūscētus habitat in nobis. ideo sequitur: e Qui dedit nobis pignus spūs. Est enim spūscētus pignus glorie ratione predicta. j. ca. būl⁹ epl. f Audētes igit. Hic p̄sequēter ostendit quis dicit appetitū vincat in sanctis hominibus. d. Audētes igit. absq⁹ formidinem moris desiderant gloriaz. g Scientes. i. certitudinem habentes.

B h Quoniam dum sumus in hoc corpe. scilicet mortali: i. Peregrinamus a domino. i. oportet nos esse separatos ab eo. k Per fidem enim ambulamus. i. enigmatis enim deum cognoscimus. l. Et non per speciem. i. clare facie ad faciem. pp̄ter quod subdit: m Audemus autem. Circa quod sciendū quod ad fortitudinem politicas in periculis mortis sufficit non tristari irrationabiliter: sed fortitudo infusa non solū hoc facit: sed etiam facit aliquem in talibus delectari. Act. v. Ibant apostoli gaudentes a conspectu cōclitij: quoniam digni habitti sunt per nocte tenui contumeliam pati. et hoc est quod dicit apostolus: Audemus sine trepidatione. n. Et bonam voluntatem habemus: id est delectationem autem mente: o Magis peregrinari a corpore: id est dissolutionē huius corporis per mortem subire. p. Et presentes esse ac deum: id est ut per hoc habeamus clarā dei visionē et perfectā fruitionē: et sic appetitus gratus vincit in sanctis appetitu nature. Per hoc autem quod dicit apostolus hic: excluditur error dicitū animas sanctas a corporib⁹ exutas a visione divina retardari usq⁹ ad iudicium. quod dicit apostolus: Bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore: per mortem. Et presentes esse ad deum. Ex quo per intentionem eius esse quod anime sancte nihil habentes purgandū exute corporibus: statim sunt deo presentes per apertā visionē.

q. Et ideo contendimus. Hic p̄sequēter agit de preparatio ad hoc premiū p̄sequēdū: que p̄paratio triplex est. seda ponit ibi: Scientes ergo. tertia ibi. Itaq⁹ nos. Prima autem preparatio per hoc est quod homo querit placere deo: qui est dator huius premij. et hoc est quod dicit: Et ideo id est propter consecutionem glorie. r Contendimus: id est cum quadam pugna resistimus mundi: carnis et diaboli tentationib⁹. s Siue absentes siue patentes. q. d. ad hincitamus: Siue absentes: id est dum sumus in presenti vita: et siue presentes: deo per gloriam: supple ut poterimus. v. Placere illi. per dictam resistentiam. Et subdit huius resistentie causam dicens:

x. Omnes enim nos manifestari oportet ante tribunal christi: id est ante eius iudicari potestate. unde tanguntur hic quinq⁹ conditioes extremi iudicij. s. eius ineptibilitas. ibi: Oportet nos. generalitas. ibi: Omnes. claritas. ibi: Manifestari: quia iudicium apparet omnibus iustū singulis videntibus omnia bona et mala alterū. iudicaria potestas. ibi: Ante tribunal. iudicis sublimitas. ibi: Christi. qui. s. est verus homo et verus deus. y. Ut referat vniuersalitatem: id est penam vel premiū pro his que gesserit viuens in corpore: nec per hoc excludatur a iudicio pueri qui nubil in proprio corpore meruerunt vel demeruerunt: quia diiudicabuntur sicut ea que circa eos ab aliis sunt facta vel omissa: inquit sunt ab aliis baptizati vel non. z. Scientes. Hic ponitur secunda preparatio ad premium: que est sollicitudo de salute proximorum. Et diuiditur in duas. quod primo ponit hec sollicitudo. secundo sollicitudinis ratio. ibi: Charitas enim christi. Circa primum dicit apostolus: Scientes ergo timorem dominii: id est quod valde timendum est dominum sicut omnes est iudicaturus: ut dictum est. a. Suademus hominibus. fidem et mores: quia vnicuius mandauit dominus de primo: Eccl. xvij.

† De pe. et
remil. c. cu
ex ore. 32.
di. qui epis
copus.
Ro. 14. b.

k. 3. g. Deo autem

Blo.ordi. Ad Lorinthios II La.

V Nico.delyra

Sin dubiū venit. deo autē manifesti sum⁹: qr hoc p̄dicam⁹ qđ in bet de⁹. a Siue enī mēte. Quasi de nobis vtiq̄ glari po testis: qr q̄cqd agim⁹ vel ē honor dei vel vtilitas p̄ximi. Si ue excedim⁹: id est si nos cōmēdam⁹ in q̄ putamur insensati deo. i. ad honorē dei: q̄ sic nos exaltauit. Si sobrij: Ut nō al ta de nobis dicam⁹ ad nrāz vtilitatē.

Sine enī mēte excedim⁹. Abi audi, ult qđ nō licet hoi loq̄. Deo ē nō vob q̄ nō potest cape. Aug⁹. Siue enī mēte excedim⁹. Excessus mētis dicit: q̄ mente eleuant ad intelligēda cele stia. Extra x̄bū grecū est: latine vno verbo exponi p̄t: si dicatur excessus. In excessu mētis duo intelligunt: vel pauor vel intentio ad superna: ita vt quodām a mētoria labant inferiora. In h̄ mētis excessu fuerūt oēs sc̄i: q̄ bus arcana dei mūndū istū excedentia reuelata sūt. B̄ loquitur hic Iohann⁹.

Sine enī. Si supbe putat locutus: qđ est q̄si insanta: dū se laudat vey di cens: dimittēdū est deo nō ab hoie te mere iudicādū. Si nō iactāter: sed ad gloriā auctiū corinthi⁹ proficit.

b Siue sobrij su. Cōdescēdendo.

c Nobis. Quia sic loqm̄ur vt cape

Lop̄. Job. 1. b possit. Isti sunt angeli de qb̄ dñs ait in euā gelio: Videbitis celū apertū: t angelos ascēdentes t descēdentes sup Gen. 28. c filii hois. hos eosdē angelos vidit iacob in sc̄is ascēdentes t descēdentes.

d Charitas enī christi vigeat. Quia christus charitate p̄ nobis mortu⁹ ē: tunc p̄stat omēs mortuos fuisse i adā. p̄ q̄bus mortu⁹ est christus vt eos a morte liberaret. Que gratia ne iniutis sit hoib⁹ apli vt eos illificant: ne cessario se laudat. p̄ gloriā enī t meri tum aplōz agnoscit grā t beneficium christi. e Si vnu⁹ p̄ oib⁹. i. si chris tis. p̄ oib⁹ q̄tū ad se: t si nō oib⁹ p̄fuit: t oēs holes debēt mori. p̄ ho noire illi⁹. Et qr̄ h̄: g Remi. noui. i. laudamus. h Sc̄dū carnē. i. sua q̄ rentē: nō q̄ christi. t p̄aliam: non eterna. Hec hoc debet facere aliq̄s: quia t si xp̄s fuit mortalitā sicut ego: p̄ qđ eum putauit hoilem esse tñ dū erā infidelis: tñ iam est imortalis: et ita securi sum⁹ de premio. si q̄s ergo in xp̄o est renat⁹ nouis. illi tā spe trāsijt mortalitas: et trāsligere. t dabit noua imortalitas. Vnde si q̄s nouis vetus lex trāsijt illi⁹: t nouā viuit. f Qui viuit. In corpore nō sibi sed voluntati del. quod debent: q̄ si christus vsc̄ ad mortez fuit infirmus iniuriatus: iā post resur rectionē nō est: sed apparit qđ esse vi debarat. vñ: Lū exaltauerit filium hois: tunc cognoscetis: qr̄ ego sum.

Dicem ergo ei reddēt quasi deo: nō homini solum p̄ eis passo. Neminem nouimus fm carnē.

vñ: Job. 7. e vitam futurā ita certa spe tenet: quasi iam sit p̄sens: que i chri sto surgente impleta est: que nō est fm carnē: nō quin in eadē carnis substantia: sed non in eadē qualitate corruptionis: q̄ nomine carnis signatur. Et si nouimus christū fm carnē: id est carnis mortalitatē ante resurrectionem: sed iam post non nouimus: quia iam non moritur. vnde ait: Ad patrem vado: t iam non videbitis me: id est nunq̄ ulterius. scilicet q̄ mo do sum: id est mortalitā. Et iterum: nisi abierto paracly⁹ non veniet. hoc est: non potestis capere spiritum q̄dū fm carnez me nosse persistitis. Et quia omnes in christo sumus spe: et si non in re. Si qua ergo in christo noua creatura vetera transierunt. Innouatis fide transit spe mortalitas: et adest nouitas resurrectionis. i. Et si cognouimus. Quia q̄uis dū infidelis intellexit christum in lege promissum esse fm carnē: vt legalia obseruaret t seruari preciperet: sed tamen non iam post conuersationem ita esse: sed vmbra. cesseret.

a Deo autē manifesti sum⁹: q̄ videt corda: q̄ talia nō p̄dica mus. ppter questū vel p̄priā laudē: sed intentiōe recta.

b Spero autē t in p̄scitūs v̄ris manifestos nos esse. q. d. ita quersati sumus q̄ in vos nō potestis rōnabilis indicare p̄di

cationē nrām. procedere nisi ex p̄scitē puritate. Sed qr̄ posset ali

d̄s dicere q̄ in h̄ iactatē se cōmenda ret. ideo h̄ remouer. d. c. Nō iterū

cōmēdamus nos vobis. t dicit iterū: qr̄ iam. s. dixerat aliq̄ q̄ videban̄ ad suā cōmēdationē esse. d. Sed occa

damus vo. glo. p̄ nobis. t̄ra p̄seudo aplos q̄ dicebat se doctos a petro: iacob & iohāne. q̄si in hoc detrahētes ap̄lī doctrine. p̄terat igitur corinthi⁹ t̄ra eos gloriari q̄ erant edociti a do

cōtore p̄fecto: t vsc̄ ad tertiu celū rāpto. e Et habeatis ad eos. l. p̄sen

d̄o aplos repellendos. de q̄bus subdi tur: f Qui i facie gloriā. i. i. ap

p̄parentia sanctitā exteri⁹. g Et nō

in corde. i. in puritate cōscie. h Si

ne enī mente excedim⁹ deo. p̄ st̄plati one d̄iuinoꝝ supra nos extasim patiē

do. i Siue sobrij sumus vob. nos

humane p̄uersatiō p̄formādo. Brā

enīm grece mensura d̄r latine. apli enī

mediꝝ erant inter deū t p̄plm. t lōle

uabant aliqui p̄ excessum mētis acci

piendo d̄iuinas illuminationes: t aliqui

transformabant se hoīm fragilitati: vt cō

uiuentius traderēt eis diuinis factis

Heb. xviii. dicit q̄ angeli ascēdebāt

t descēdebāt in scala iacob. k Cha

ritas aut̄. Hic ponit p̄nter hui⁹ solli

citudinis rō: q̄ est charitas ad prox

mū. ideo dicit: Charitas enī xp̄i: q̄ se

extendit ad proximū. j. Job. iiiij. Hoc

mandatū habem⁹ a deo vt qui dilig

deū diligat t frēm suu⁹. t vñ puocet

hec charitas ostendit. d. l Estimātes

hoc q̄m si vñ: p̄ oib⁹ mortu⁹ ē. s.

xp̄s. p̄ salute oīm q̄tū ad sufficiētias:

t accipit̄ h̄c si p̄ qr. qr̄ ita est. Ex q̄ cō

cludit: m Ergo oēs mortu⁹ sunt īc.

Id est ita debet viuire ac si oīm essent

mo: tui sibi p̄s: nihil de p̄p̄is deside

rīs curātēs: t sic viuit xp̄o vīta pro

p̄p̄ā ordinatēs ad eius honorē. vñ dī

cit Apls Sal. ij. Vnde iā nō ego: vī

uit vīro in me xp̄s. n Itaq̄ nos.

Hic ponit tercia p̄paratio ad p̄mū

sequēdū: q̄ est abdicatio carnaliū af

fecrū. q̄ licet sit aliq̄s tacra p̄ prece

deti: t̄s hic tangit plen⁹. iō. 2tūnādō

se immediate p̄cedētib⁹ dicit: Itaq̄ nos

ex h̄ nemine nouim⁹ fm carnē. i. cū ne

mine societate straxim⁹: moti carnali

affectione. Sed qr̄ posset aliq̄s obice

re q̄ apli multū d̄lexerit xp̄o etiam

fm p̄tūtā corpālē. x̄p̄ subdit Apls i p̄

sōna aplō p̄ q̄ cū xp̄o fuerit corpālē:

o Et si cognouim⁹ fm carnē xp̄m. i. affecti eī p̄tūtā corpālē.

p Sed nūc iā nō nouim⁹. illo. s. mō sed meliori. vñ dixit aplis

saluator Job. xliij. Expedit vobis vt ego vadā: subtrabendo

vobis corpālē mētā p̄tūtā. qđ expones Aug⁹. d. q̄ apli adhuc

carnales existētes afficiebant ad xp̄m: sicut h̄o carnalis ad

amicū suū. ppter qđ impideban̄ assurgere ad sp̄uālē t subli

moꝝ diligēti modū. vñ dicit ibi saluator: Si enim nō abiero

paracly⁹ nō veniet ad vos. Motūdū q̄ maniche⁹ negās ve

rā carnē in xp̄o fuisse: ex h̄ loco p̄firmabat errorē suū. qr̄ dicit

apl̄s: Et si cognouim⁹ fm carnē xp̄m t̄. q̄ oīra eū arguebat

ex Apls Ro. i. vbi d̄r de xp̄o q̄ factus est ci ex semie dauid

fm carnē. q̄ vera carnē habuit. Ad qđ r̄idebat. d. q̄ apli p̄

mo fuit opiniōtis illi⁹. t sic loquitur scribens ad Romanos: sed

postea vīdes h̄u⁹ opiniōtis falsitatē retracrauit hic cā. d. Et si

co. fm carnē xp̄m. i. si fuit⁹ aliq̄n⁹ h̄u⁹ opiniōtis. fēz q̄ xp̄s ba

beret carnē ex semie dauid: Sed nūc iā nō nouim⁹. i. h̄ac op

niōtē tāq̄ falsaz mutauim⁹. Sz h̄ dicitu⁹ Manichei improbat

et Aug⁹.

Glo.ordi. Ad Corinthios II La. VI Nico.de lyra

Gla. Aetera. Oino ver' testamētū: t oia ad veterē hoīem p̄tinētia. b Mo/ua. Venerū nouū testamētū t oia no/ut hoīs. Aetera. Ut error idolatrie et veritas vni dei successit. c De

Aug⁹.dupl'r. Primo q̄ res falsa nō p̄t coguosci. t iō si apls illā opinonē falsaz re/putaret.nō diceret: Cognouim⁹ fīm carnē xp̄m. Scđo q̄ dicit an immediate: Reminē nouim⁹ fīm carnē. p̄t qđ ad cūdē sensuz vñ referri. t sic apls nullū hoīem coguissit h̄re verā carnē: qđ ē falsuz. iō stādū ē expōsitō p̄me. ex q̄ cludit qđ subditur:

a Si q̄g in xp̄o noua creatura est. t accipit̄ si p̄ qr̄q q̄cūq; baptizat̄ in xp̄o fact⁹

est noua creatura p̄ grām baptūmālē q̄ daf p̄ creationē.

b Aetera trāsierūt. i. affect⁹ carnales debēt in eo abiici.

c Et ecce fac. sūt o.noua. p̄ sp̄nīctm̄ mentē renouantē: et p̄

qđns extērō actionē. d Ha aut̄. Postq̄ apls egit de

p̄mio t de p̄patō ad ip̄m. hic p̄fir agit de cā vtriusq; t p̄rio

ap̄ponit int̄m̄. scđo declarat p̄positū. ibi: Q̄m̄ qđē. Circa p̄

mū dicit q̄ cā effectua vtriusq;. l. p̄mij t p̄patōis ad ip̄m ē

ip̄de. ministri x̄o ecclie solū cooperant ministerialis exte-

rius. t h̄ est qđ d̄: Dia aut̄ ex deo. l. p̄mij t preparatiōis.

e Qui nos recō. sibi p̄ xp̄m. h̄ bīfīcīt̄ cōē ē oib⁹ xp̄ianis. Es. 43.6

f Et dedit nob̄ mi. recōciliatiōis. i. officiū p̄dicāt̄ h̄c recō

ciliatiōne: qđ est spēciale mīstris ecclie. g Q̄m̄ qđē. Hic

qđr ponit p̄positi declarationē. t scđo subdit bona exhorta-

tionē. ibi: Obsēram⁹. Circa p̄mū p̄mo declarat qđ dictū est

derecōciliatiōne fac̄a p̄ xp̄m. erat enī de. t h̄o in vno supposi-

tō. t sic de. h̄c recōciliatiōne fecit p̄ h̄umanitatē tanq̄ p̄ in-

strūmētū sibi p̄suēt̄: qđ nulli alteri p̄uenit. t h̄ est qđ dicit:

Q̄m̄ qđē de. erat i xp̄o: t nō solū p̄ essentiā: p̄ntiā t poten-

tiā: sic est i alijs: h̄c h̄umanitatē assumptionē. h W̄dū recō

cilians. dico mō. i W̄o repu. il. deli. ip̄oy. p̄ qđb⁹ xp̄s h̄o

satisfecit. Lōsegnē declarat bīfīcīt̄ mīstris ecclie specialiter

dat̄. d. k Et posu. in no. v. recōciliatiōis. alij̄ p̄dicāt̄

dū: Mar. vlt̄. Eūtes in mundū vnuersuz p̄dicāt̄ euangeli-

um oī creature. ppter qđ cludit: l W̄o xp̄o ḡ le. fun-

gimur. in qđtū missi sum⁹ ad p̄dicandū euāgelium christi.

m Tanc̄ deo exhortātē. i. p̄ncipaliter agētē. n W̄er

nos. sicut p̄ ministrōs. o Obsēram⁹. Hic ponit vtilē mo-

nitionē. d. Obsēram⁹. i. denote exhortāt̄: p̄ W̄o

xp̄o. i. loco xp̄i cul⁹ sum⁹ mīstris.

q Recōciliatiōnē dō-

licet enī recōciliauerit nos p̄ passionē xp̄i: vt dictū ē: t̄ ad h̄

q̄ simus partēcipes h̄uī recōciliatiōis reḡis in nobis debē-

ta dispoſitio p̄ baptūmī debitā susceptionē: t post baptūmī

p̄ p̄niā: q̄ est scđo tabula post naufragiū. t ad h̄ ap̄ponit in-

ductiōnē. d. r Eū q̄ nō no. p̄t̄. i. xp̄m q̄ p̄t̄ nō fecit. s.

W̄e. ii. s W̄o no. p̄c. fe. de. i. de. p̄r fecit. p̄ nobis eū

hostiā. p̄ p̄t̄: q̄ vocat̄ p̄t̄ in scriptura: Obsē. x.

t At nos es. insti. del. i. p̄fecit iustificatiō. t̄ d̄ iusticia i abstracto.

v In ip̄o. i. p̄ ip̄m. q. d. h̄ d̄ nos inducere ad exhibendū

corpa nra hostiā. p̄ p̄t̄ nr̄is p̄ opa p̄nīe. In ca. v. vbi d̄

in postil. Sine absentes. i. dū sum⁹ in p̄fī vita. De pe. di. 2

c. si ei vlt̄ p̄nīe

p̄nīe.

Additio. i. Hoc qđ d̄: Sine absentes sive p̄sen-

tes videz exponēdā sic vlt̄ modis cō-

tendim⁹ placere illi. s. deo: sive absentes. s. ab vlt̄ p̄mto sive

p̄ntēs q̄ et astabim⁹. elaboram⁹ enī vt hic: t ibi placeam⁹

illi: t sic expedit. Ma. oēs māfestari oportet t̄c. In eo. ca.

vbi d̄ in postilla. W̄o nobis peccatum fecit deus.

Additio. ii. W̄er h̄ qđ d̄: W̄o nobis p̄t̄ fecit

cati: qđ misit de. filiū suū in silū dinēm carnē peccati. Silr

d̄: mortuus est p̄t̄. i. silūdinē carnē mortalitatē indutus

est. t est sensus: fecit eu. i. mortalem. La. VI

Huiuantes autē exhortāt̄. Postq̄ apls cōmēda-

nit ministeriū nouū testamētū. hic q̄nt̄ h̄ortat̄ altos

ad executionē debitā h̄uī ministeriū. Et diuidit i du-

as partēs. q̄ p̄mo ponit exhortationē generalē. scđo specia-

lem de qđā speciali suffragio fiendo in hierlm. ca. viii. W̄ia

adhuc i dual. q̄ p̄rio h̄ortat̄ ad bona fīda i futuro. scđo cō

mēdat̄ bōa facta p̄ p̄ter. ca. se. W̄ia i duas: q̄ p̄mo h̄or-

tat̄ i qđā generali. scđo explicit maḡ i speciali. ibi: In mul-

ta partēa. Circa p̄mū dīc: Adiuuāt̄ ēt̄ exhortāt̄. q.

d. q̄ sum⁹ adiūtōres de. nō virtutē sibi tribuēdo: s sic mini-

stri ei. mādata exēq̄ndo. t iō exhortāt̄. y W̄e in va. g.

dei reci. q̄ daf ad bō viuēdū in p̄nti: t ad seq̄ndū gloriā in

futuro. ppter qđ bōne effectū nō sequeit̄: sī in vacuū recipi-

tur: sic medicina ad quā sanitas nō sequit̄. Sed qđ poset als

q̄ diceret recipere grām nō ē in mea p̄tāte. iō h̄ remouet̄ ostē-

dens q̄ de. parat̄ ē dare autē scripture. 3 At enī. sc̄z

Eta accepto. i. tpe nonē legis: qđ est temp⁹ gratie. b Exi

audiuī te. quia orationes fidelium exaudibiles sunt p̄ christū. c Et in die salutē

id est tpe christi qui operatus est salutē in medio terre. d Audiuī te. opera tua

perficiendo t ad gloriam pducendo: ad quam non intrabant tempore veteris testa-

menti. e Ecce nunc tempus acceptabile t̄c. hoc dicit Apostolus applicādō au-

ctoritatem Esaie ad christi tempus. t patet ex dictis sententia.

k 4 v. 3. Bemind

Huiuantes t̄c. W̄e in. La. VI

Vacuū t̄c. H̄ra dei ē remissio p̄t̄

Rū. qui i vanū recipit q̄ n̄ p̄ se

exercet i bōis v̄l q̄ i legalib⁹ cōfidit.

b H̄uc. qđ n̄ i legē v̄l v̄l n̄c n̄ cras:

nō p̄ ūnū: q̄ statū i obitu fidēl sal⁹ dat̄.

At nō

Glo.ordi. Ad Corinthis II La. VI Nicodelyra

a Ut nō vituperetur. Qd utiq si qd verbo
 docerem⁹ operis exemplo nō eph̄ beremus.
 b Sicut dei mini. Qui nō adulant̄: vt pseu
 do studētes lucro. c In multa patientia:
 i tri. tē. Et in tot duri: leue est on⁹ xp̄i: t̄ rēq̄
 es int̄ spūserō viuſificā
 te: t̄ spe futuri oīa miti
 gante. om̄ia enī seuā t̄
 umania facilis t̄ prope
 nulla facit amor. Et bz
 Mat 11. b V intellige qd d̄: Aeni
 te ad me oēs q labora
 tis t̄ onerati estis: t̄ e.
 Ibidem. re. v. Et iterū: Tollite
 ingū meu sup vos: t̄ u
 uentef̄ regem a. v. Ju
 gu enī meu suauē t̄c.
 d Uel in castitate. ha
 bita. in scia vt caſe ſci
 ant nibil adulterine o
 pinionis admisceāt.
 e In ſuauitate. habi
 ta in ſpūſcio vt fin de
 um: ſuaues t̄ affabiles
 nō vt illi qd dulces ſer
 mones ſeducut̄ corda
 innocentū. f In cha
 ritate nō ſicta. ſicta ē
 q deserit in aduersari
 te. g In virtute dei.
 Nō ſperem⁹ in hoie v̄
 in bonis: ſi qd boni eſt
 deo attribuam⁹: vel qd
 pdicta bz. miracula fa
 cit ad queſionē infide
 lii. h Per gloriaz
 t igno. Exhibeam⁹ noſ
 vt mi. dei. Per glori
 am. Si glorioli ſumus
 apud hoies vel igno
 biles: t cōcepti: vt nec
 inde inſtemur: nec in
 ſuccubam⁹ vel dole
 am⁹. Eodez mō ſi infa
 mamur de aliq ſcelere:
 vel bona famaz habe
 mus de aliq ope. Itē:
 exhibeam⁹ nos deo ba
 biti. i Et ſeductoz.
 apud qdā. qd ſaliū ē.
 Et nō dicit ſimpli habi
 ti ſeductoz. Sed ad
 dit: vt t̄ inde ē ifamia.
 Et apud alios habiti.
 k Veraces. ſine: vt
 Quasi qd verū eſt: vt
 nec bona estimatiō ſu
 perbiā: nec mala do
 leam⁹. Itē habiti apd
 alios. l Ut caſti. i. p
 xba a p̄dicatiō coe
 citi. Apud alios nō ca
 ſigati: qd eēt mortifi
 catos ee. Jōg. p eo po
 nit t̄ nō ſum mortifica
 ti: qd nō vinceban̄: nō cedebat. Mortificat ei
 qd iſide ſeffiō ſum pmanet. Alde morte tpali
 pt itelli. Facti ſum⁹ vt caſtigati qd pmilit eos
 deo pſſur. exerceri: vt merito crecerēt. Et non
 mortificati: qd nō pmilit deo corporalit occidi: t̄
 ſi multi martyres occidunt: nō morit ecclia: ſed
 aduersis emēdat. Itē habiti nō ſolū egētes: ſi
 ſibi iſufficiētes. m Ut ſeduc. Sicut qd ig. No
 ta qbusdā addi vel vt: vel qd: vel ſic: v̄l tanq̄.
 Hec ſicut in ſomni trāſierū: ſi traria ſine qd
 ſi ponunt: qd certa. n Quasi mo. Intimici
 putabāt eos nō euadere minas imiquoruz: ipſi
 ope dei tuti ſunt a morte preſenti t̄ futura.
 Ḡdia poſſident.

a Iemini dantes vllā offſionē. t. ſcandalū ex diſtis vel factis minus re
 ctitis: b Ut nō vituperet ministeriū noſtri. qd mala ſubditoz redundant in
 vituperiū prelatoroz. c Sed in oib⁹ ſez p̄tinētibus ad ſalutē. d Exhib
 beamus noſmetiō ſicut dei miftrōs. ip̄i christo nos qdū poſſumus poſſumā
 do. e In multa patiētia. Hic ſūr explicat ſuā exhortationē in ſpeciali. Et
 diuidit in tres. qd primo declarat q̄liter ſi vtendum
 grātia collata in exteriori querlatiō. ſedo in interiori
 denotionē. ibi: Os noſtri. tertio in infidelii vitatiō.
 ibi: Holite lugū tē. Circa primū tria facit fin⁹ qd in
 tribus ſc̄ta p̄ueratio p̄ſit. Primum eſt toleratiā ma
 loz. ſecondū opatio bonoz. ibi: In caſtitate. tertium eſt
 opatio iſtoz t̄ illoz. ibi: P̄der arma. Circa p̄m ſcien
 dū qd in malis pene tolerādis p̄mo patiētia eſt neceſ
 ſaria. ideo dicit: In multa patiētia. t̄ dicit multa: pro
 pter multitudine maloz ſupuenientiū. f In tribu
 latiōnib⁹. ex aduersarioz pſecutiōe. g In neceſſi
 tibus. ex defecu necessarioz vite. h In anguſtis.
 ex euadendi difficultate ſeu impossibilitate. i In
 plagiis. nobis illatis in coze. k In carcerib⁹. ne
 poſſemus ad p̄dicandū diſcurrere. l In ſeditio
 bus. oſtra nos morib⁹ ad aduersarijs veritatis. m In
 laborib⁹ opando p̄prijs manib⁹. qd fecit apls apud
 corinthis: vt qd ſallis aplis p̄cluderet. n In
 vigilijs. ppter instantiā orōnis. o In ſeiunij. ali
 qd volūtare aſſūpt ad reſpiſonē carnis t̄ alioz edi
 ficationē: t̄ aliqui ex cibī defectib⁹ patiēt toleratīs.
 p In caſtitate. Hic ſūr ponit ea qd p̄tinet ad opatio
 nē bonoz. in qb⁹ p̄mo ſunt qd p̄tinet ad opationē cor
 dis. t̄ qd ſall ad hoc dicit: In caſtitate. qd dicit puritatē
 mētis reducētē in corpe. q In ſcia. qd ſall ad co
 gnitionē dinoz t̄ hūanoz ad ſalutē neceſſariorū.
 r In longanimitate. patiēt expectādo dīna p̄m
 ſla. s In ſuauitate. qd facit hoiez dulcē t̄ ſuauē p̄t
 mo v̄bo t̄ facto ex ḡre abūndantia. iō ſubdit: t In
 ſpūſcio: in charitate nō ſicta: oſtra hypocritas. Cole
 quēter t̄q̄d pſectionē oīa dīces: v In v̄bo ver
 titatis. p̄dicādo t̄ cu hoib⁹ cōiter loq̄ndo: p̄ſectionē
 opiz: x In virtute dei. opa meritio ſaciēdo: t̄ do
 crinā miraculis ſfirmādo. y Per arma. Hic ſe
 quēter oſdit q̄liter vtendū ſit ḡra diuinis collata in
 cōparatiōe bonoz t̄ maloz. i. inter bui mīdi p̄spe
 ra t̄ aduersa nō deuiae a recitidine. Proſpera aut̄
 t̄ aduersa tria recipiū. ſ. ſupbiā vite: ſcupiſcentiā car
 niſ ſ ſcupiſcentiā oculoz. Ideo oſdit ppoſituz p̄mo
 in p̄mo. ſecundo in ſecundo. ibi: Quasi morientes. tertio
 in tertio. ibi: Quasi egētes: oīa iſta t̄ ſi p̄tinet ad veri
 tatiſ iuſticiſ cōlter accepte. iō dicit: Per arma iuſticie
 a dext̄: id eſt ne iō ſperis p ſupbiā eleuenur.
 z Et a ſinistr̄. vt in aduersis a x̄tute nō dejeſiamur.
 ſit intelligendū eſt in ſequētib⁹. cū d̄: a Per
 gloriā t̄ ignobilitatē. altq̄ ſal p̄nerunt ab hoib⁹ re
 putati valde glorioli. ſicut d̄ Act. xlii. qd Licaoniste
 paulo t̄ barnabe volebat tanq̄ dīs ſacrificare. tali
 bi in carcere ſuerunt p̄ viles t̄ abieci: ſicut patet ex
 eodem libro. b Per infamia t̄ bona fama. qd ab
 aliq̄bus dicebant̄ magi t̄ deceptores: t̄ ab alijs ver
 tatis predicatoris. t̄ ad id em ſi p̄tinet quod ſubditur.
 c At ſeductoz. reputati ſumus a multis. d Et
 veraces. ab alijs. e Sicur qui ignoti. ſi reprobat̄
 a malis. f Et cogniti. ſi approbat̄ a bonis. t̄ in
 iſtis ſperis t̄ aduersis ſic apli ſe habuerunt qd non
 recedebat a virtute p ſupbiā eleuenati: nec p ſupbiā
 nimitatē detecti. g Quasi morientes. Hic ſūr po
 nit ea que p̄tinent ad concupiſcentiā carniſ. et ſunt
 tria. Primum eſt vita: que maxime concupiſciſ. t̄ qd ſall
 ad hoc dicit: Quasi morientes. perculis mortis expoſiti. h Et ecce viu
 mus. deo per fidem t̄ gratiam iuſtificati. Secundum eſt in columbitas vite. et
 qd ſall ad hoc dicit: i At caſtigati t̄ non mortificati. qd. d. licet a deo per
 flagella caſtigemur: tamē a morte per eum eripimur. Tertium quod concepi
 ſitur in vita preſenti eſt iocunditas. t̄ qd ſall ad hoc dicit: k Quasi tri
 ſtis: ſemper autem gaudentes: id eſt qd ſall in his que p̄tinent ad carnē pa
 tiamur afflictionē: tamen p ſpiritum maiorem cōſequimur mentis cōſolatio
 nem: ſim illud Act. v. Ibant apostoli gaudentes a conſpectu cōſiliij: quoniam
 digni habiti ſunt p nomine ielu contumeliam pati. l Sicut egētes. Hic
 ſequēter ponit ea que p̄tinent ad concupiſcentiam oculorum. Sicut egē
 tes: id eſt victum t̄ veſtitum ab alijs mendicantes. m Multos autem lo
 cuplantes: id eſt bona ſpiritualia ipſis cōmunicantes: que tanto ſunt me
 liora: quanto que ſunt ariune corporalibus preferuntur.

* Tanḡ nthib⁹

Glo.ordi. Ad Corinthios II La. VI Nico. de lyra

Ga oia possidet. Qui terrenas dñiuit, as abiçetates; celestes p fidē iam tenent: q̄i nihil h̄ites oia possidet; q̄ terrenis in v̄lum vel opus misere reçētis; celestes se q̄q̄ habituros sperat. Gloria apłorū fuit: nihil om̄ino possidere; sine sollicitudine c̄: et tā res q̄ dños earuz possidere; q̄r om̄ia ad pedes eorū posneban. b Os nost̄. Quasi multa dixi de vobis: s̄ hec om̄ia ample et diffuse dicta: ad vos corrigendos spectatō coribz: et nō ad meā superbiā: quasi stulti q̄ me dimisistis.

a S̄ eramus. s̄ sp̄ualib⁹ diuitijs. b S̄ habiti su/ mus nō solū egenes: sed etiā. c S̄ penit⁹. s̄ sp̄ua lis boni vel terreni.

locuplētantes tanq̄ nihil h̄aben a a S̄ et etiā sp̄alia: q̄ deū timēr⁹ nihil deest. s̄ nō solū sp̄alia. s̄ sumus. b S̄ liberē ex cōscia loct̄. b tes: et dia possidētes. Os nost̄. b a S̄ in oibus p̄dices. b S̄ mens n̄a. S̄ et iō hoc fe ci: q̄ mens ē plena diuitijs: nec erubescit dicere q̄d in se h̄z: et iō si q̄ angustias et mopiā sc̄ientie vel bo ni opis h̄eris nō hoc a nobis habetis v̄yos pura tis q̄ pseudo p̄fertis: sed q̄ dura corda habetis ad intelligendū et cōplendū.

patet ad v̄ds o corinthiū: cor n̄m d

S̄ angustias patimini.

dilatatū est. Nō angustiamini in e nob: angustiamini aut̄ in viscere f

S̄ quā nos.

busv̄ris. Eandē aut̄ habētes re/ s

S̄ o si dilatati fueritis.

muneratō: tanq̄ filijs dico: di b

a S̄ abundātia sc̄ie et virtutū et spe futuri. b S̄ so ci: q̄ esse maloz. c S̄. f̄i fieri libertate amissia: cū his infidelib⁹ q̄ predicat carnales obseruātias: si tā supc̄p̄istis iugū legis nōlire v̄lera ducere.

c latāmini et vos. Nōlīte iugū du/ k

cere cū infidelib⁹. Que enī parti i

S̄ q̄ nullia.

cipatio iusticie cuž iniquitate: aut m

a S̄ q̄ vos lux: illi rēnēbre p ignorātiā.

que societas luci ad tenebras? n

a S̄ q̄ q̄yos mēbra xp̄i: illi diaboli. x̄ps et diabol⁹ nō quenūt. b S̄ q̄ se mērit dei. S̄ interpr̄at apo

b Q̄dē aut̄ p̄tētio christi ad belial?

p

stata. a S̄ et vos fideles: illi quasi infideles.

Aut q̄ pars fidēli cū ifideli. Qui q

a S̄ et vos estis templū in quo est sp̄usctū: et iō

sunt in quibus habitar diabolus.

e aut̄ cōsensus tēplō dei cū idolis? t

a S̄ qui vos viuere facit.

+ Vos enī estis tēplō dei yūli: sic v

S̄ in Ezechiele. a S̄ q̄ ḡam in illis. S̄ excolā pu

ros facia.

f dicit de⁹: + q̄ni ī inhābitabo ī illis x

a S̄ et pmouebo de fructu et fructu: et p̄seuerāter p̄

ficere facia. S̄ in corde eoz lato p charitarem.

et ambulābo inter eos: et ero il y

a S̄ ita benefaciat: vt videat de⁹ eoz. b S̄ ita obe

dient ut videatur mei et nō mundi.

lorum dēus: et ipsi erūnt mihi po a

a S̄ q̄ tēplō dei estis. b S̄ nō corporaliter sed spiri

tualiter: vt nō rēcātis sed incréperis feceris eoz.

s pulus. + P̄opter quod exite de b

a S̄ qui estis in medio nechtic eoz. b S̄ cū existis

separare vos ut nē cōsēntim habeatis.

mēdio eoz: et separamini dicit c

a S̄ carnalis obseruantie. b S̄ ne rēce⁹ sit. i. dele,

cratio q̄d est primus morus.

dominus: et immunduz nē tetige/ c

li. p̄uidentia. a Et ipsi erūt mihi populus. p exhibitione debiti cultus. Per

b aut̄ q̄d hic d̄r: Inhabitabo in illis in psona dei: habet q̄ fideles sunt tēplō dei.

b P̄opter q̄d. Ex predict⁹: inferit monito que sumif ex scriptura Elsa. Iij. in q̄

tria tangunt que debet agere fideles erga infideles. Primū est q̄ eoz p̄tā defe

ramus. q̄d nota cū d̄r: P̄opter q̄d exite de medio eoz. sc̄im est: vt occasionem

fugiamus peccator. ibi: Et separamini. tertii ne sustineamus eoz mala: sed poti⁹

arguiamus. cum dicitur: c Et immundū ne tetigeritis. palpando vitia seu pal

liando. et subditur premū hanc monitionē seruantibus reddendū. cum dicit:

Ego recipiā

† 31. dis. e.
lex. De ex/
cessi. p̄la. co
nihil.

E

† De pe. di.
i.c. porro.
S̄. si anq̄.
De pe. dis.
2. si eni. p̄
prin. 34. q.
2. c. nō fac.
E cii. 13. 8

† 1. Co. 3. e

Leui. 26. b

†

Aut q̄ pars fi

delis. i. sors eterne hereditat̄ ab eo expectate:

r Lū

infideli. cū? finis ē mōs eterna: et sicut nulla quenātia

est ī fine: sic nec in his q̄ ad fine.

Quinto ex p̄nti statu in

q̄ fidelis ē templū dei. iō dicit:

s Qui aut̄ cōsensus tē

plō dei id est fidelis.

t Lū idolis. i. cū infidelib⁹: qui

dicunt idola: eo q̄ colūt ip̄a: fm illud Ps. cxiiij. Siles il

lis fiant q̄ faciūt ea tē. hoc aut̄ inducit Ap̄ls: q̄d inter co

rinthios erāt alij sap̄iētes reputati: q̄d tē comedebat ido

latica in scandalū alioz: sicut dicitur fuit. j. Corint. viiij.

ppter q̄d apls loq̄tur ad rep̄mēdū hūc abusū. v Vos

eni. ibi. p̄bat quoddā d̄r. s. q̄ fideles sunt dei tē

plō: p autoritatē Leui. xxvi. vbi trāslatio n̄a h̄z: Idō

nā tabernaculū mēu in medio v̄l. loco cui⁹ d̄r h̄z: x In

habitabo in illis. licet eni d̄r sit in oibus p essentia: p̄sen

tiā et potentia: t̄ in fidelib⁹ est modo speciali p gratia.

y Et ambulabo inē eos. dando eis virtute pcedēdi de

bono in meli⁹. z Et ero illoz de⁹. p̄tegēs eos specia

li. p̄uidentia.

a Et ipsi erūt mihi populus. p exhibitione debiti cultus. Per

b aut̄ q̄d hic d̄r: Inhabitabo in illis in psona dei: habet q̄ fideles sunt tēplō dei.

b P̄opter q̄d. Ex predict⁹: inferit monito que sumif ex scriptura Elsa. Iij. in q̄

tria tangunt que debet agere fideles erga infideles. Primū est q̄ eoz p̄tā defe

ramus. q̄d nota cū d̄r: P̄opter q̄d exite de medio eoz. sc̄im est: vt occasionem

fugiamus peccator. ibi: Et separamini. tertii ne sustineamus eoz mala: sed poti⁹

arguiamus. cum dicitur: c Et immundū ne tetigeritis. palpando vitia seu pal

liando. et subditur premū hanc monitionē seruantibus reddendū. cum dicit:

Glo.ordi. Ad Corinthios II La. VII Nico.de lyra

a Repletus sum solatioe. Per iā correctos initiat alios ad correctio nē. **b** Supabundo gau. Num vider eos p̄ficerē p̄ q̄b patif. gau det. **c** Caro no stra. Quia r̄ i ad ueris aī q̄ in cor pore patif: spe futuri q̄dicit. **d** Foris. de apt' intimitatis: intus de fassis fratrib': q̄ diffici lius tolerant. **e** ab his q̄ foris sūt tribulatio: de his scz fidelib' q̄ int' .i. i ecclia timores ne mouerent. **f** de his q̄ surint'. **g** in ecclia corpe nō mēte: nole nō nu mine. i. d fassis fribus vt prius.

e Quia p̄so. ē in vo. Quia vidi tū solatū in vob: **g** de emendatiōe. in vobis: r̄ferens nobis dēsiderē. **h** de cōmissis.

rū vestrum: fletum vestrum: ve **k** a in indignationē cōtra pseudo. b p̄ mea defensione. c referens hoc.

stram emulatioe pro mē: ita ut **l** a de tribulacione dolere. b inde p̄bari potest q̄ gaudeo: q̄ iam nō penite me.

f magis gauderem. **Q**uoniam r̄ si m illa prima.

cōtristauit vos in epistola nō me **n** a q̄ me. b q̄ sic siaducrientes culpā pēnitus cōtristati estis: sed quia contri vā de hac tristitia gaudeo. q̄ hoc ē fm deū. i. fm voluntatem et inspirationē dei.

i statis ad penitentiaz. **L**ontri stati enim estis fm deum: vt in s nec in asperis.

nullo detrimentuz patiamini ex **x** e quia omnia nostra prosum. b vere nō dam num patimini: nam cōmodū potius: quia nobis. **† Q**ue enim fm deum tri

m Ecce enī. Tristitia fm deū facit penitere in salutē: q̄ ducit ad salutē. i. sollicitudinez operatur tē.

n Quātā in vo. opat. Qui pētit: sollicit' est ne de nuo peccet: t̄ nō se excusat: b cōfiteret: q̄d ē se defēdere a gehēna: t̄ desiderat r̄formari: q̄ seit se p̄ pctū deformē t̄ bz celū bonorum operū: t̄ vīdicat i

g se quod

tristicie diminutua. ppter q̄d bonū amici cognitū est tristie p̄cedētis diminutiū: t̄ p̄ p̄s solatiū. iō subdit: Repler' sum solatiōe. Quart' est affectus exuberantis gaudij. l. q̄ bonū amici nō solū minuit tristiciā: sed tota liter elicit eā p̄ gaudiū supuentens. iō subdit: a Supabundo gau in oī tribulatiōe vīra. i. ex peccatis vīris illata mibi. q. d. gaudiū q̄d cōcepī de bono vestro sugueniente: totaliter superat tristiciā quā cōcepta de malo vestro p̄cedente. Aliq̄ dicit q̄ hec est līra: In oī tribulatiōne nostra. t̄ sic est sensus: q̄ leticia quā cōcepāt Ap̄ls: superauerat tristiciā q̄ supuenerat ei ex tribulatiōne mota cōtra eū in macedonia: q̄ tangit in parte sequēti. t̄ iō līra sequens magis cōcordat huic expositioni: t̄ ex vtrōq̄ tristiciā habuerat: vt tangit in sequēti. b Mā r̄ cū venissim'. Hic h̄r̄ apls exponit dictā cōmendationē cōtristuz ad dū q̄ dixerat in ea. scdm exponit ibi: Sed q̄ cōsolat. Viderat aut̄ apls se fuisse tristatū: cuius cām exponit dīcens: Mā r̄ cū venissim' macedonīa nullā requiē habuit caro nīa: nō dicit sp̄s nr̄: q̄ solabat in mēte. c Sed oīm tribulatioe passi sum: q̄ plenū explicat Act. xvij. vbi dīc̄t q̄ Paulus et silas X̄berati t̄ carcerati fuerūt crudeliter pedes eoz cippo stricti ex turbatiōne mota tra eos: eo q̄ Paulus sp̄m phitonicū elecerat de qdā puella q̄ magnū questū p̄stebat suis dīs diuinādo. d Foris pugne. ab infidelib'. e Int' timores. a fassis fratrib'. f Sz q̄ p̄lo. scdō dixerat apls se fuisse solatū. hoc exponit apls p̄mo ponēt solatiōis materia. scdō subdit ad Bōrōne. ibi: Cōtristati enī est. tertio infert suā cōclusionē. ibi: Igif et s̄ scripsi. Materia vero sue cōsolatiōis duplex fuit. Una aduēt̄ Tīti ad ipm q̄ erat sibi gratissimus. Et hāc tāgit dīcēt: Sz q̄ solatū hūiles. t̄. afflictos. Alia fuit vera p̄nia cōrīthio p̄ quā sibi retulerat titus sīc viderat. iō subdit: g Cōtristati enī ē in vo. i. ex cōmēdatiōe vīra p̄ eū nobis reuelata. iō subdit: h Referēs no. ve. desī. i. ardore. p̄ficiēdīcīs p̄ h̄r̄n fuerūt aī pigri. i. Elestruz fle. rōne delicti cōmissi. k Uraz emū. p̄ me. p̄seudo ap̄los repellēdo amore xp̄i t̄ mei. l Ita vt ma. gau. de p̄niave stra quā p̄us doluerā de p̄ctō cōmīssō. Nēl alīt̄ apls p̄ri correrat eos dure in ep̄la p̄ma: t̄ postea timens ne ex B caderēt in desperationē seu aliud malū ad t̄hs doluit de scriptura illa: sed postea idens bonū correctiōis futurū: gauifus fuit. iō dicit: m Q̄m r̄ si cō. vos in ep̄la. dure vos corripiendo. n Mō me p̄ modo. o Et si p̄e. p̄us rōne dicta. p Uz̄dēs q̄ ep̄la illa r̄ si ad horaz vos cōtristauit. i. trāsitorie. q Mūc gau. nō q̄ cōtristati estis tē. sicut medīcī nō gaudet de amaritūdine quā istimo p̄pinat: sed de sanitate p̄ cā p̄secuta. r Cōtristati ei. Hic h̄r̄ inducit rōne ppter quā eoz tristitia fuit ei occasio gaudij sive materia. s. q̄ tristitia illa fuit fm deū. t̄ dividit in duas p̄tes. q̄ p̄mo facit p̄positū. scdō declarat quod dā dīcū. ibi: Ecce enī. Circa primū dīcīt: Cōtristati enī estis fm deū. Circa qd̄ scīdū q̄ oīs tristicia orīt̄ ex amore. cū enī aliq̄s tristat̄: hoc ē q̄ caret amato bono: vīl̄ q̄ timet euentre aliqd̄ strārī boni amat. Est autem duplex amor. scz amor dei t̄ seculi. ex amore vero dei orīt̄ tristicia de p̄ctō q̄ est fm deū: q̄ nullū assert hoī detrimētū: sed magis bonū fructū. iō subdit: s At in nullo detrimētū patiamini ex nobis. i. ex correctiōe nīa: sed magis bonū. iō subdit: t Que enī fm deū tri. est peni. in sa. sta. opa. i. inducit ad pnīam de peccati: q̄ pnīa dicit ad t̄. Pe. 2.6 salutē. v Stabilē. i. cōternā. Sed oīra h̄ alīq̄s obīcere posset: q̄ tristitia de p̄ctō est ipa pnīa. nihil aut̄ se p̄m in dicit: g tē. Dicēdū q̄ pnīe tres sūt partes. s. tritio: p̄fesio t̄ satisfactio. Tristitia xō de peccato est pnīa pars penitētē: t̄ causat alias duas sequētēs: nō se p̄am. tristitia vero seculi q̄ orīt̄ ex amore secularē boni ingerit detrimētū sp̄ualis boni. iō subdit: x Scoli aīt̄ tristitia operatur mortē. i. peccatū: Jaco. iiiij. Qui ei voluerit amicus esse huius seculi inimicus dei p̄stitutur. y Ecce enī. Hic conseqūter declarat qualiter tristitia dei operatur penitentiam in salutē. dicens: Ecce enim hocipm fm deum contristari vos: id est tristiciam quam vobis in fūtūtū que est fm deū. z Quantam in vobis operatur sollicitudinem. ad vitandum mala t̄ agendum bona in illis qui prius erant ad hec pigri: t̄ non solum hoc: sed etiā q̄ sequunt̄. a Sed defensionē. s. mei oīra p̄pseudo ap̄los: p̄pos repellēdo. b Sed indignationē. oīra p̄eca cōmīsa nō solū a se: sed etiā ab alijs.

cō. Sed timorē

27.9.1.6
affectus. is

Glo.ordi.

D se quod deliquit.
a Uel exhi. i. oñdi-
stis puniendo illū qui
īcestū admiserat vos
esse incōtaminatos. A
negocio. i. graui p̄cō
illū q̄ v̄z̄ p̄s̄ ba-
buit: cui cōsentiendo
inquinati eratis.
b Qui fecit. Ut il-
le q̄ īcestū fecit: v̄l il-
los tangit q̄s̄ sup̄ius
in p̄ma ep̄la inūrias
& fraudes fratrib̄ fe-
cisse dixit. Et ostēdū
nō magis cā eoz̄ qui
peccauerūt scripsisse
remitti eis: q̄ cā ec-
clesie q̄ oī ūtumeliaz
aut fraudez patienti-
cōpati et indignat.
Et h̄ est q̄ ait: Iḡis &
si scripsi vob̄: non tñ
pter eū q̄ fecit iniu-
riā. i. fraudez p̄xmo
suo: nec ppter eū q̄
passus ē fraudez: s̄ ad
manife. sol. no. quaz
habe. p̄ vob̄. Titi⁹
toli sollicitudinez se-
b̄re oñdit: vt. s. ūtūt
emēdētūr: t̄ polluti-
scifent: t̄ ecclie re-
cōciliēt. c Abun-
danti⁹ ma. Quasi de
v̄roqz. i. de correctio-
ne v̄fā t̄ de gaudio ti-
ti. S̄ maḡ abūdā-
tius de gaudio Titi
sum⁹ gauisi: q̄ gan-
debat nō solū de cor-
rectis: sed etiāz de a-
lijs q̄s̄ sperabat cor-
rigendos. d Sed
sicut oī. In corrip-
endo veritas arguē-
tis apparet: dum qui
arguunt se emēdāt:
dum enim correcti e-
mendantur testimo-
nium phibent argu-
enti. Uerā ergo ostē-
dens Apostolus pre-
dicationem suā p̄ effi-
caciaz illoz ait: Sed
sicut omnia in ve. t̄c.
e Et viscera eius.
Sancti affect⁹ in om-
ni bono ē. L. VIII

A **D** Otam aut̄ vo-
b̄l̄. Hic v̄l̄ de-
correc̄ agit.
mēt̄ fit de collectis:
q̄ ab alij nō querit:
q̄b̄ suadere nō p̄t̄.
vel ut alij codices ha-
bēt: q̄b̄ sua dare nō
prodest. ḡ in
multo experimento.
Uel abundantissima
gra eoꝝ fuit i multo
experimento tribula-
tionis. Quia pro tri-
bulatione Pauli et
syle ibi facta: n̄ s̄ sc̄
dalizati. Sed cū gau-
dio accepert x̄bū: p̄
bati passionib̄ eoꝝ.
Et altissima

Ad Corinthios II

a S̄ ne ī futuro tale qd̄ cōtigat. s̄ meli⁹ puehi.
sed timōrem: sed desideriuꝝ: sed
a s̄ ve me vel alios bonos imitemini. s̄ q̄ pec/
emulationem: sed vindictam.
a In omnibus exhibuisti vos
ce fide. a s̄ ve sitis īcōtamiati christiano ne
incontaminatos esse negocio.
a s̄ t̄ q̄ īcōtamiati: iḡis apparet q̄ nō ppter
illos principaliter scripsi: sed ppter illū q̄ fecit:
et illū q̄ sustinebat iniuria quod ita dicit.
s̄ pro illis.
Igit̄ ēt si scripsi vobis: Non p/
s̄ t̄m. s̄ qui rapuit.
b ppter eū qui fecit iniuriaz et pro/
s̄ parrem cui rapra.
b ppter eū qui passus est: s̄ ad ma-
nifestandū sollicitudinē nostrā
a s̄ oī emēdādis: b s̄ iuramēt̄ ē. c s̄ teste deo.
quā p̄ vobis habem⁹ cōrā dēo.
a s̄ quasi q̄ t̄ hoc intendi. et euenit. b s̄ dum
correcti eis.
Ideo quod̄ consolati sum⁹. In
a s̄ que est de correctione vestra et gaudio Titi.
b s̄ q̄ doleremus de tribulatione.
c consolatiō aūt̄ nostra abūndā-
tius magis gauisi sumus super
s̄ iā enī sperat bonū de vobis.
gaudio titi: q̄ refectus est sp̄us
a s̄ Liti. b s̄ non q̄ omēs corecti: sed q̄ qui,
dam sperat de reliquis.
eius ab omnib̄ vobis. Et si qd̄
a s̄ cōmendando vos.
apud illū de v̄obis gloriat⁹ suz:
a s̄ no erubesco me fallsum iueneri. b s̄ mēdat.
nōn sum cōfusus: sed sicut om/
a s̄ de correctione vestra confidens.
nōn v̄obis in veritate locuti su-
s̄ de vobis.

m̄us: ita t̄ gloriatio nostra que
a s̄ i. apparet ei veritas i. vera.
fuit ad titum v̄ritas facta est:
s̄ ideo. a s̄ intima charitas. b s̄ q̄ ante: q̄ vi-
dit profectum illoz vel q̄ in alios.
et v̄scēra eius abūndātius in
a s̄ eius t̄ri dico. g Ambro. s̄ ostendit titum
eos laudasse q̄ sollicet erant obedire ei in quo/
apostolum reverenter sunt.
yobis sunt: rēminiscētis omniū
vestrum obedientiam: quomo/
s̄ cordis. s̄ corporis.
do cum timore et tremore exce-
s̄ quia in illo egistis. s̄ re/
bus. s̄ non solum bona voluntate: sed etiam in
operibus bonis.
p̄stis eum. Gaudeo q̄ in omni/
bus confido in vobis.

La. VIII

A **O**tam aut̄ vobis fa-
s̄ gratut̄ donū dei vocat elemosynā dare.
cimus fratres grātiā dei que
data est in ecclesijs macedonie.
a s̄ illa. s̄ nō solū voluerū pati s̄ exp̄i s̄
et inde gauisi sunt: et cū paupes abundāter de/
s̄ Q̄ in multo exp̄imēto tribula/
tionis abūdātia gaudū ipsorū p̄
fuit.

La. VII Nico. de lyra

a Sed timorem. de recidivo. b Sed desideriū. p/
s̄ ficiendi in melius. c Sed emulationē. imitando bo-
nos. d Sed vindictā. puniendo peccata propria et
etiā aliena: potissimum q̄ illum fornicatorem nepbarium:
de quo habet ep̄stola. i. ca. v. Punicerant. cui tamē p̄s/
uis nimis fanerāt. ideo subdit. e In omnibus ep̄bū
buisti vos īcōtaminatos esse negocio. quia sicut sunt
entes peccatorem cōtaminantur: sic punientes emun-
dantur. f Igit̄. hic infert conclusionem intentaz
dicens: Igit̄ t̄ si scripsi vobis: de illo nepharo puni-
endo: et accipitur hic si p̄d̄ quia. quia sic scriperat.
g Non propter eum qui fecit iniuria. maculādo lectuz
patris: vt. s. puniret tñ: sed vt emūdarete: t̄ aliū ex el/
pena terrorerent. h Nō propter eum qui passus ē.
i Sz ad manifestandā sollicitudinē nostrā quā habemus pro
vobis: vt in vobis extirpent̄ v̄tia t̄ virtutes angeant.
k Coram deo. modus est iurandi ad confirmationem
dicti. i. deo teste. t̄ q̄ hec bona sunt cōsecuta ex sua corre-
ctione. subdit: Ideo consolati sumus. l In consola-
tione āt̄ ve. i. ex pfectu vestro vobis dato. m Abū/
dantius magis gauisi sumus. i. plus q̄ cōtristati sum⁹
prius ex vestro delito: t̄ secundā cansam de gaudio Titi
ti ait. d. n Sup̄ gaudio titi. de emendatione vētra.
o Quia refect⁹ est sp̄us eius ab oībus vobis. refect⁹
tur enim prelati de pfectu subdit⁹. gaudiū enim amici
sūt erat ei materia gaudiū. Alterius addit teriā rationē
dicens: p Et si qd̄ apud illū de vobis gloriatus sum
t̄c. Apls enī cōmendauerat Corinthios erga Titum: q̄
inuenit eos tractabiles t̄ obedientes: t̄ si apostoli xba
inuenit esse vera. ppter qd̄ apl̄ non sūt cōfusus de illa
cōmendatione: q̄ ita inuenit̄ est in veritate: t̄ p̄t̄ littera.
Quarta etiā rationē addit. d. q Et viscera ei abū/
dantius in vobis sunt t̄c. q̄ Titus videns eoz̄ penitē-
tiam t̄ obedientiā t̄ reverentiā ad ip̄m: habuit eos in vi-
sceribus charitatis maḡ. q̄ ante: de quo gaudebat apo-
stolus. Alterius quinta rationē addit. d. r Haudeo
q̄ in omnib̄ confido in vobis: ex bono enī eoz̄ inchoa-
to cōfidebat q̄ bene de cetero se haberēt: qd̄ erat sibi ra-
tio gaudendi.

La. VIII

D os ad bonū in generali. hic q̄r̄ horatur eos ad
quoddā bonū in particulari. s. ad largitionē ele-
mosyne mittende in hierusalē. fideles enī ibidē habitan-
tes venditis oībus ponebāt precia ad pedes apostolū: vt
dividerent singulis. put opus erat: Act. iiiij. t̄ q̄ ppter
christū fuerūt depaupati: disposuerūt sic apl̄ q̄ creden-
tes de alijs cōtitutib̄ t̄ terris qui nō sic abeniūciabāt. p
p̄t̄s iuarent illos suis elemosynis: t̄ de hoc fuit roga/
tus Paulus et barnabas: vt habeat Act. v. t̄ Gal. ii. pro/
pter qd̄ Paulus circa hoc erat sollicit⁹: t̄ ideo p̄mo in/
ducit Corinthios ad hanc elemosynā tribuēdā. secundo
docet tribuēdī modū. ca. sequēt̄. Prima adhuc in du-
as: quia p̄mo agit de hui⁹ elemosynē datione. secundo
de ministris eius t̄ collectione. ibi: Gratias ago. Prīa
adhuc in duas: q̄r̄ primo ad dandā elemosynā coīnib̄
os inducit. secundo excusationē excludit. ibi: Si enim vo-
luntas. Prima adhuc in tres. fīm q̄r̄ inducit eos tripliciter.
secunda ibi: Scitis enī. tertia ibi: Hoc enī vobis vī-
le. Primus aut̄ modus inducēti Corinthios ad elemo-
synē dicte dationē est p̄ exemplū macedonū qui iā hoc
fecerant. ppter quod ponit primo eoz̄ exemplū. secundo
Corinthios inducit ad imitandū. ibi: Ita vt rogarem⁹.
Circa primū dicit: Rotā aut̄e facim⁹ vobis fratres: vt
imitemini. t̄ Gratiā dei. opera bona que pueniūt
ex dei gratia. v Que data est. mibi p̄ ministeriū me-
um: In ecclesijs macedonie. Consequēt̄ ponit gratiaz
illam. dicens: x̄ Q̄ in multo experimēto tribulatio-
nis. i. in multa tribulatione eius supēiente: quā non so-
lum audiū: sed etiā experimēto p̄bāti.
y Abundantia gaudiū ipsoz fuit: quia non solum
sustinerūt patienter: quod est virtutis politice: sed etiā
gaudenter: quod est virtutis infuse: Act. v. Ibāt apo-
stoli gaudentes t̄c. Hoc aut̄em p̄mitit Apostolus vt
ostendat elemosynā macedonum magis commenda-
bilem: eo q̄ in dicta tribulatione depauperati fuerant:
t̄ tamen elemosynas mittere sanctis in hierusalēm non
omiserant. ideo subdit Apostolus:

* Et altissim⁹

Glo.ordi. Ad Corinthios II La. VIII Nico.de lyra

a Et altissima Aug^o. Tenues in substatia: diuites in dando qz pura scietia operati sunt.
b Primum do se emedates. de inde fratribus sua offeretes. Alii no erat accipie duz: qz munera execut oculos iura auctorita tis inclinat.
Qui vo dât ne arguant fructu dandi non habet
c Ita et pfecti at. gra. At scilicet ḡra ista vo bis non dicit: sed dicit vt incert eos ad dandū.
d Hō qst ipē rās. Uel nō soluz roganū titū: s̄ ego ipē dico i peras vt abun detis. Quasi iperās: Id ē qst penitentia in lugēdo: qz sic q si ex voto tene rent. e Egenus fact̄ ē cū diues fuisset s̄ cū di ues ēt: Paupertate et assūptate diuitias nō amisi intus dines foris pauper: latēs deus i dini tis: apparet hō in paupertate.
f At inopia illi^o. q illi enī paupertate abiici mus pānos ini quitaris: vt in diuenir stola v moralitatis.
Oes g diuites facti sunt in pau perē xp̄m credentes. Nemo g se cotēnat paup̄ i cella diues i cō scietia. Secur or domit i terra: qz auro di ues i purpura. Non g expau sebas cū tua mē dicitate ad illū accedere qui in dū nostra pau prate vbi se pan perauit nos ditanit. g Sz et velle. Alī bz alios quidā voluerant: quidā ce perat. nunc xō virtus pfciant.
g Ex ecclī magna vel nobilissima et altissima paupertas eoꝝ abūda est: dū intendit diuitias dare. Et h̄ simplici aio uit in diuitias simplicitatis eorū. nō vt homini placeat. s̄ rerū suarū. a ḡ et inde. **Quia fīm virtutē testimoniū illis**
f̄ ve etiā post legerent. s̄ nemine cogere redde: et supra virtutem volūtarij f̄ ad dandū. s̄ cum timēs eis non allenarem. c s̄ ve eos pmiteremus habere. flerūt: cūl multa exhortatiōe ob s̄ f̄. vt literet ei dare sua nō quasi ppria sed qua secrātes nos grātiā et cōmunicatio si cōia de quibus ministrarēt alijs. a s̄ ministratiōs. s̄ ministerium. s̄ dederunt sua. nez ministriū qd fit in sanctos. Et a s̄ ea intēcō. s̄ purauimus. s̄ p culpis redimēdis nō sicut sperauim^o: sed semetipso s̄ emendatione vite. b s̄ vt ei obediret. s̄ vel deo. c s̄ dederunt le: vt nobis obdierent.
b dederūt primū dñō: deinde nob: a s̄ qui vult hoies subdi vicarijs suis. b s̄ ita insti per volūtatez dēi: ita vt rogarem^o terunt vt exemplo eorū puocari. a s̄ postq̄ corre cros vidit. s̄ in vobis benefacere.
c titū: vt quēadmodū cepit: ita et pfi s̄ nō modo alia s̄ s̄ elemosnay in sanctos s̄ pfi ciat nō quoconq̄ modo: sed vt in hac graria largiti ciat in vobis etiā grātiā istā. Sz si onis abundetis sicut in alijs. s̄ graria loquēdi cut in oib^o abūdatis fide spe et ser mone et scietia: et omni sollicitudine: s̄ spirituali.
charitatē yestra in nos: vt et in hac a s̄ roganū titū vt pfecter hanc gratiam: sed hoc non dico imperante ne sitis transgressores.
d grā abūdetis. Non qsl̄ imperās di a s̄ macedonū: quibus sitis sitis: vt pauperz de qui bus ethi vel esse debetis solliciti. b s̄ vt largi sitis et ex discretione animi: nō pro terreno cōmodo. co: s̄ p alioꝝ sollicitudine etiā vfe a s̄ vestrū. b s̄ cōprobare volēs. s̄ vel suadere vo charitatē ingēniū bonū cōprobās. lens. a s̄ pauperibus dare debetis et vere qz s̄ qui et de illis sollicitus fuit: cuius exēplo horatur illlos. i. charitatem.
e Scitis enī grāz domini nostri ieu s̄ hanc. s̄ in mundo. christi: quoniā propter vos egen^o a s̄ Deus et per quæ omnia facia sunt. s̄ in sua maiestate.
f factus est cum esset diues: vt ino pia illius vos diuites essetis. Et hoc i. in consideratione huius ranti beneficij dei do cōsiliū vt pauperibus elemosnas deatis. consilium in hoc do. Hoc enim vo s̄ plus est vtile facient q̄ cui sit. bis vtile est: qui non solum facere: s̄ quod plus est q̄ facere. s̄ pterito. s̄ sed et velle cepistis ab anno prio a s̄ vt nō soli velitis sed et opere perficiatis. re. Hunc vero et factō perficie vt s̄ voluntas in opere appareat si vera est. s̄ quia ex discretione volunt quemadmodū promptus est ani mus voluntatis in vobis ita sit et s̄ animus. s̄ fin id. s̄ sine plus sine minus. perficiendi ex eo quod habetis. Si a s̄ dando. s̄ vt necessaria retineat. enī voluntas prompta est: fm id qd

a Et altissima paupertas eorum. i. valde comedabilis.
b Abundant. i. effectu abundanter ostendit: c In diutinias simplicitatis eorum. i. puritatis scientie: quam puritate facit charitas quam bona propriae continentie modica facit extenderere ad necessitates proximi relevandas. d Quia enim virtus tunc. i. promptitudine anni ad dandum. e Testimoniis illis reddo: non solus ex auditu: sed etiam ex visu. f Et supra virtutem. i. supra facultatem. g Voluntarij fuerunt. ad dandum. Circa quod sciendum quod licet liberalitas politica habeat medium recipiendo proprias facultates: liberalitas rame infusa excedit hoc medium in quantum rescindit aliquod de sibi necessarium ad dandum magis indigenti. ppter deum: sic et tantum infusa non solus rescindit carnis delectabilitas: put impediret bonam dispositionem corporis et debitum usum rois: sed ulterius ut corpus in seruitute anime totaliter redigatur. h Cum multa exhortatione obsecrantes nos. i. non solus liberaliter dantes: sed etiam nos obnoxie rogantes ut acciperemus. i. Gratias. i. elemosynam. k Et communicationem bonorum suorum fiendam pauperibus in hierusalem. l Et non sicut sperauimus: i. non quantum sperabamus: sed plus dederunt. ideo subditur:
m Sed semetipos dederunt primi domino. tota vita sua ad gloriam eius ordinando. n Deinde nobis. obedientiam permitendo
o Per voluntatem dei. i. propter deum nobis obediendo. tunc enim est obedientia recta quia non deo primus. deinde hois propter deum. p Ita ut roga. Posito exemplo macedonum: hic consequenter excitat corinthios ad unitandum. dices: Ita. s. motu ieiunio factio eorum. q At roga. titulus ut quemadmodum cepit: vos instruere alijs opibus bonis: et prefectos vos reddidit in illis. r Ita et perficiat in. etiam ista gratia. inducendo vos ad huius elemosyne magnifica largitionem: non solus sicut alijs sed plus enim causa subdit: s Sed sicut in omnibus abundantie. p ceteri christiani. t Fide. quod credit ad iustitiam. v Specie. quoniam deinde tendit. x Et sermones. i. fideli confessione ad salutem. y Et scia. i. notitia scripturarum: et hec priment ad metus affectionem. Cosequenter ponit quod pertinet ad exteriores operationes. d. z Et oī soli. bene operanti. a Charitate vestra in nos. i. charitatis opibus non bis impensis. b At et in hac gratia abum. i. huius elemosyne largitione pecellatis alios: sicut pecellitis eos in alijs gratiis. Sed quod posset aliquid credere aplin pmodum preceptum hoc remouet. d. c Hoc enim. i. ista: d Sed p alio. soli. i. p macedonum excepit: quod dicta elemosyna fecerunt sollicitate. e Etiam vero chainge. bonum copro. i. coprobare volentes. pmptritudo vre charitati ad dictam elemosynam facienda. sicut enim in speculabilitate ille de boni ingenij quod citio capit x. ba magistris: sic in opabilitate ille metaphorice de boni ingenij boni qui alterius excepit citio mouet ad opus bonum: etiam in melius procedendo. f Scitis. Hic ponit secundum modum inductionis. i. p excepit Christi cum deo: Scitis enim. i. scire debetis ad unitandum. g Hoc enim dominus noster Iesu Christi. qui sit illa subdit: Quidam propter vos egens factus est: non necessitate sed voluntate. h Cum esset dilectus non deinde fuisse: ne credere potest de celestes diuitias vel spirituales dimisisse: quod est falsum. Ps. xlviij. Stimul in vnu diversus et paup. sic enim fuit dives in spiritualibus: et stimul paup fuit in temporalibus: i At inopia illius. in temporalibus: k Divites iesu Christi. in spiritualibus. oia enim penalia quod sustinuit Christus iterum quod reposuit paupertas: fuerunt remedia. Hoc malam naturam et per ea summa restituere vita spiritualis. l Et consilium in hoc do. ut excepit Christi pro largitione elemosyne non formidetis innuiri in facultatem virtutis. m Hoc enim vobis. Hic enim ponit tertium modum inductionis. s. ratione utilitatis maioris quam puenit danti elemosynam: quod dat tamen bonum tempore et recipit spirituale: quod est maius: quoniam quod sunt anime corporalibus presentiunt. i. d. Hoc enim vobis vtile est. i. magis quam illis quod recipiunt. n Qui non solus faceres sed et velle tecum. q. d. libenter debetis tempore ex quo incepisti his hoc velle a primo anno conuersioris vre ad fidem. o Hunc vero et facto perficie. i. illa bona voluntate ope adimplere: ut sic pmptritudo anni appareat in ope. p Ex eo quod habetis. hoc addit apostolus: quod discretere de fieri elemosynam sed facultatem facientis: nisi calsum in quod quod vult statu mutare: ut portem ingressum religionis. tunc enim totum paupertatum erogat deus. c. Mat. xix. Si vis perfectus esse vade et vende omnia quod habes et da pauperibus et veni et sequere me tecum. q Si enim voluntas. Hic circa predicta remouet duplicem excusationem. Prima est: quia possit aliquis dicere et non posset dare nisi valde modicum: et sic nullus aut modicu meriti esset apud deum: hoc remouet. d. Si enim voluntas propria est ad dandum. e. Secunda id quod habet accepta est. s. quanto modicum datum sit modicum.

Glo.ordi. Ad Corinthios II La. VIII Nico.de lyra

Sed ex equite. dimidat quantum hz cū sanctis: q; non plus erigit q; retinere sibi debet. sic Zacheus dimidium honor su-

125.C.1-6.
Final, ante
litteris.

E 10.16.3

1 Cor. 9. b

12.Q.I.C.
100.

a Sed ex eglita. Dicitur qn-
tum hz cū sanctis: qz non plus
exigit & retinere sibi debet. sic
Zacheus dimidium bonorū su-
orū dedit pauperibus. Ex eq-
uitate. Mō vtrig fū paritatem
h dico: qz vt sustentat vris re-
bus sicut et vos: vt illoꝝ abū-
dantia ve. ino. si supple. Qui
enī viuūt in hoc seculo: nō hñt
merita ad vitā eternā sufficien-
tia: qz qz pauperes xp̄i qz est
regnū celoz per elemosynas
amicos et debitores sibi fecerūt
qz merita eoz cōsequēter: qd p-
se nō merent: vt tūc fiat equali-
tas nō quin differat in clarita-
te: sed qz omnibꝫ idem: vt omnibꝫ
hūs erit sufficiens: sicut scri-
ptū est de manna in signo huiꝫ
rei. Qui multum. s. collegit de
manna. l. ampli. qz gomor non
abūdauit. l. nō plus habuit qz
gomor. Et qz modicū. s. collegit
l. min. qz gomor: nō minorauit
l. nō minus habuit qz gomor.
In exodo ait: Nec qz plus col-
legerat habuit amplius: nec qz
min. parauerat reperit min.
In quo significabat qz qz ma-
tora hñt merita: t qui minora:
in eterno cōiuio eandē habi-
turi sunt refectionē. b Equa-
litas. Ip̄la est pax hierusalem:
vt opera misericordie corporalia
tungant opibꝫ pdicatiōis spi-
ritualibꝫ: vt fiat pax dando et
acciendiō vt qui accipiūt spi-
ritualia tribuūt carnalia. vnde
apl̄s: Si spūalia semina uimus
vobis magnum est: si carnalia
vestra metu. c Qui mul-
tū nō abundauit. Plus habet
sancti in spe futuri: minus hz qz
in tempore diuities: t th̄ ibi eq-
bunt. Ut sicut hic in opibꝫ san-
ctorū sustentat: ita ibi ab eis su-
stentat: t diuities fiuent in eter-
no bono. Qui multū nō abū-
dauit. Sic qui multum dat di-
ues: t qui parū pauperi equa-
volūtas: equalē habent merce-
dem. d In hanc gratiam:
Id est predicationē gentiū: cui
destinatus sum: t volo.
Et ad volūtatez. Qua volu-
mus vt bene detis cōplendam
volūtate dico qz ē destinata t p-
ordiata nob̄ a deo adeo ē neces-
saria. e Reuidentes h. Circa
curā sanctorū si negligēti age-
ret: t iō p̄monet vt sollicitudo
elius t p̄uidentia appareat.
f In hac ple. Doctrine t mi-
raculoy vt dicat bñ pdicat: qz
nō est memor sc̄tōs sic alij apl̄s:
t sic sibi p̄ceptū est. g Lorā
deo. Aug. Prop̄ nos cōscia
nra sufficit nobis: pp̄ vos fa-
ma nra nō polluit: qz pollere de-
bet i vob. due res sūr:scia t fa-
ma: sc̄ia tibi: fama. p̄xio. Qui
cōscie fides negligit famā: cru-
delis ē. h Sz etiā co. Dū fa-
cit i sc̄tōs qd dē inbet. Lorā
hōbꝫ. Dū bonos mitit qz eos
phitatem sua. p̄nocent: nō sca-
dalum faciant.

Sic accipit est dando: ultra vires.
Habet accepta ē: nō scđm id qđ
a s iō ex eo qđ haberis vos dare moneo.
b s volo. c s vt alijs de vestris octoies vniat.
Non habet tñdū enī ut alijs sit b
s vñ refrigeriū s pauperes nō quin melius
esse oia das: sed infirmi quos sic dare mo-
neret vt egestatem non pariantur.
Remissio: vobis autē tribula/
s sed pñr volo vt vñ abudet. a s qđ cā bre-
tio: sed ex equalitate in prēsen-
tue. s terrenorum.
Ti tempore vestra abundantia
s q̄ oia mundi deserunt. s et si nō cōplet.
Illorū inopiam suppleat: vt et
s qui diutini vacat. s meritoz.
Illorū abundantia vestre ino-
a s ve sic b ministraverit sancti eis reddat
pię sit supplementum vt fiat
vicen sancti in futuro. a s in voluntate et si
nō in opere. b s in exodo de manna.
Equalitas. Sicut scriptum est e
s collegit. a s qđ plus habuit dedit indi-
Qui multū nō abudauit: t qđ
gensi. a s qđ recepit ab eo qui abundauit. b
b s qđ rogaui ritum: vel egoipse hoc cōfuso.
s ago.
Modicū: nōn minorauit. Brā/
a s ve abundetis in hac simplicitate elemo-
synarum.
Tias aut̄ deo qđ dedit sollicitū/
s quam habeo.
Dinem eandem pro vobis in m
s et vere habuit sollicitudinē. s nostram.
Corde titi: quoniam exhortati/
onem quidem suscepit: sed cū p
s qđ mea exhortatione.
Sollicitior esset sua voluntate
a s qui prius rogatus excusabat ppter vñ
profectus est ad vos. Abisim⁹ q
vicia. s Lucam vel barnabā.
Etiam cū illo fratrez nostrū cu- r
s scripto vel predicatoro.
Ius laus est in euāgelio p̄ oēs
s laus eius est in euāngelio.
Ecclēsias non solum aut̄ sed et s
s inde.
Orдинат⁹ ab ecclesij comes
s qua mundū circumius. s predicationis.
a s in hac largitione elemosynarum cui nos
apostoli ministri sumus.
Peregrinatiois nostrē in hanc t
gratiā: qđ ministratur a nobis
s vt deus inde glorificetur.
Ad domini gloriam: t destina
s hoc misimus.
Tam volūtatem nostrā. Deui/
s dicens nos fraudare.
Tātes hoc ne quis nos vitupe
s largitionis elemosynaz. s que nō mini-
ret in hac plenitudine: qđ mini-
strio sit. s vt deus glorificetur.
Stratur a nobis i gloriā domi/
s devitātes bñdico. s opera nostra
Pvit Prouidemus enī bona nō
s vt deo placeant: s vt z hominibus bo-
na videantur.
Solum corā deo: s z etiā coram b
hominibus. Abisim⁹ aut̄ cum c
s apollo.
Illis et fratrez nřm: quē p̄baui/

a. Mō fin id qd nō hz.i. acceptio diuina non
mensuraf fin qntitatē elemosyne q nō est in po-
testate dantis. paup enī nō pōt dare tantā ele-
mosynā qntā diues: h̄ mensuraf fin pmptiu-
dinē voluntatis q statim exiret in actu habita
facultate: ppter qd impedimentū qd est inno-
luntariū nibil tollit de merito. vnde Mar. xij.
duo minuta q paup vidua misit ī gacophiliū
pins cōmendantē a saluatorē q munera diuitiā
qsl incōpabiliter majora. Secunda xō excusa-
tio posset esse: quia diceret aliquis q fideles in
hierusalē habitātes p hmōi elemosynas abun-
darent & ocio vacaret & dantes depauparent:
qd nō esset cōueniēs. iō h̄ remouet.d. b. Mō
enī ut alijs sit remissio. i. ociositas vite.
c. Tobis aut tribulatio. ex depauperatiōe sup-
ple dictas elemosynas horramur fieri. d. Sz
ex equalitate in psentī. i. vt fuit quedā equali-
tas pportionis inter vos & ipsos: q plus abū-
datis in tpalibus q ipſi: & ecōuerso ipſi magis
abundat in spūalibus q vos: & sic fit quedam
equalitas si p vestrā abundantiaz in tpalibus
eoz indigentia suppleat: qd minus est: & econ-
uerso p eoz abundantia in spūalibus supplea-
tur qd min⁹ est in vobis: vt ptz in lfa. e. Sic t̄ Ep. 10.12
scriptū est. Exo. xvj. de colligēb⁹ manna.
f. Qui multū. supple collegit: g. Mō abūda-
uit. i. nō inuenit nisi mensuraz gomor p qlibet
capite domus sue. h. Et qui modicū. i. colle-
git: i. Mō minorauit. i. nō inuenit min⁹ men-
sura gomor p singula capita: et hec fuit figura
hui⁹ adeqtōnū inter ecclēsie pmitiū fideles.
k. Gratias aut deo. Hic p̄r agit de ministris
collectiōis hui⁹ elemosyne. Et diuidit i. duas:
qz pmo eos nominat. secūdo corinthijs eos re-
cōmendat. ibi: Ostensionē. P̄sona adhuc i tres
fin q tres ministros nominat. Nam⁹ aut ēti-
tus: q corinthijs iam an instruxerat: vt predi-
ctū est. & iō negociū istud fuit sibi pncipaliū im-
positum. Dicit igls apls: Gras aut ago deo a q
pncipaliter est omne opus bonū. l. Qui de-
dit cādē sollicitudinē. ad pcuratioē elemosy-
ne dicte. m. Pro vobis. qz mag⁹ ceder ad vti-
litatē vestrā q recipientib⁹ spām: vt ostentum
est. qz recipiūt a vobis bonū tpaler: vos autē
ab eis bonū spūale qd est melius. n. In cor-
de titi. scut in corde meo. o. Qm̄ exhortatio
nem quidē suscepit t̄c. cū induceret euz ad hos
negociū suscipiendū: prompte suscepit: nō solū
p mea exhortatione: p Sed cū solli. esset sua
voluntate. pfectus est ad vos. p executiōe sui
negocij. q. Misim⁹. Hic nominat secūdus q
fin aliquos fuit lucas. fin alios xō barnabas
Aterg ei fuit comes pegrinatiois apli: discur-
rendo. p pdicatione euāgeliū. sīt̄ intelligatnr
de lucas: tūc illud qd dicit: r. Cui⁹ laus est in
euangelio. exponēdū ē ab eo t̄ scripto. si aut de
barnaba: exponēdū ē ab eo pdicato: qz qd se-
quīt: s. Non solum aut t̄c. cōuenit viris vt
dictū est. t. In hanc gratiā. s. elemosyne mit-
tende in hierusalē sanctis: misim⁹ cum inquam
cū tito: v. Ad dñi gloriā. ad quā ordinādū
est omne opus bonū. x. Et definitā voluntā-
tē nostrā. i. ad exequēdū nostre volūtatis ordi-
nationē. Cōsequēter reddit causaz q tam so-
lennes mittebat viros. d. Deuitantes hoc
qz nos vituperer in hac plenitudine q mini-
strak a nobis: in larga elemosyna a vobis dan-
da: deuitamus inquā ne vituperem⁹ s negligē-
ria aut de fraude aliqz: ppter qd misimus tales
viros qui nō possunt notari de aliquo tali. Et t̄ Rom. 11.
aut hui⁹ subdividit: cum dicit: z. P̄sonūdū
nō bo. s. agenda. a. Mō solū corā deo. ex pu-
nitate infētiōis: b. Sz etiā corā hominibus.
ad exemplū edificatiōis. c. Misimus. Hic no-
minat tertī. s. apollo. d. Misim⁹ aut ē illis in
multis sc̄pē sollicitū esse. s. p vīa salutē: qz post
plm primus corinthijs predicauit. t̄ Cor. iii.
Ego

Glo.ordi. Ad Corinthios II La. IX Nico.delyra

a Confidentialia.
Quasi p̄ fidētia v̄r̄ iuit: et p̄
titio: i luca cū q̄
bus libētē ibat.
b Sine frātres
no. Tēl siue p̄ pa
tres v̄ros ap̄los
eccliaz ad glaz
del: Id est q̄ ipsi
sūt ap̄ls eccliaz:
b̄ ḡlē dei xp̄i.i.
ad gloriam christi
q̄ eis nō bōun
b̄ xp̄i glaz est.
c Ostēsione ḡ.
Id est charitatem
v̄r̄a quā oīdēt
alijs: a glaz no
strā quā s̄l̄ ostē
distis eē veram:
nūc ostēdē, b̄
istos recipiēdo:
z b̄ facie ecclaz
ruz: vt alijs a vob
accipiāt exēpluz
D La. IX
n̄ Am d̄ mi
nisbe. r̄.
Et v̄stra emula
Emulatōe corin
thioz: alle ecclaz
dū audiunt illos
pri⁹ erozib⁹ ip̄li
catos: postea bo
ne volūtati fuis
se effectos incita
tate sūt ad bonū
op⁹. e Erube
scam⁹. Si enī nō
fuerit b̄ inueniū
q̄d testificat⁹ est
de his z ip̄le eru
bescet z ipsi am
plius ostendē.
f Qui parce se.
Non parce semi
nat: q̄ parū b̄
paruz largitur si
anim⁹ pm̄pt⁹ sit
plus dare si plus
babere. g Se
mīat at: nō dat.
Quia dare nō ē
om̄ittere. h sem
nare ad tps care
re vt plus habe
atur in futuro.
b Nō ex tristi
cia. Qui inuitus
dat p̄p̄ p̄tē pu
dotē non h̄z mer
cedē. i Hilarē
enī da. q̄ dat vt
careat tediō int
pellātis: nō vt re
ficiat viscera id
gentis z merituz
z r̄ p̄dit. Lar
ge dat q̄ effectuz
largiēdi h̄z: et si
nib⁹ habeat q̄d
largiri possit.
Aug. Quic
q̄d boni faci⁹: cū
bilaritate faci⁹: et
tūc b̄ faci⁹. Si
at cū tristitia fa
ciliat⁹: cū p̄tē
bilaritate faci⁹.
E cōs:

s de v̄fa salutē. **s** cū audiuīt correccō.
mus i multī sepe sollicituz esse: nūc
s pro.

a aūt multo sollicitiōrem cōfidentia
s habita. **s** q̄ de vobis ei multa reculit
multa in vos: siue p̄ tito q̄ est soci⁹
s in veltra couerzione. **s** l. p̄ illis a
lijs qui sunt frātres n̄ri: apl̄s z a q̄bus fuit rogatis
b meus z in vobis adiutor: siue fra
a ḡ ad gloriam christi
tres nostri apostoli eccliarū glō
s q̄ tales misim⁹. **s** ve bona q̄ d̄ vob audierit p̄
benē: z ceterē ecclaz agnoscēt que de eis audierunt.
rie dei. Ostēsione ergo que ē cha
ritatis vestre z nostre glorię p̄ vo
a ḡ vt. s. ceterē ecclaz agnoscēt vera esse bona que
de vobis audierunt.

La. IX

D de receptione horum monco.
Am d̄ ministerio q̄d fit in f
s sanctos: ex abundantia est g
mibi scribere vobis. Scio enī pm̄
ptum animū vestrum pro quo i
de vob gloriōz apud macedones:
s dicens. **s** cuius metropolis est corinthus.
a s emulatōe macedonū ducata.
quoniaz z achala parata est ab an
a s amor z studiū vestre largitionem.
no preterito: et v̄stra emulatōe p
s ad elemosynas vādas. **s** cur ergo pm̄t̄ illos.
uocauit plurimos. Abūsimus autēz
s nō vt vos ad hoc horrent: sed vt parati sitis.
fratres vt ne q̄d gloriāmūr: de vo
s rotum. **s** si imparati fueritis.
bis euacuet in hac pte: vt quēad/
s illi v̄e paratos.

modū dixi pati sitis: ne cū vēnerit
macedones meū: z iuenerint vos
s qui de vobis gloriāmūr.

e impatoris: erubescam⁹ nōs: vt nō
a erubescere quod mar⁹ est. i. esse debet. **s** in hac
dārōe elemosynaz a paupēs sustentāt. **s** ne h̄ sit.
dicam⁹ vos i hac substātia. Neces
s lucā etiū z apollo
sariuz ergo existimai rogarē frēs:
s me. **s** sepe p̄missam.
vt p̄ueniat ad vos z preparant r̄c/
s i. elemosynam que recte dicitur beneficio q̄ cau
sa crētē bñdictionis. **s** q̄ venimus
promissaz bñdictionē h̄c parataz
s vt sit opus charitatis z magni
esse sic q̄si bñdictionē: nō q̄si auari
s vt doleant de dato: z parū sit quod dēnt.
s illi preparant ego autē cur large dēt̄ p̄scribo.
s dar.

g ciā. Hōc aūt̄ dicot Qui parce semi
nati: parce et metet: et qui seminat

s a s v̄bi plus pensat anim⁹ q̄ censua. **b** s dei. **s** de
in bñdictionib⁹: de bñdictionib⁹ z b
largitare donorum dei. **s** retrubitionem. **s** l. det.
s cm. **s** ordinaruit q̄ si inuiti daret nihil cis pdes/
metet. Unusq̄z put̄ destinauit in
ser. **s** cōsilio rōn. **s** i. tristis vel coactus: h̄ spōte.
b corde suo: nō ex tristitia aut ex ne/
s qui ex voluntate bona.

i cessitate hilarem enī datorem di

s approbat remunerat. **a** q̄si ego ita monco. z no/
lit deus. Pōtēs est autēz deus

Ego plantant: apollo rigant r̄c. **a** Hōc aūt̄ multo sol. s.
de bono v̄ro iuēnī. **L** assigna triplex causa. Prima
est: q̄ corinthij egerāt penitētā de delictis: t̄ sic maḡ cōfi
debit de pfectu eoꝝ q̄ ah: z b̄ tangit cum d̄: b Confid
entia multa i vos. i. propter cōfidentiā magnā de pfectu
v̄ro. Sedā causa ē societas tīti q̄d diligebat: pp̄ q̄d libē
tūs cū eo p̄gebāt. **t** hoc est q̄d dīcīt. **c** Siue p̄ tito r̄c.
Tertia ē q̄r̄ rogat̄ erat de b̄ ab alijs apl̄s. i. d̄ elemosyna
peruranda: s̄l̄ paulus. i. d̄ dicīt: Siue frātres n̄ri apl̄s.

d Ostēsione. Hic ultimo recomēndat dictos nūcios co
rinthijs. dīcēs: Ostēsione ḡ que ē charitatis vestre z n̄re
glie. z ceterē ecclaz agnoscēt que de eis audierunt.

e In faciē eccliaz. i. vt alijs
ecclaz inotescat charitas v̄ra ad edificationē fidelium.

f Am de ministerio. Postq̄ apl̄s induxit La. IX
corinthos ad donatiōls actū: hic p̄t̄ docet dona
tions modū. Et diuidit in duas. q̄ primo q̄ndam
suspitionē excludit. scđo ad p̄positū accedit. ibi: M̄slimus
aūt̄. Circa primū sciendū q̄ eo q̄ nūcios suos sic recom
mendauit in fine ca. p̄cedēt: posset alijs opinari q̄ d̄ re
ceptiōe eoꝝ curaret t̄m z nō de elemosyna in hierusalē mit
tenda. ideo b̄ remouet. d. Hā d̄ ministerio q̄d fit i sanctos.
i. d̄ elemosyna in hierusalē m̄treda. g Ex abūdanti est
m̄t̄ scribere vobis. i. rep̄to sup̄fluū scribere v̄tra illud
q̄d sup̄ius vobis scripti: cui⁹ causam subdit dicens:

b Scđo enī pm̄ptum animū vestrū. s. ad hoc faciendum.
i Pro q̄ de vobis glo. apud macedones: ingētēs eis pro
exēplo b̄c̄ pm̄ptitudinem animi v̄ri. k Q̄si z achala.
nomē regionis est cui⁹ metropolis est corinthus. l Par
ata est ab anno p̄terito. ad illi⁹ elemosyne largitionem.

m Et v̄ra emula. i. v̄rm studiū b̄n̄faciendi sanctis i bie
rusalē. n Pronocauit p̄st̄mos. ad similia operandū.

o M̄slimus aūt̄. Hic p̄t̄ accedit ad p̄positū: ostēdēs do
nandi modū. s. velociter: abundanter z bilater. secūdūz
ibi: Necessariū ḡ. tertīū ibi: Anusq̄z. Circa pm̄ū dicens:

p M̄slimus aūt̄ frātres. i. pdictos solennes nūcios z fideles.
p Ut ne q̄d gloriāmūr de vobis laudādō apud macedo
nes pm̄ptitudinē vestrā ad dāndū. q Euacuet in hac
parte. si enī mississim⁹ nūcios abiectos: videre q̄ p̄t̄ne
remis vobis. r Ut quēadmodū dixi. macedonib⁹ vos cō
mendās: Parati sitis. ad dāndū. s Me cū vēnerint ma
cedones meū. ad vos. t Et inueniret vos impatos. ad
dāndū: v Erubescam⁹ nos. q. d. si inueniret vos ipatos
ad dāndū: q̄d absit: erubescerem⁹: q̄d nō inueniret vez q̄d di
xim⁹ eis de vobis. x Ut nō dicam⁹ vos. s. erubescere.

y In hac substātia. i. in datōe elemosyne ad sustētationē
panper in hierusalē. q. d. talis defect⁹ p̄paratiōis nō soluz
estet nobis p̄fūsibilis: s̄z etiū vobis l̄z de vobis nō exp̄ma
mus sicut de nobis. z Necessariū. hic p̄t̄ monet eos

z ad dāndū abūdante dicēs: Necessariū ḡ. i. vtile pro vob
is z me. Existimai rogarē frātres. titū z alios pdictos.
a Ut p̄ueniat ad vos. an̄ adventū meū cū macedonibus.
b Et p̄parēt reppromissam bñdictionē. i. elemosyne vestre
a gratiā. c Hāc parat̄ esse sic. q̄s bñdictionēz. i. gratis et
abundanter datā. d Hāc q̄si auariciā. nimis parce datā
z subdit rōnē. d. Qui parce se. i. parū dat. f Parce
z metet. i. min⁹ in pm̄io recipiet. g Et q̄ seminat in bñdi
ctionib⁹. largiter dādo. b De bñdictionib⁹ z metet. i. lar
giter recipiet in pm̄io. Sz cōtra dicta videret: nā in pm̄io ce
lesti paz nō habebit locū. Dicendū q̄ l̄z ibi nō sit paz sum
plicis z absolutes eo: q̄ culib⁹ et sufficiet q̄d habebit: t̄ erit
ibi respective: in q̄tū v̄n⁹ maius pm̄ū habebit alio fm̄ di
ueritatez meritor. i. Anusq̄z. Hic p̄t̄ monet corin
thios ad dāndū bilater. d. Anusq̄z. supple det:

k Hōc destinant in corde suo. i. ordinavit p̄p̄ia volū
tate. l Hōc ex tristī. aut ex ne. in hoc excludit duplēcē mo
dū inuoluntarī. s. absolute: q̄d fit ex coactiōe: z q̄tū ad b
dicit: Hōc ex necessitate: t̄ inuoluntarī mixti: s̄c̄ z p̄iectio
merciū in mari: q̄d h̄z tristiciā annexā: t̄ q̄tū ad hoc dīcē
Hōc ex tristiciā. q. d. nō deis q̄si coacti p̄cepto meo: vel t̄
more q̄fūsib⁹ dūcti: t̄ subdit rōnē ad hoc dīcēs: m Hī
larē enī dāto z diligit deus. i. approbat remunerat: q̄r̄ fa
cit actū virtuosū. signū enī habēt̄ generati est delectatio
in opere. h. Ethicoz. n Potēs ē. Hic ad predicta indu
cit rōnes. z pm̄o ex pte dāl̄. scđo pte dei remunerāt̄. ibi:
In oīb⁹. Circa pm̄ū fac̄ talē rōz: Q̄nicūz dat aliqd q̄d
sibi multiplicat̄ debet illd̄ dare velociter largiter z bilater

l 2. **A** elemosyne
13. q. 6. c. nā
vero si.

Glo.ordi. Ad Corinthios II La. X Nico.delyra

Cesis fit te: non tu facis.
e Abūdet in omne o. i.e. Licet enī exiguum sit qd̄ pax hñs trivit: abūdet tñ qd̄ recto iudicio fit qd̄ nō q̄ris de qnto: s̄z qd̄ aio detur. b Justicia ei². Just est qd̄ bona mudi fine eterni premij cōia reputat. Ambro. b exemplo ad largiēdū sanctis inuitat. Si enī hu² qui paupib² largit merces magna est: qnto magis eius qd̄ ministrat sancti. Paupel enī p̄t dīci et qd̄ mali sūt. c In cōremēta frugū. Justicia ē sanctitas & bona vita & inde fruges. i. eterna remunēratio. Incremēta elemosyne: p̄ qbus & b virtutes: & futuro glia augebit. d Que opera tur p̄ nos gratiūactionē: Id ē ipsa largitio est causa q̄rē ḡre agnū deo: cuius largitionis nos sum² ministri. e Gratias deo. De alterna indigentia & de alzno supplemento indigētie p̄nicializ christi et militum christi. Egit hic d̄ reb² carnalibus in illos: inde autem de spiritualibus l̄stos tanq̄ ple nus gaudijs ex clamat: gratias ago. La. X P̄se au tem ego paulus. Incipit de sc̄orrectis qui pseudo seq̄bant reū feroces putabat quasi correctos ad elemosynas inuiti. Vos autē alios obsecro ego paulus: vere humilis non supb²: ip̄e qd̄ ali os ad elemosynas moneo: idē vob̄ qd̄ illis obsecro dico tē.

A Mō fm

līte diffidere. a s̄nō solū hanc: sed & hanc cū alijs. i. omia dona spirituſanceti. s̄ vel i cordib² v̄is. **Omnē gratiā abūdere facere in vo** a s̄ira. b s̄ in omni statu v̄stro. s̄ qui enī solam sufficientiā eligit poterit in dei opere ambulare vel bis: ut in omnib² semp omniē su² b abundare. a s̄ habere reputantes. b s̄ in datioē elemosynarum sicut et in ceteris.

a ficientiā habētes: abūdetis i om̄e d s̄ est ne hoc bonū: v̄tq̄. a s̄ in psalmo. s̄ non vni omnia conserua s̄ pluribus dividens.

opus bonuz: sicut scriptum est Di f s̄ gratis. a s̄ nō dñmibus qui possente reddere b s̄ hec. s̄ i. merces iusticie.

b sp̄srit dedit pauperib²: iusticiā ei² g in eternū sine fine. a s̄ nō solum inde da eur vira. f. deus.

manet in seculum seculi. Quid autē k s̄ vnde elemosyna fiat.

administrat semen vestrum & pa l s̄ necessaria vite. a s̄ nō ad sufficiatorem. b s̄ et in rancū: & nō nemo hoc timore timeat dare.

nem ad manducandum prestabit. v. a s̄ vnde plures elemosynas faciat.

Et multiplicabit semēn vestrum & m s̄ voluntatem & facultatem dandi elemosynas.

a s̄ ex quibus procedit iusticia & vita. c augebit incrementa frugū iusticie

a s̄ qd̄ in rancū augebit: & res & voluntate dandi & in omni statu fm v̄as reparacione locupletari abūde vestre: ut i omib² locupletati abūd p s̄ perfecta. s̄ largitionē simplici aio facrā.

d detis in omnēn similitudinem que q er ideo faciēda

operatur p̄ nos gratiarūactionē a s̄ ideo agnū gracie: quia multa in s̄ bona. b s̄ nostrā. s̄ nostri

deo. Quidonā ministeriū officiū hu s̄ ius nō solū supplet ea qd̄ desunt sanctis: sed etiam abundat p̄ multis

a s̄ hoc. b s̄ i. qui laudant hanc ministracionē gratiarūactiones in dñō p̄r pba/ tōtionem ministeriū hui²: glorifican/ a s̄ nō solum de yesta largitione sed inde accepta tes deum in obedientia cōfessiois occastioē de fide & o bono. a s̄ qd̄ obediēt euāgelio christi in subiectoē de mentis glorificantēs deum.

vestre in euāgelio christi: et simili p̄ a s̄ qd̄ simplici animo: vel alij exemplo sua alijs comunicant. a s̄ quia yesta comunia reputatis. p̄plicatae communicationis vestre

s̄ facie. s̄ sanctos p̄dicatos. s̄ alias gentes. s̄ sancti in illos: et in omnes: & in ipsorum b croz. s̄ glorificantēs etiam deum quia ipsi sancti obsecrant pro vobis. b s̄ videre in eternitate vobis p̄ vos desiderantiū

vos propter eminentē gratiaē dei e a s̄ ce quia hincinde tota bona gratias ago de charitate: que nō p̄tēt enarrari quantū utilis: vel cōveniens. i. quod debet enarrari.

e in vobis. Gratias deo sup̄ inenarrabili dono ei² La. X

f P̄se autē ego paulus obsecro a s̄ no alios qui pseudo mihi preferitis. b s̄ si vult ut sum leuis sic xp̄e. s̄ et cōcro vob̄ p̄r m̄asuetudinē & mode/ modo puniā. s̄ ceterius. s̄ vt dicitis.

stia xp̄i: qd̄ in facie qd̄ē humilis suz b s̄ dū p̄s. a s̄ dū nō rimeo aspe vob̄ redargues inter vobis: absens autē confido in i

elemosyne xō reddunt dātib² multiplicate: g tē. Virtutē hui² rōnis deducit. d. P̄dotēs ē autē de² oēz grās. i. volūtē faciēdi elemosynā. a Abūdere facere in vobis. vt sic nō doleatis de facto s̄z magis gaudeat. b Ut i omib² tp̄alibus & sp̄ualib²: c Semp omniē sufficientiā habētes. tam i volūtate interiori qd̄ in facultate exteriori. d Abūdetis i omne op̄ bonū. i. in dationē elemosynā: s̄ i alijs operib² virtutū. e Sic scri. est. Ps̄. cxj. f D̄sp̄lit. naz elemosyna plib² est faciēda. g Dedit pan. nō histronibus & alijs idignis. h Justicia ei². qd̄ s̄ dat elemosynā. i. Manet in seculū seculi. i. eternaliter: qd̄ merces iusticie ei² est eterna: & p̄firmit p̄dicta p̄ experimenta dices:

k Qui autē admi. se. semināti. i. de qd̄ dat volūtate & fa p̄p. iii. cultatē dandi elemosynā. l. Et panez ad man. p̄stabat. i. necessaria vīct². hoc enī communis videſ accidere & dātes elemosynas magis abūdet in tp̄alibus bonis & elemosynas paupib² indigentib² denegantes: & si aliqui p̄tingit eos depauperari: dēns hoc ordinat ad mal² bonum ipso sp̄uale. m. Et mul. se. ve. i. volūtate et facultate elemosynā faciēdi. n. Et augebit icre. stru. iiu. ve. i. mercedē qd̄ ex hoc i patria colligeſ. o. Ut in omib². Hic s̄ nr̄ assignat rōnē ex pte dei sumptā: qd̄ p̄ dationē elemosyne p̄mp̄tā et hilarem acquirit in dante puritas et rectitudiō intentiōis ad deum. similiter recipiens insurgit ad orandū deum pro dante: vidētes autē hoc insurgit ad laudandū dēū de tali bono: rogātes ip̄m vt talem voluntatem dandi & facultatem continuet in via & remuneret in patria: et ista debent mouere ad dandū elemosynā abundanter p̄mpte et hilare. ideo dicit: Ut in omnib² locupletari. s̄ nō solū in tp̄alibus: sed etiā in sp̄ualib². i. dī: p̄ Abūdetis. i. crescat. q. In oēm simpliā. puritatē mentis. Aug. Hoc est simplex cor qd̄ est mundū cor ad rectitudinē intentiōis. vnde sup̄ illud Luc. xj. ca. Si oculus tu² fuerit simplex: glo. i. intentio tua recta. r. Que operā p̄ nos gratiarūactionē deo. Que. s̄. similitudines v̄ra p̄ ministeriū nostrū in elemosyne vestre collectione & missione: Operā gratiarūactionē deo. Que. s̄. similitudines v̄ra p̄ ministeriū officiū huius: colligēdo elemosynā vestrā & mitredō. t. Nō solū sup̄ plerū ea qd̄ deūnt sanctis. reueādo penuria lanctorū in bies rūsalē habitantū. v. Sed etiā abundat. i. c̄ficit.

x P̄der mul. gra. ac. in dño. qd̄ bonū vidētes vel audientes assurgit ad diuinās laudes: vt p̄dicti est. i. subdit: y. P̄der. p. mi. bu². i. p̄ el approbationē. z. Glorificātēs dēū i. obe. cō. ve. i. euā. xp̄i. ex collatiōe enī elemosyne talis p̄itemini factō vos obediē xp̄o. a. Et sim. cō. vīe in illos. i. i. puritate mēt² & rectitudiō itētōis v̄re i. elemosyne largitōe: p̄ quā cōicāt² idigētib² bona v̄ra. b. Et i. ip̄rū. i. recipiētis elemosynā. c. Obfēcātēs p̄ vo. qd̄ p̄ vo bis orāt dēū. d. Desiderātū vos. h̄c e socios in deo per graz i. p̄tīt: i. glaz in futuro. e. Propter emi. grām dei i. vobis. p̄ op̄ v̄ra sc̄tā extēt² manifestata. Et qd̄ p̄dicta bona ex ministerio apli. p̄ueniebat. i. o. prumpit in grārūactōe. d. H̄as ago deo me sup̄ inenarrabili dono eius.

T Ide autē ego paulus. Postq̄ apli cōmē. La. X daut veros ecclē ministros. hic s̄ nr̄ iuebis p̄tra falsos. Et diuidit i duas ptes. qd̄ p̄mo iuebis p̄tales falsos. sc̄do h̄ eis adherentes. ca. xii. Prima adhuc in duas. qd̄ p̄mo excusat se & his qd̄ sibi a falsis aplis ip̄onebatur: sc̄do h̄ eos iuebis ca. se. Prima i. duas. qd̄ p̄mo se excusat p̄ rōnē. sc̄do p̄ facti euīdētā. ibi: Que fm faciēt sūt Paulma adhuc i. duas. qd̄ p̄mo recitat sibi ip̄posita. sc̄do deltruit ip̄a. ibi: In carne enī. Cōrā p̄mū sc̄tēdū p̄ falsi apli dicebat paulū i. bonis carnalib² ponere finē sūt: qd̄ argubatur ex h̄ qd̄ facta sua ad B̄tēdere videbāt: vt dicebat: nā p̄len taliſ existēs cū coīnītīs humilis p̄uersabāt: & blādē eis loq̄baſ tanq̄ eos timēs. absens xō dura icrepabat p̄ ep̄istolā. qd̄ tūc ex p̄iculū existēs. s̄i hoīes carnales et timidi dīnitib² in p̄fētia blādūnū: & i. absentia dura dicūt: pp̄t qd̄ apls rogar coīnītīs vt hāc opinionē de lpo nō habeant: ne seueritatē correctiōis sue p̄fētialis sentiāt. d. Iple autē ego paulus qd̄ sum minister xp̄i verus. g. Obsecro vos per man. tmo. xp̄i. hec duo exprimit: qd̄ intendit se in illis cōformē xp̄o ostendere: qd̄ de oītāis infamabatur a falsis aplis. h. Qui in fa. qd̄ē hu. suz inf̄ vos. i. p̄s hu. militer vobis p̄tēt p̄uersatus sum. i. Absens autē cōfido in vobis. i. audacter dura scripsi vobis tanq̄ homo carna lis & timidus: vt dicūt apostoli falsi.

* Rogo

Glo. ordi. Ad Corinthios II La. X Nico. de lyra

a Hō tñ fm car. Hō
 enī militiā a deo vo-
 bis datā exercemus
 fm carnez. i. p terre
 no cōmodo: hoc ē qd
 dicit: in carne enim.
 b Ad destructionē
 mu. At destruāt p̄si-
 lia diversis callidita-
 tib⁹ munitu hominū
 seu demonum.
 c Munitionū. Mu-
 nitiones sūt corda in-
 fidelium que diabolus
 obtinet: r munit diu-
 sis errorib⁹ ne verbū
 dei possit intrare p̄ si-
 dem: vel p̄ similitudinē
 munitionuz. Et ad h̄
 deuincendū valēt ar-
 ma militiæ apli: t oñ-
 dit munitionis illi⁹ p̄-
 tes. s. cōsilia. d Et
 in promptu habentes.
 Quia nihil nos re-
 nōrder q̄ min⁹ audie-
 amus. e Vlscisi o-
 nobedientiā cū. Tūc
 enim vindicat inobe-
 dientiā: cum illaz cō-
 demnat q̄ obedientiā
 am. Tunc illā destru-
 ens q̄ illos qui refi-
 lunt p̄ducit ad fidē.
 Et hec ē digna vltio
 vt perfidia ab his q̄-
 bus defendebat dā-
 netur. f Que fm
 faciez. Multa dixi q̄-
 bus ostēdi vobis po-
 tius debere nos seq̄
 q̄ pseudo. Quasi et
 si vobis nō sufficit q̄
 dixi: quare me poti⁹
 q̄ pseudo seq̄mī?
 Vide te hec alta q̄ fm
 faciem. i. ita euidentia
 sunt sicut ea que sunt
 subiecta oculis. Nec
 sc̄: Si quis illorum:
 p̄fido cōfidit per a-
 liq̄d. i. q̄ vltē v̄litudi-
 q̄ ipse sit xp̄i: p̄ eadē
 et nos: vel que fm fa-
 ciem videte. i. diligē-
 ter eoz opera p̄side-
 rate: que in cōspectu
 vestro tñ bona agūt
 ne forte vos seducat
 vt velitis eos p̄ferre
 nobis quod nō debe-
 tis. g Non erubescam.
 Quia r verum
 est: r non ad gloriā-
 tem dicitur vestram.
 h At autem. nō ex-
 istet. Hic dicit se cū
 prefens fuerit opere
 implere quod absens
 verbo minatur. Hoc
 dicit occasione illius
 sententie parati vlc̄i-
 sci omnem inobedien-
 tiā: vt inq̄t nō existi-
 mer a vobis: tā q̄ ter-
 rere verbis r ope qd
 sermo cōtemptibilis: hoc cogi-
 las: quoniāquidem epistole in-
 s̄ qdā a p̄dōrose ad intelligēdū. b ad frēdū
 quiūt grāves sunt r fortēs: p̄
 a nō audens exercere severitatē. f tra fortēs
 sentia autē corporis infirma: et
 b quia vt idiota sine argumento loquor. f con-
 tra grāves.
 L minor

a Rogo q̄nt vos. ne de me talia dicatis vel sentiat.
 b Ille p̄ns. i. p̄fentialis apud vos ex̄s. c Hudeā p̄
 cā q̄. i. audacter dure coripiā: sic dicit: me agere i ab-
 sentia. d In q̄sdā q̄ arbi. nos r̄. exercēdo vindictam
 asperā i q̄sdā malos. q̄ decepta a falsis aplis arbitran-
 nos agere carnalr t timide. e In carne enī. Hic p̄r
 remouet hāc ipositionē falsaz p̄ rōnē q̄ talis ē: Hōles cī
 ambulātes carnalr t timide: muniūt se q̄tū p̄t dimitq̄
 ac potēta sp̄ali. nos aut talia nō q̄rim⁹: g fm carnez nō
 militam⁹. dicit igit: In carne enī ambu. r̄. i. l̄ i vita p̄nti
 viuam⁹ i carne mortali: f̄ fm desideria carnis nō viu-
 mus. f Hā ar. mi. no. i. vita q̄ militia ē sup̄ terrā. Job
 vii. g Hō car. sūt. cuiusmodi sūt tp̄alis posētia: delitie
 et duitie. h Sz potē. de. i. arma militie p̄e sūt plvrit-
 tute dei nob̄ assistēt: nob̄ dantē sapiaz t p̄statiā ad
 loq̄ndū: r grāz miraculoz ad p̄firmandū fm̄nes. hec
 enī t p̄silia erāt arma aploz. i. subdīt: i Ad destruc-
 muni. i. rebellantiū h̄ ipm̄ p̄pm̄: q̄p̄ aliq̄ muniūt se astutia
 q̄silioz p̄rauoz. i. subdīt: k Lōsilia destru. aliq̄ x̄o
 supbia. pp̄ij ingenij eleuati: sic hereticz t q̄tū ad hoc
 subdīt: l Et oēm alti. ex̄tol. se aduer. sc̄ia z deit: r hic ē
 p̄zim⁹ effectus armoz apli. s. infidelū p̄futatio. secūdus
 aut̄ est cōuersio infidelū ad fidē: t q̄tū ad h̄ subdīt:
 m Et in capti. redi. oēm intelle. in obsequiū xp̄i: qd̄ fit
 q̄tū cōversus ad fidē l̄rā: q̄qd̄ seit: ministerio fidēi sup-
 ponit: sic p̄z de Dionysio p̄ Paulū cōverso t de multis
 aliq̄z. tertii effect⁹ est correctio peccantū tā p̄uersor: de
 quo subdīt: n Et in promptu habētes vlc̄isci oēm ino-
 bedientiā: sicut patuit. s. de illo q̄ne tradi iussit satiane
 p̄tendū. o Lū imple. fuerit v̄ra obedientia: ad deū:
 p̄ hoc enī q̄ apli obediat deo in omib⁹ assistēbat: eis di
 uina v̄rt⁹ ad libitū in p̄nitūtē inobedientiū. p Que
 fm. h̄c p̄sequēter aplis excusat se p̄ euidentiā facti. et
 primo. p̄ponit intentu. sc̄o. p̄sequit. p̄positum. ibi: Si t̄. 2. 4. 9. 5. e
 quis. Circa primū inducit ad p̄fiderationē operę suo. d excomuni-
 rū. facta enī sua erāt ita euidentia q̄ nullus debebat enī
 iudicare carnalē t timidū. ideo dicit: Que fm faciēt sūt
 i. manifesta p̄ euidentiā facti in operibus meis. q̄ Al De postu. p
 dete. i. nūc videte de factis meis t pseudo aploz: nec dī la. c. i. q̄ nos
 cū apli est cōtra illud Job. vii. Molite iudicare fm faci iugur.
 em: q̄ ibi accipit facies p̄ eo qd̄ apparet tm̄ exteri⁹: cu-
 ius cōtrariū latet inter⁹: hic aut̄ accipit facies p̄ eo qd̄
 verū apparet ex euidentiā facti. r Si quis. Hic prole
 quitur. p̄positū: t diuidit in duas p̄tes: q̄ p̄mo facit qd̄
 dicit⁹ est. sc̄o rōnē dicti assignat. ibi: Hō enī audeamus.
 Circa primū sciendū q̄ pseudo apli decipiebat corin-
 thios t aplim dissimilabat ex duob⁹. Primū est: q̄ quā-
 dam anciortatis magnitudinem p̄tendebat: dicētes se
 p̄z q̄uersos suis ad fidē q̄ fuit paulus: t se venisse de
 iudea vbi incepit fides christi. Sc̄om̄ est: q̄ duplicita-
 tem imponebat paulo: vt dictu⁹ est: t̄. i. v̄trūq̄ remouet
 p̄ euidentiā facti. p̄mo p̄mū. sc̄o sc̄om̄. ibi: Ut aut̄ nō ex/
 stimer. Circa pm̄ dīc̄: Si q̄s. s. falloz aploz. s. Lō/
 fidit se xp̄i esse. i. p̄fidenter afferat se veruz esse xp̄i aplim
 rōnibus p̄dictis. t Hoc cogitet itē apud se: q̄ sicut
 ip̄e xp̄i est minister apparēter: v Ita t nos. veraciter
 q̄ nullū donū habet speciale a xp̄o quo careamus. imo
 in hoc nos excedim⁹. i. subdīt: Nam et si ampli⁹ aliqd̄
 ḡliatus fuero de p̄tate nr̄a r̄. sequit: x Hō erubescā.
 q̄ h̄ inueniebat verū per facti euidentiā. que aut̄ fuerit
 hec p̄tā dicit aliq̄ p̄ specialis el⁹ vocatio q̄ vocat⁹ est
 a xp̄o sicut was electionis: Act. ix. et eius missio ad pre-
 dicādū a sp̄ulancō: Act. xii. h̄ q̄ hec n̄ erāt corinthijs
 euidentia. Ideo meli⁹ vide q̄ dicatur donū linguarū t
 grā miraculoz: quoq̄ effectus erant euidentes: nec a fal-
 sis apostolis habebant. y At autē. Hic p̄sequenter
 remouet sc̄om̄ sibi impostū. s. duplicitatē t primo remo-
 uet eam. sc̄o assignat dicti sui rationē. ibi: Hō enī aude-
 mus. Duplicitas aut̄ ei imponebat q̄ corinthijs pre-
 sens t absens aliter loquebat: vt dictu⁹ est: t hoc remo-
 uet. d. At aut̄ nō existimer tanq̄ terrere vos per ep̄las:
 absens cū austerritate t potētia loqui. z Q̄mquidēz
 ep̄stole inquiūt grāves sunt; b dicebat apli falsi de ep̄lis
 pauli. a P̄fidentia aut̄ corporis. s. pauli. b Infirma
 l. humilis. c Et sermo cōtemptibilis. hoc dicebat a/
 postoli falsi eo q̄ pdicabat plana t grossa. d Hoc co-
 gitet q̄ cuiusmodi est. i. q̄ p̄ de me assertit duplicitatem
 cogitet per euidentiam facti.

Glo.ordi. Ad Corinthios II

D minor verbis nō ipse scias qd minor verbis ipse tuis sum factis. a Tales. Quia si vitia vta palpares mus tūc nō edificare sūz destruerem. b Nō enim audem. Tales erim facto qz non sum siles pseido: qz usurpant sibi potestatez: et vitia palpāt. Et hoc est: nō inferim nos quibusdaz. i. pseido qui cōmēdat. i. usurpant potestatem: qd est: nō ponimus nos in numero ilorū: ut potestatem usurpemus: sed a deo accepimus. Aut nō cōparamus nos illis: ut sic illi adulemer vobis et vitia vta palpemus: qd posset etiā hīs p̄fātem. Sūz recte h nō facim qz nō audemus: ne sicut illi pereamus. Nō hoc sūz metimur nos: nō aliud qd qd iniunctum est usurpāt. Et cōparamus vobis metipos nobis: qz sūz qd officiū nostz exigit facim. Et hoc agentes nō i mēsum gloriabimur: nos aut nō qz sicut illi qui usurpādo gloriāt vltra mēsum. c Sūz sedm mēsum raz regule tc. Dei enī nutu corinthijs euāgeliāre motus est. Partitū enī erat vnicū ad qz in p̄dicātōne dirigere: vt singuli aliquos populos haberet p̄prios de quoz fide gloriārunt. Ad regulā aut apli illi omnes pertinebāt quos in fide fundauerat: qui ad omnes missus erat a deo. An de addit: Quaz mensuram mensus est nobis deus.

d Non in alienis laboribz. Quod vltra mensurā eset gloriāt: sed spem habentes in vobis: id est per quos magnificari apud alios: et euāgeliāre sūm regula nostrā: id est sūm quod a deo in iunctum est: nō habentes spem gloriāri in aliena regula. e Qui autē gloriāt. Ego non gloriabor in aliena regula. similē aut qui gloriāt. i. vult potestātem exercere: in domino. i. in mensura a deo data: glorietur. f Sed quez deus. Illū deus cōmēdat et p̄ba tūs est: quē dignuz habet: ac mitit vt p̄dicit donū ei: quē nō mitit: nō illū cōmēdat: quia non missus predi cat. La. XI

V Linam sustineret. Quasi gloriāt d regimē: quod videf insipie tia: sed vtinam susti. tc. G. El insipientiam dicit gloriatio nē: sūm carnez ne in eo illis videatur inferior: quaz nō ipse curat: sed p̄dest corinthijs. b Insipientie mee. Quia dictū est. Non te laudet labia tua sūz primi tui. **S** Supportate

qui ita opinas de me. Sūz asperi tet qui eiusmodi est: quia qua les sumus verbo p epistolas

a absentes: tales et presentes in b vere vlaicar: quia nō debeo adulari ne pe rcam sicut illi.

b facto. Non enī audemus inse rere aut cōparare nos quibus

f sūm deus cos. sūm missi a deo dam: qui seipso cōmēdat: sūz g sum.

ipsi in nobis nosmetipos me

f p̄te exigit p̄prias officiū enīsp tientes: et cōparantes nosmet

f qd illi sūt vtra nra mēsum ipsos nobist. **M**os aut nō i im

f potestātem exercēbimus

c mensum gloriabimur: sed sūm a sūpūlū cuius ego sum regula ad dirige dum sub qua mensura. et vos.

mensuraz reglue: qua mensus

f dico. sūm monitu dei est nobis de mensurā p̄tin. **t**

f deus est mensus: nō est enī superextensio. **f** qui ergo ei: mīrenti deo resistit.

di vloz ad vos. Non enī quasi i nō p̄tingentes ad vos supex

f pertingim. **f** qz tendim nos. Usq ad vos enī k

f in predicatione euāgeliū. peruenim in euāgeliō chri sti: nō in immensu gloriātes

f vbi alijs fundamentū fidei posuisset.

d in alienis laboribz. Spem au

f sūpūlū cōfidentem de virtute in virtutē tem habentes cōscētis fidei

f quia per vos tales apostoli veri p̄ba mur. **f** ab alijs.

f vestre i vobis magnificari sūm

f regimen. **f** non in alia. **f** nō in paucis regulam nostrām in abundan locis. **f** sed. **f** loca.

f tia: etiā in illa que vltra vos

f a nec illi q vltra sunt de alieno regimē sunt

f sunt euāgeliāre: nō in alie p exponit. **f** a s ab alijs predicatoribz: qz his predicabat quibus nō erat annūciatum vti gloriām suo labore quereret.

f na regula in his que p̄pāra a ego gloriabor in predictis et in alijs: sed s̄ torum vnde gloriāndū est: a deo est et ideo.

e ta sunt gloriārit. Qui autē glo

f i. domino attribuat cōfidentiam et gloriāz suā. **f** qd nō p̄est d nō hz a deo p̄testāre. a qui extra deuz gloriātū sibi attribuendo quod dei est.

natur: in dño gloriāt. Non r

f a qui non missus predicat: qui non est idoneus sed presumptuoz.

f enim qui seipsum commendat s a deo vel hominibus.

f ille probatus est: sed quem de s miraculis et virtutibus.

f us commendat. La XI

f autem. **f** sine indignatiōe.

f q plus possit gloriāri.

f **V** Linam sustineretis mo

f gloriātū que videatur insipientia.

b dicum quid insipientie mee:

La. XI Nico. de lyra

a Quia qles sum? Xbo p ep̄las absentes. aspere corrigēdo. b Tales et p̄sentes in facto. s. sum qd expedit. aliqui tñ nō expedit: vt qd timet peior ex p̄ detali correctiō esē fuerat i. p̄posito: vt p̄tz ex p̄cē dentibz. Sili q paulus p̄dicabat plāna et grossa nō erat ex p̄fectiō scie: hz q corinthijs erat i. fidē nouit et ad altiora capienda incepti: sīc p̄tz. i. Cor. iii. Lanq̄ paulus i xp̄ tc. c Nō enī audem. Nicōis redit rōnē ei qd dixerat. s. se nō silem falsis aplis: sed eos excedētē in dei donis. d. Nō enī audem: non humano timore ducti: hz veritatis amore. d. Inte rere. i. dicere de numero cox. e Aut cōparare. i. si miles dicere: f Quibusdā q seip. cōmēdat. i. sal sis aplis q talibz studebāt. ppter questi. Q. autem paulus aliqui aliq dicebat ad sui cōmēdationē nō erat. ppter questi vel vanā gloriā: hz ppter verita tis declarationē: cui p̄judicabat p hoc q ab apostoli aplis contemnebat et diffamabat: sic sanct⁹ Job cōtra aduersarios suos disputabat: dixit. frvij. Non me reprehēdit cor meū tc. g Sed ipsi in nobis nos metipos mētientes. i. mētūrantes ea q dīcm⁹ de nobis ad ea que sunt sūm veritatē in mentibz et opēribz urbis: t q ita sit declarat. d. h. Mos aut nō in immensu gloriabimur: qd nō excedētē debita re gulam q de gratia nobis data: q excedit duplicit. Anō mō qd qd gloriāt de quo nō debet: t b remo uet a se. d. i. Nō enī qd nō p̄tin. ad vos supēxten nos: gloriando false de vestrā questione ad fidē: qz p ministeriū nostrū elitis cōuersi. o. subdit: k. Ad vos enī p̄sum: in euāgeliō xp̄: ipm vobis p̄mo p̄dicādo: ex q cōcludit: l. Nō i immensu glo riā in ali. laboribz. hz de labore nro in cōuersiō vta: et hoc est de p̄terito: similiter de futuro gloriām in spe. p̄fect⁹ v̄fi. o. dicit: m. Spem aut̄ ba. cōscē. fidei vestre tc. ex bono enī p̄ncipio v̄rā rationabilitē de p̄fectiō sperato gloriām: t nō solumodo gloria mur de vobis sūm debita regulā: hz etiā de alijs: in qz̄ parati sum⁹ alijs euāgeliāre qbus nō euāgeliātū ē ab alijs aplis: i. q̄tū ad b subdit: n. Etia in illa. s. loca. o. Que vltra vos sit. ad q nō p̄nit adhuc euāgeliū. o. subdit: p. Nō i aliena regula. i. alteri doctrina me p̄cedente. Vlo mō excedit regula debita gloriādī qd qd gloriāt in qd nō dō bonū opis sibi attribuendo. hoc aut̄ remouet apls. d.

q. Qui aut̄ gloriāt in dño gloriāt. qd. de bono ope re nō mihi gloriām attribuo: hz deo a q offe bonū est: sīc a p̄ncipali agēte. r. Nō enī q seipsum cōmēdat.

p̄p̄la gloriām querēs: s. Ille. p̄ba. est. i. approba tus a deo. t. Q. quē de⁹ cōmēdat. i. cōmēdabilē facit vir

T Linā. Post hz turibz et signis. La. XI

T apls excusauit se de fali impositiōe p falsos aplos: hic p̄fir inuehibz tra eos: t vt melius eos dūt. p̄mo ponit suis p̄tō cōmēdationē. in qz sic p̄cedit: qz p̄mo ponit hz p̄tō cōmēdationē rōnē: sedo ipm cōmēdationē ibi: In q quis audet. P̄tina in duas. qz p̄mo p̄ponit intentu suū. sedo plequit p̄positū. ibi: Emulor. Circa prūmū sciendū qz moralia eo qz sunt de agendis qz sunt p̄ticularia sub vna comuni regula sic artari nō p̄nt quin alijs oporeat. **t** **1 Cor. 2.11**

agere p̄ter illā regula ex rōnabilē causa: ppter qd hoīes disceret hāc cām p̄siderantes: nō reputāt hoc stultū neqz malū: sed bonum. indiscreti aut̄ nō con siderātē iudicāt esse malū. p̄ceptuz enī morale est: Nō occides. tū malos occidere nō est malū: habita sup hoc potestate. licet hoc aliqui stulti et hereticī dixerūt esse malū. lex aut̄ moralis dīc qz homo scipuz nō cōmēdet: P̄tina. x. xvij. Laudet te alien⁹ et t nō os tñ. tū in aliquo casu bonū est hoc et necessarium: vt dictū est ca. p̄cedēti: vt pote qz tacitū nitas. pp̄rie laudis vergit in p̄ficiū veritatis et in detrimētū salutē. p̄mo et honoris diuinitudo tñ hoīm qz ē indiscretōz: Ecēs. j. Stultox infinitus est numer⁹: reputāt hz insipientiā: eo qz nescit adverte re causaz: vt dictū est. Lasus aut̄ necessari⁹ seipsum cōmēdati. ppter dictas causas iminebat apls. o. rogar vt patienter ista cōmēdatio a corinthijs sustineat: hz aliqbz stulticia videat. d. Utinā sustinere modicū qd insipientie mee. sūm estimatiōez īdiscretoz. **t** Sed et

Glo.ordi. Ad Lorinthios II La. XI Nico.de lyra

a Supportate. Quasi. et si grauet vos tñ patiēter ferte.
b Emulor. Aug^o. Emulatio ē. ppter alienū statū. motus
 metis vel i bonū vel i malū. b amoris ē: nō liuoris: qz di-
 ligit eos emulatiōe dei. i. quā dē spū suo inspirat. p hoc
 ostēdit ea qz dicet amore eo z se dictuz: nō vt ad laudē ei^o
 pficiant sed ad hoz. pfectum.

c Vos vni v. A plural ad singu-
 lare dscēdit. volēs itelligi totā ec-
 clesiā virginē esse i in omnī ver-
 mēbris virginitatez metis i si nō
 corporis suare. Virginitas carnis
 corp^o ē intactū. qz virginitas paucō
 rū ē. Virginitas cordis fides ē in
 corrupta: qz est oīm fidelū. An in
 Apocalypsi. Id sūr qz cū mlerib^o
 nō sūr coindnati. Vgines enī sunt
 zc. In mulerib^o errorē significa-
 uit: qz error p mulerē cepit. Dēs
 vna xgo. pp̄t vnitatē ictre fidei
 solide spei & charitatis. Virgo.
 Quia ab ope malo incōtamiati.

d Lastā. Quia nec hñt estū male
 voluntari. e Timeo aut. ne sicut
 serpēs. Aug^o. Iste corinthij sūt si-
 miles eue pseundo serpēti. Lux si-
 dei paradiso. Quoz ḡdes cor-
 rūpīt: a paradiseo ejcūnt. qz ppo-
 nūt mēdaciū xitati. Qui ḡ mēda-
 ciū edificat i hoīb^o ab eis pellūt
 veritatē: t initūt diabolūt. et ita
 excludit xp̄m. Si qd enī dixeris
 cōtra fidē. intrat putredo ex ve-
 no serpēt. t nascunt vermes mē-
 daciōz. et nihil integrū remanet.
 Ideoz sic patrib^o nr̄is aduersus
 leonē op̄ erat patientia ita nobis
 aduersus draconē vigilatā. Tūc
 enī cogebat: nūc docet. Tūc inge-
 rebat violētias. nūc insidias. A/
 debat tūc fremes. nūc lubricis &
 oberrās difficile videz. Jō timet
 apls: ne s̄l p serpētē seducta est
 ea: ita p hereticos corrupāt ec-
 clesia i virginitate fidei quā gestat
 in corde. Nō ḡ aia virginitate tuā
 serua. postea secundā in ample-
 tu spōsi tui. Sepite ḡ aures vras
 spinis. Adhuc enī mūlitāt serpēs
 t nō tacet qz gestū est etiā in illo
 paradise. B geris in ecclia. Su-
 ficit qz cū illic lapsi sum^o. v̄l exp̄-
 ti corrigam^o. f Hā si is qz v. Nō
 missus. vel vendit: qz p q̄stu tpali-
 facit. g Recete pateremini. Si a/
 liqd mai^o vob fit p eos qz p nos.
 tūc recte pateremini. Galathis a/
 nathema dīc: si aliō recipere: qz
 nō vtqz mal^o esset sed contrarium.
b Existimo. Supra de pseudo aplis: nūc de veris
 quib^o paulus inferior videz: qz nō fuerat cuz ieu.

Existimo tē. a magnis. Magni apli vident̄ apls
 istos petr^o & alij qz cum dñō fuerunt. Uel p pseudo
 apostolis hoc dicit: quibus se non minus eis fecisse
 ostendit. Ecclia enī corinthioz variis erroribus
 fluctuabat. Alij sauebat aplis qui cum dñō fuerunt
 in carne. Alij pseudo aplis a quib^o cōposit̄ verbis
 eadē audiebant que ab aplo. Et dñra quos loquitur
 hic. Quasi nō alia pdicant vobis qz ego. Et qz pos-
 set dīc: quod et si eadē: meli^o tñ paulo: remouet. ex-
 istimo enī tē. i Hā si imperit^o. Hoc nō ad aplos
 quia nō erant eloquentes: sed ad pseudo qui con-
 ponebat verba. Imperitus sermone nō est re^o apls
 deum: sed qui nō habet scientiā dei que pertinet ad
 salutem. k In omnibus. Vos aut eorum mibi te-
 stes esse potestis. Et ideo peius est qz hoc scientes
 me illis postponitis. l Qm̄ gratis euāge. Min^o
 nō feci sed plus: qz gratis. vñ mibi trascinim^o: t alij
 os mibi pponitis cum hoc nō sit peccati qz glorie.

g At ampu,

a Sz t supportate me. q. d. b debet specialiter facere eo qz sum p̄lat^o
 vester. b Emulor. Hic qz̄ exequit̄ p̄positū: t oīdit p̄mo cām cō-
 mendatiōis esse rōnabilitē: vt si appareat qz talis comēdatio nō est
 insipiētia. scđo qz debet ab eis supportari etiā dato qz eset stulticia
 ibi: Itē dico. Prima adbus i duas. qz p̄mo ponit dictā cām. scđo
 remouet corinthioz excusationē falsam.

ib: Nam si is.

Circa p̄mū scienduz

qz causa qz̄ aplis cōmēdatore se volebat: ce

lus erat d̄ salute corinthioz qz ne decipe-

rent a falsis aplis suggestiōib^o eis falsa:

voluit auctoritatē suā ostendere: bonita-

tes etiā vite sue & doctrine. hec autē causa

erat valde bona: ppter qz cōmēdatio se-

quens nō erat insipientia: qz non erat ad

p̄priā lacrantiā: h ad dei gloriā & fideliū

nupriaz an-

salutez. Dicit igz: Emulor enī vos. l. fer-

uenter diligō: h qz diligere pōtēse in bo-

nū t in malū. iō subdit: c Dei emulatio-

ne. i. charitatiua dilectiōe: t subdit causā

būt̄ feruētis dilectiōis. d. d Hespōdi

enī vos vni viro. l. xpo: vt postea b̄dīt:

fuerat enī apls paranympbus m̄rimoniū

inter corinthios & xp̄m p veraz fidem: iō

subdit: e Virginē. q̄tum ad fidei in-

tegritatē. f Lastā. q̄tum ad vite puri-
 tate. g Exhibet xp̄o. qz solus est sponsus
 ecclie. Et qz dilectio nō solū est respe-
 ctu boni adipiscēdi in amico: h etiā mali-
 vitātē. iō sequit: h Timeo at ne sic ser-
 euā sed h̄dit astūtia sua: ita corzū. i
 miles deceptiōes. f intellex. ḡ paraido sim-
 panē sensus v̄ri: t excidant a sim
 plis fidei: qz nil alienū recipit. a h̄z nō debet
 eos pari: qz nō aliud qz ego & idē dererius: cur er-
 goinos inferiores illis estimatis.

t. 97. dis. c.

1. 27. q. 1. c.

an-

tem.

† Gē. 3. 8

a ḡ opto substineatis: sed & p̄cipio. ḡ vi subiecti
 prelatum. ḡ diligo.

b sed & supportate me. Emulor enī

a ḡ ad honorē dei nōmēu: nō zelo spōsam dei mi-
 hi sed deo. ḡ vere diligō vos qz sum amic̄ sponsi.

b ḡ anulo fidei.

c vos dēi emulatiōe t Hespōdi enī

a ḡ legiō xpo vero spōso. b nō adultero. ḡ nō

d vos vni virō virginē castā exhibi-
 mult. f. i. ad h̄z v̄ exhibēa i die iudicij. a ḡ iō

zelo vos vera de me dicēs. ḡ diabolus & serpētē.

e bere xp̄o t Limēo aut ne sic serpētē b

a ḡ paradiseo ecclie. b ḡ pm̄tēdo falsa. ḡ si

euā sed h̄dit astūtia sua: ita corzū. i

miles deceptiōes. f intellex. ḡ paraido sim-

panē sensus v̄ri: t excidant a sim

k plis fidei: qz nil alienū recipit. a h̄z nō debet

eos pari: qz nō aliud qz ego & idē dererius: cur er-

goinos inferiores illis estimatis.

f p̄cilitate qz est in christo. Nam si m

ḡ excellētē qz̄ ego quod esse non pōret.

is qz venit: alium xp̄m pdicat quē n

a ḡ meliorē quo nō est sed potius per nos.

nō pdicauim^o: aut aliū spiritū ac o

s per nos. ḡ si.

cipitl quē nō accepistl: aut aliud q

ḡ aliam dei redēptionē vel pdicationē qd esse nō

pōt. a ḡ nos. b ḡ q̄tū aliud mal^o pdicarē re-

ce pateremini: sed qz nō est nō recēt eos patimis-

nī nō minus i his feci qz magni apli & ita constat

qua. ego enī nō minus illis pseudo

hil minus fecisse à magnis aplis. t

a ḡ nō minus. ḡ qz nō orno verba: vel qz impedi-

re lingue q̄tū ad ornātū pseudo. ḡ sc̄o q̄d

i Hā si is qz v̄est. l. pseudo apls qz veit

ad pdicādū. xpo auētē nō missus a deo.

n. Aliū xp̄m pdicat quē nō p. i. meliorez

qz nos pdicauim^o vobis. o Aut aliū

spiritū accipitl. i. meliorē ab istis:

p Quē non ac. a nobis. qz Aut aliud

euā. l. alia doctrinā meliorē qz a nobis.

r Recete pa.. l. recte susstieret̄ eos vob pdi-

cates s Existimo enī. Hic remouet dictā

excusationē. Et diuidit i duas ptes. qz p

me oīdit se nō min^o fecisse apli majori-

bus. scđo qz fecit aliqd mai^o. ibi: Aut nū

qd. Circa p̄mū dīc: Existimo enī nihil

me min^o fecisse: p v̄a q̄tūō. t A ma.

aplī. l. ḡ apli magni fecerit p illis qz querterūt: t dicūt̄ hic apli ma-

gnī: petr^o: iacob^o & iohānes: qz pseudo apli dicebat cē maiores paulo

qz fuerūt corporal cū xpo nō aut paul^o: t b̄ dicebat ad decipiēdū corin-

thios: vt crederent maioris auctoritatē qz paulus: qz dicebat se missos

a dicti apli mēdacerit. nō aut paulum. Qz aut paulus non fecerit mi-

nus qz apli pdicēti p̄t: nā cūdē xp̄m pdicauit t cūdē spiritūsetrī p̄ ipo-

sitionē manūt dedit t idē euāgelīu pdicauit: t sic eq̄pādo se magnis

aplīs confutat falsos. d. v Hā et s̄l imperit sermone: sed nō sc̄ia. b

dicit ad repellendū dictū pseudo aplo: qz p̄temebat el̄ doctrinaz: eo

qz plana & grossa docebat. iō dicit qz b̄ nō faciebat ex defectu sc̄ie: h̄z qz

nō expediebat corinthijs. p̄ tū subtilla pdicere: sic plen^o dīc. l. Cor. ii.

x̄. In omnib^o aut manifest^o sum vobis. b dīc: qz cūdētā facti hec ap-

parebat vera de ipo. y Aut nunqd. Hic qz̄ ostēdit qz etiā aliquod

maius fecit eis qz aliuj apli suis p̄ueris. Et diuidit in duas ptes. qz pri-

mo declarat veritate. scđo remouet qndā obiectiōe. ibi: Quia nō dili-

go. Circa p̄mū dīc: Aut nunqd peccati feci tē. ironica est locutio.

cū sensu l̄ralis accipitēdus est p̄ oppositū. apls enī fecit in hoc opus

valde meritorū. z Qm̄ gratis euāge. dei euāgelīcāi vobis. nō acci-

piendo sumptus a vobis: qz tñ erat licitus. t alij apli accipiebat ab il-

lis quib^o pdicauerat: apls aut pdicās corinthijs abstinuit. p̄mo pro-

l 4 v̄ p̄ter eoz

Glo.ordi.

G a Ut amputē occa.
Sciebat q̄ si non ac-
ciperet nō diu p̄dica-
rēt. b Ut in q̄ glo.
Gloriant i accipiendo
sed me non accipien-
te:nō accipiēt. Nam
euulmodi. c Inue-
ni.sic nos.i.siles no-
bis in q̄.i.inesse siles
nobis gloriantur.
d Trāfigurat. Ad
tentādum eos q̄s ita
erudire op̄ est. Uel
decipiēdū put̄ iustū
est. Ne q̄s cū ange-
los bonos amicos se
babere putat: habe-
at malos demōes fi-
cros amicos: esolos
tāto nocētores: q̄sto
astutiores ac fallatio-
res patīs inimicos.
L Neq̄ enī līct̄ t̄ fide-
les vnl̄ veri dei cul-
tores ab eoz fallatijs
et mltiformi téritati
securi sūt. In his die
b⁹ malignis: vbi ista
sollicitudo nō ē inu-
tilis: ne cū sathanas
trāfigurat se fallēdo
ad alio pñciplia sedu-
cat. Nam cū sensus
corpis fallit: mentem
xō nō mouet a vera
rectaq̄s līta: q̄ q̄s fi-
dele vitam gerit: nul-
lū est i religiōe pñci-
lū. Uel cū se fingens
bonū ea vel facit vel
dīc q̄ agnōt bonis:
angelis etiā si creda-
tur bon⁹: non ē error
pñciplios aut morbi-
dus. Cū xō p̄ hec a-
lienā ad sua ducere
incipit: ne q̄s post eū
eat: op̄ est magna vi-
tia. galilāt̄ q̄ nemo pñt
absq̄ dco. Et ipa hu-
m̄s difficultas ad h̄
est vñtilis: ne sit spes
sibi q̄s aut h̄ alter
alteri sed deus tm̄.
e Quoꝝ finis.i.re-
tributio data in fine
vite erit fin̄ opa ipo-
rū: q̄ sic pseudo peri-
tura appetuerūt: ita
t̄ ipi peribūt: r̄ sic mi-
nistri iusticie eterna:
t̄ ipsi erunt eterni.
f Q̄ loq̄. In hac
substātia glie.i. i glia
carnis quā putat fb-
stantiā.i.ira amāt̄ ac-
si p̄ eam credat se sub-
sistere. g Sz quasi
in insipientia. Quia s̄
ad carnis tumorē p̄-
tinere vident̄ vbi in-
sipientia est. Insipien-
tia enī est aliquē lau-
dere se. Sz q̄ aplūs
nō pp̄ se facit: sz p̄
ter deū. Ideo ait: q̄st̄
in insipientia.

Ad Corinthios II La. XI Nico. de lyra

S vel p̄dicauit.
lium dei euangeliciā vobis: ali
s vnde ergo viuebas. a s quia non parua in vo
bis exp̄di. **s** ab alijs.
as ecclesiās exp̄dītū: accipiens
s vt vobis possem predicare.
stipendiuꝝ ad ministeriū vestrū.
s et nō salte ab alijs v̄o. **s** erā cū egerē.
Et cum essem apud vos t̄ egerē:
s accipiendo. **a** s nō onerosus t̄ si egerem.
nulli onerosus fui. **M**āꝝ quod mi
s post spolia ecclesiāꝝ. a s ab his bene correcri
fuit accipieđū: ne amitteret fructus: quia si nō ac
ciperer illis forte in scandalū fieret.
hi debeat supplēuerunt fratres q
a s et verbis t facitis nō solū in stipendijs.
venerunt a macedonia. Et in om
a s q nō faciat me de genere apud vos nec ali
nibus sine nomine vobis serua
qd hmōi. a s de cetero maxie abstinentia a stipen
dio. b s verax xp̄si i me loquut̄ hoc. s. qm̄ hec t̄
ui et seruabo. **E**st v̄eritas christi
a s q gratia predico q a licetis abstineo propter
in me: quoniam h̄c gloriatio nō
salutem vestram. **s** omnibus.
infringetur in me in regionibus
a s q̄e purat̄ s fieri an p̄ odio q̄ dicūt̄ pseudo
achate. **Q**uare? **Q**uia non dili
a s q̄ diligo vos: s̄ iō facio ut amputē o. i. q̄ dili
go vos. **D**eūs scit. **Q**uod autēz
facio: et faciam: vt a mputem oc/
s̄ sumendi vestra. **s** habere
casionem eorum qui volūt occa
s per me. **s** sumendi v̄a. a s vel i q̄ glānt̄. i.
nō accipiendo sine sic t nos. i. nō meliores nobis:
ionem: vt in quo gloriāntur: in/
t̄ uō nō accipit̄: nā eiusmōi. **s** erāt sicut et nos.
s eniantur sicut t nos. Nam eius/
nodi pseudo apostoli sūt opera/
s callidi sub sp̄e religiōis decipiētes. **s** exteri
ū subdoli transfigurantes se in/
plos christi. Et non miruzt̄ Ipse
s caput corum.
nim satanas transfigurat se in
s christum: vel aliquā celestem angelum.
gngelum lucis. Non est ergo ma
nū si ministri eius transiguren
s sint. **s** ministri xp̄i t satane.
ur velut ministri iusticie: quo/
um finis erit fm opera ipsoruz.
dixi supporate insipientem. a s aperte.
Iteruz dico: ne quis putet me in/
s in gloria spiritualium: quia p̄ bono facio.
s si in illa insipientis: runt magis in glia carnis.
s quia nō simpliciter. **s** q̄ nec in hoc vere insi
ens q̄ p̄ bono nec ipse habet p̄ gloria.
pienteſ esse. **A**lioquin velut in/
pientem accipite me: vt et ego
.i. fm carnem: que glorificatio modica est.
s a s ideo velut insipientem quia.
modicum quid glorier. **Q**uod lo
s q̄tum ad verborum specie. b s ad quē non
de carne glia: q̄ apud deū hūllitas gloria ē.
uor: non loquor fm dēum: sed k
uasi in insipientia in hac substā
s cur ergo facis: q̄ illi glānt̄: t q̄ vos sufficer.
a glorie. **Q**uoniam multi glo
.i. fm illa ā prīncē carni ve ē nobilitas t hmōi.
fm carnem. **s** ee nō miru si illi gloriāntur.
ant fm carnē: et ego gloriabor, m

pter eoz auariciā. t sic minus grata ter accepissent ei doctrinā. sed ut tolleret a fallis aplis p̄dicandi occasiōē: qui ppter questū tñmodo p̄dicabat: sed qz opere tebat habere necessaria ab aliquo loco. iō p̄t ostendit vnde habuit. d. a **A**lias ecclesiās expoliari. nō qz vi accipit et: s̄z qz voluntarie dabat abūdātē. b **A**d ministrū vestrū. i. ad p̄curatiōē vñ salutis: vñ papa vel legat⁹ visitās vñā. p̄uinciā pōt accipe sumpt⁹ ab alia. nam cū ecclēsia sit vñū corp⁹: a p̄lato ex vna pte potest suppleri indigēta alter⁹ partis: scut natura defectus vñū mēbri supplet ex alijs p̄tib⁹: virtutē t sp̄us subministrando. c **E**t cū essem apud vōs t egerē. hoc dicit ut ostendat qz nō dimisit accipe: eo qz semper inter eos abūdasset. d **M**ulli. s. vestrū. e **N**erosus fui. qz durū fuisset eis dare. ppter auariciā suaz. ppter qz aplis. p̄p̄z manibus lucrabat: de nocte operan- do: qd̄ expendebat de die p̄dicādo: vt babet Act. xx. et qn̄ hoc nō suffecit supplerūt macedones qui eum secuti fuerant: sibi ministrādo. iō sequit: f **V**ñā quod mibi deerat t̄. t ptz littera. g **E**st veritas christi in me. modus est iurādi. et est sensus veritas christi est te stis mibi q veritatē dico. h **Q**m̄ hec gloriatō. i. **H**actū mēu quod est ad gloriā dei. i **M**ō infringeſ in me. i. nō minuet per me. k **I**n regionib⁹ achiae. in qb⁹ metropolis ē corinthi⁹. l **Q**uare. Hic p̄t res mouet quādā obſectionē falsam. dicit enim pseudo apli q paulus nō diligebat corinthios nec intendebat eis p̄ficere ſ futuro. ppter qd̄ nolebat aliquid accipe re ab eis. qd̄ remouet. d. **Q**uare nō accipio ſumptus a vobis? m **Q**uia nō diligō vos. vt dicunt pfeudo apli. n **D**eus ſcit. i. p̄ſciens eſt mihi q hec cauſa non eſt vera: s̄z eē ſubdit. o **Q**d̄ aut facio: t faciam. ab ſtinēdo a ſumptib⁹ vñis: hec eſt vera cauſa. p **A**lat amputē occaſione eoz. i. pfeudo aploꝝ: q tñ p̄dicabat. ppter tpaſe lucrū. q **A**t in quo gloriant tales. f. imitādo veros apostolos vt dicebāt. r **I**nuenient ſicut et nos. i. nihil accipientes: qd̄ tñ probat. de qbus ſbdit: s **H**am ciuſmodi pfeudo apli ſunt opari ſubdoli. callidi t vulpini. exteriū tñ ſpēm pietatis ostēdetes: t **T**rāſfigurātes ſe in aplos xp̄i. i. portātes exteriū ſigna verox aploꝝ. v **E**t nō mix. qz deus pmitit māorem ſimulationē. de qua ſubdit: x **I**pſe enī ſathas trans ſe in an. lucis. Et hoc multipliciter vno mō corpus viſibiliter aſſumēdo. ſicut appariuit beato mar- tino t multis alijs t multos ſic decepit. alio mō inuiſibiliter formando vocē audibilem. ſicut beato franciſco volens eū trahere a penitēcie rigore. aliqñ querendo uidei ſenſuſ: faciendo appariet qd̄ nō eſt. t multis alijs modis. ppter qd̄ dicit beatus Job. i. cano. ca. liii. Probate ſp̄us vñy ex deo ſint. ppter qd̄ Job. v. dixit an gelo ſibi apparetē ī cāpo hiericho. Rofter es an aduerarioꝝ. ppter qd̄ p̄cludit apli. y **M**ō eſt g magnuz mirabile reputandū. z **S**i miniftri eius. i. hoies fal t mal: cuiusmodi erāt pfeudo apli. a **T**rāſiguren velut miniftri iuſticie. i. vt veri apli. b **Q**uoꝝ inis. i. pfeudo apostoloꝝ. c **E**rit fm̄ ſopa ip̄oz. erit nī malus ſicut ſopa eoz ſunt mala: Apoc. viii. Opera nī illoꝝ ſequunt illos. d **I**terū dico. Hic p̄t oñdit plus qz etiā ſi ſe cōmendaret inſipientē ſi deberet a corinthi⁹ ſupportari. t pmo ponit intētū. ſed pbat poſitū. ibi: Libenter. Cīra primū cōtinuādo ſe p̄t̄. dīc: Iterū dico. i. qd̄ dixi recolo. e **R**eḡ ſu et me inſipientē. q. d. ad b enī oñtēdī cauſaz mee cōmētiōis eſſe rōnabilē. f **A**lioqñ. i. ſi nō vultis eā re pere vt rōnabilē: t me reputetis inſipientē loqui. **G**elut inſi. ac. me. i. meaz inſipientē ſupporate. At t ego mo. qd̄ glorię. b dicit: qz inferi ſe cōmētabat de glia carnis q modica eſt. de qua ſubditur: Qd̄ loquoꝝ. de cōmendatiōe mea tali. k **R**on lo. n deū ſz qz in inſipientē. ſi facio b ſine cauſa rōnabil vel neceſſaria. ſi ciebat pfeudo apli qbus ſubdiviſor: l **Q**m̄ mul. glo. ſim carnē. dicitb̄t enī ſe eſſe iu eos natīoꝝ t de ſemī abzaa deſcedisse. t p b volebat ia dicta ſua falſa haberet i reuerētia. m **E**t ego glo-abor. vñ dicit. j. **H**ebrezi ſunt t ego. ſemē abzae ſunt et o. **S**cindū ſunt qz alio fine gliaſab̄ apls ſic. qz pſeu apli b facebat: vt p b in maiori auctoritate haberēt t eoz falſe doctrine magis crederēt. Aplis x̄o vt cōfessiōtē

Glo.ordi. Ad Corinthios La. XI Nico.de lyra

a Cedit.i. decipit. In facie cedit in cuius os iniuria irrogatur. Hoc faciebat quod iudeis: qd eo qd essent de genere abrae de trahebat illis eo qd essent incircumcis: et se pfererat nobilitate carnis sibi vediates qd corinthios tolerabat et aplo pfererat.

b Hebrei sunt. Hebrei dicunt ab heber: qd in confusione linguaꝝ solus retinuit linguꝝ naturalem, et qd

multi sunt hebrei: qd non sunt israelite: si

cunt pseleti: addit. israelite. s. et ego.

c Ut min⁹ sapi. Ambro. Ostedit se

coactū in laude suā proprieſe. d In

laborib⁹ plurimis. Occasioe inuenta

etiam veros aplos tangit: qbus plus

laboratione in se videat minor grā.

e A iudeis quinques. Judeis mos

erat i synagoga ptra legē agētes ver

berare correctioe causa. vñ paulū le-

ge impugnante qnqies verberauer-

rūt et in unaqꝝ correctioe. xxxix. iet⁹

et dederūt: qdragesim⁹ p misericor-

dia condonantes. Lex iubebat. xl.

letus nñ. p misericordia. Dicētas

pcessioes acceperat: cū virga vbi pē-

debat decē corrigie. Una minus: i vñ-

timā vice vna corrigia subtracta: vel

in unaqꝝ pcessioe vna min⁹. f In

periculis latronuz. Quos diabolus

cū in ciuitate occidere nō posset ei ex-

citabat in via: cū tñ nihil ferrer: qd la-

tronē cuperet. g Periculis ex ge-

nere. Amb. Quia lege iudeorū deser-

ta ad euangeliū se couertebar.

NICO. DE LY.

f Perti-

nalitate eoz repelleret et maiorē fru-

cū faceret ad gloriā dei et fidelium sa-

lute, ppter qd sua glatio erat virtuo-

s: illorū aut vitiosa. a Libeter. hic

¶ pbat. ppositū. s. q in b. corinthiū

debēt ipm supportare, nam in b sup-

portabat falsos aplōs qd in mla gra-

uamina eis inferebat. aplūs aut nul-

lū: ppter qd magis debebat suppor-

tari in hoc ab ip̄s. t hoc est qd dicit:

Libeter enī suffertis insipientes. i. fal-

sos aplōs qd in gloriae gloriantes et ma-

lo mō. b Cū sitis ipsi sapientes. iro-

nico loquitur. i. insipientes. c Susti-

netis enī. i. patienter toleratis.

d Si qd. pleudo aplōz. e Vos in-

seruitutem redigit, volebat enim eos

subiungere seruituti legis dientes eos

debere seruare legalia cum euāgelio.

f Si quis deuorat. qd bonis corin-

thiōz vinebat laute. g Si qd acci-

pit. bona vestra decipido vos fallis

verbis. h Si qd extollit. qd iacta-

bāt se sup corinthios dicentes se filios

abrae. corinthios aut filios gentiliū

idolatrie deditoꝝ et incircumcis.

i Si qd in facie vos cedit. i. in pse-

nita vña contumelias vobis infert. qd

facebant pseudo apli improperando

eis immediate dicta et p̄silia. tō subdit:

k Scdm ignobilitatem dico. q. d. ta-

lia mala sustinetis ab eis tan. b igno-

biliōres ipsis: nō tñ a nobis: qd nullū

tale intulim⁹ vobis. l Quasi nos

infirmi fuerim⁹ in hac pte. l. deficien-

tes in illis de quib⁹ gliant falsi apli.

qd est falsoz: vt ptz ex p̄dictis: t magis ex sequentib⁹ appare-

m. m In qd quis audet. Positis rōnibus commendatiōis

sue: hic incipit se cōmendare. t pmo se pseudo aplis adequā-

do. scđo se eis p̄ferendo. ibi: Ut min⁹ sapiens. dicit igil: In qd

quis. illorū. n Audet. seipm cōmendare. o In insipientia

dico: audeor ego. q. d. licet sit insipientia seipm cōmendare il-

lo mō quo pseudo apli se cōmendat. tñ audeo b facere lz alit

qd ip̄s: vt dictu est. t iō cōmendatio apli nō erat insipientia fm

veritatē: sed tñ fm aliquoꝝ corinthiōz opinionem; nō obstat,

te tñ hac opinione: aplis audebat se cōmendare falsis aplis

se equando: vt sic eorum iacentiam rappelleret. dicens:

p Hebrei sunt. i. de lingua et natione hebraica gloriāntur.

q Et ego. s. sum sicut ipsi. r Israelite sunt. i. gloriāntur

q de patriarcha iacob descēderūt. s Et ego. s. illr decēdi.

t Semen abrae sunt. cuīs semini fa-

cete sunt pmissioes. v Et ego. suz

de eodes semine. t iō de omnib⁹ istis

possūt glari sicut t isti. x Ministri

christi sunt. tm fm apparētiā. y Et

ego. sum fm veritatis existentiam.

z At min⁹. hic cōsequenter eis se p-

fert. t pmo qd ad mala pmissio. scđo

qd ad bñficia recepta. ca. se. Prima

in dñas. qd pmo p̄fert se in malis que

ptlit. scđo in his qd euasit. ibi: Dama

sci. Prima adhuc in tres. qd primo se

prefert qd tñ ad mala sibi illata. scđo

qd tñ ad voluntarie assumpta. ibi: In

itinērib⁹. tertio cōfirmat quedaz dñ

cta. ibi: Si glari. Circa pmū dicit:

At min⁹ sapiens dico. i. si videoz vobis

insipientes me pseuso aplis adequadō.

adhuc videbor vobis minus sapiens

me eis p̄ferō. a Plus ego. i. cuī

hoc faciam: me ostendo ministru chri-

sti plus esse qd ipsi. qd plura mala pñ-

sus sum. ppter ministeriu chriſti. ideo

subdit: b In laborib⁹ plurimis.

ex iudeorū persecutione. s. fui plus qd

ipsi. t sic intelligit de sequentib⁹.

c In carcerib⁹ abundātius. pro pre-

dicatione euāgelij. d In plagiis lu-

pra modū. inter homines pñctum.

e In mortib⁹ frequēter. i. in pericul⁹. Coz. 4. 8

mortis. t hec oia patent ex actib⁹ a/ 6. 6. a

postoloz. Lōsequēter explicat de pla-

gīs sibi illat. dicens: f A iudeis qn-

quies tē. Deu. xv. cōmētē iudicib⁹

q. p minorib⁹ culpis. p quib⁹ mors f. 1. 3. ca.

a nō est infēcta. imponat plagaſ t̄ ver saluator in

bera: ita tñ qd qd rōgenariū numeruz principio.

ictu nō excedat. Sapiētes xō iude-

orū ad pñtēdū pñctaz ordinauēt

qd de illo nñero aliqd dimitteret plus

vel minus. put rōnabilē vidēret ra-

tione delicti vel cōditiōis verberādi.

t sic d alijs cōcūstantijs. t qd paulus

erat eis odiosus subtrahebat d dicto

nō min⁹ qd poterat. s. vñt ietū.

g Ter virgis celsus sū tē. Act. xvii. f Act. 14. c

h Semel la. sum. i. ciuitate lycania Ibid. 16. c

Act. xiiij. i. Ter naufra. feci. t. pass⁹ Ibid. 27. a

fni. de semel h̄ Act. xxvij. t de alijs

tenēduz ē qd nō oia pauli pñcula sc̄pta

sunt. k Nocte t die in pñfundo ma-

ris fui. p magnū tps ad diuersas p-

tes terre t insulas nauigādo. p predi-

catione euāgelij. vt pñz in actib⁹ aplōz

in plurib⁹ locis. Alij exponit dicen-

tes: qd naufragiū passus sub aqua ste-

tit p diē t noctē diuina virtute cū pte-

gente. l In itinerib⁹. hic ſir often-

dit. pposuit qd ad mala voluntarie

assumpta. t primo de malis exteriorib⁹. scđo d interiorib⁹. ibi: P̄ter il-

la. Circa pmū dicit: In itinerib⁹ sepe f. Act. 28. 8

fci fui. p pñdicatiōe euāgelij. t sic itel-

ligat d seqñtib⁹. m Periculis flu-

minū. in dñdātiū in hyeme. et sic sunt magna pericula in tran-

situ eorum. n Periculis latronum. diabolo eos incitan-

te vt pñdicationē eius impediret. o Periculis ex genere. i.

ex iudeis volentib⁹ paulū occidere: vt ptz ex actib⁹ aplōz in

plurib⁹ locis. p Pericul ex gētib⁹. l. ex gētib⁹ morte ei⁹

qrentib⁹: qd idolatriā pñdicabat: t sic nec inter suos nec in

ter alienos secur⁹ erat. q Periculis i ciuitate. cōmora cō-

tra me vt ptz Act. xvii. de epheso. r Periculis i solitudine

a bestijs occurrētib⁹: vt ptz d viga eū mordēte: Act. xxvij.

l s vñ Pericul

Glo.ordi. Ad Corinthios II La. XII Nico.delyra

G a. Periculū falsis f. At q̄ dicūt eū legalia tenere s̄z nō facile
Gal. 5. b alijs apire. vñ alibi: Ego si adhuc circūcisionem predico r̄c.
Luc. 12. d b In fame. Abi ḡ pmissio dei. Primū q̄rite regnū dei. t b
o. a. v. Sz nouit medie cui nos semel cōmisiū hec adiutoria q̄n aponat; q̄n subtrahat. e Sollicitudo oīm ec. Quāto maior charitas tanto maiores pla-

Eccs. 1. d ge de petris alienis. vñ: Qui aponit

sc̄az aponit t dolore. d Nō vror.

Urunt oēs tribulatiōes: s̄z nō ad con-

sūptionē: imo ad purgationē. vror:

iste affect⁹ purgat: q̄ de charitate ve-

nit. D̄es q̄ sc̄adūlū patiū fr̄ixiū s̄cē

habētiū charitatē. i. oīlū: q̄ ferū car-

nes. i. pfectoz q̄ portat t regūt carna-

les. vñ: Et ossa mea s̄cē in fr̄ixiū p̄st

ra sūt. Aug⁹. Tribulatiōen tanc̄z

emplastaz mordax v̄t te: s̄ et sanat-

e. Sc̄it q̄ nō men. Quia fert mi-

bi testimonium per signa t pdigia.

f. Et sic effugi. Aug⁹. Utilitati oīm

Dat. 10. e se fugiēdo fernabat. vñ: Si vos perse-

quēnt in vna ciuitate: fugite in aliaz.

B Aug⁹. Fugiat minister xp̄i: sic ipse

xp̄s i egyptu fugit: fugiat t q̄ sp̄ualif

plerūq̄. s̄. q̄rit: dū p̄ alios firma est ecclie salus.

24. q. i. c. a dignior.

Nico. delyra **G** Sc̄io

a. Periculis i mari. s. a pirat. q̄ pe-

riula ex mari. puenietia. s. in naufra-

gio exp̄sa sunt. b. Periculis in fal-

lis fratrib⁹. q̄d ē piculiss⁹: q̄ nulla pe-

stis efficatio: ad nocēdū q̄ familiaris

inimic⁹. c. In labore. s. corpali opa-

do p̄prijs manib⁹ de nocte: vt libere

possit p̄dicare de die. vñ. d. Act. xx.

Ad ea q̄ mihi op̄ erat t bis q̄ necuz

sūt ministrauerūt man⁹ iste. d. Et erū-

na. q̄ est lassitudo t defect⁹. sequens

ad laboē. e. In vigilijs mul. vt va-

care labore manuali: vt dictū est. t alii

q̄n orōni. f. In fame t siti. nā aliquā

cib⁹ t por̄ deficiebat: t aliquā a cibis

habit⁹ abstinebat ad domandū carnē

p̄p̄ alioz exemplū. iō sequit⁹: In ieui-

njs multis. g. In frigore t nudita-

ce. q̄r frequenter exponebatur frigori.

neq̄ tñ habebat sufficiens tegumentū.

b. Preter illa. hic ostēdit p̄posituz

q̄tu ad mala assūpta in interiorib⁹. d.

Preter illa q̄ extrinsec⁹ sūt. i. p̄ter ma-

la enumerata q̄ me affligit exteri⁹.

sūt mala q̄ me affligit iteri⁹. q̄d q̄b⁹

sb̄dīt: i. Instātia mea q̄tidiana r̄c. in

cubebat enī sibi q̄tidic intēdere sollici-

te regimini ecclieaz i magna afflictio-

ne mētis. iō subdīt: k. Quis. in ec-

clesia. l. Infirmat. in fide t morib⁹.

m. Et ego nō infirmor. dolēs d̄ malo-

ei⁹. q. d. nullus. n. Quis sc̄adūlīca-

tur. r̄nes i peccatū exemplo alterius.

o. Et ego nō vror. p̄ cōpassione. q. d. nullus. p. Si glari.

bic s̄fir firmat q̄dā dicta p̄ iuramētuz. d. Si glari oportet.

t accipit h̄ si. p̄ q̄ oportz eū sic facere ad repellēdū iactan-

tiā p̄fido aploz: vt p̄dictu est. q̄

Que infir. mee sūt glia-

bor. i. q̄ ptinēt ad infirmitates. b. dicit p̄tra falsos aplos qui

de nobilitatē generis t de similitib⁹ ad mūdanā gloriā ptinē-

tib⁹ p̄ncipaliter glabrant. t. s̄firmat dicta iuramēt. d. Deus

t pater dñi mei ieu. xp̄i q̄ est b̄dīct⁹ in secula sc̄it q̄ nō men-

tior. t. Damasci. hic s̄fir enumerat mala q̄ enasit. t b̄ i quo-

dā p̄ticulari. dū enī p̄geret damascū ad p̄sequendū christia-

nos miraculose fuit cōversus: t s̄fundebat iudeos q̄ habita-

bant damasci. ppter q̄d suaerūt p̄posito ciuitatis vt capere

t occidere: vt h̄ Act. ix. t hoc est q̄d: s. Custodie-

bat ciui. damascenoz. t. custodiri faciebat p̄ hoies armatos.

t. At me cōprehēderet. t traderet iudeis ad occidēdū.

v. Et p̄ fenestrā. s. dom⁹ adhērentis muro ciuitatis. t. In

sporta dimissus sum. s. a xp̄ianis. t. Et sic effugi man⁹ eius.

Sz ex h̄ videſ q̄ nō fuerit sufficēter cōfiliſ in dñi q̄ pote-

rat eū p̄tegere. dicendū q̄ h̄ in piculo posūt nō debet ad di-
uinū auxiliū fugere. p̄temēdo humanū: q̄ h̄ est tentare deū
tō debet v̄t auxilio hūano. q̄tū p̄t: t residuū dimittere diu-
no: q̄d aplū fecit in p̄posto. Sed adhuc obijcīt q̄ Job. x. dī
Mercennari⁹ t q̄ nō est pastor videt lupū venientē t dimittit
oues t fugit. sic aut̄ videt aplū fecisse
ergo r̄c. Dicendū q̄ aliquā q̄tī psona
plati tñ. t tūc debet curā committere
alteri t se absentare: maxī q̄ seruaf
ad maiora. t sic helias fugit biecabel
iij. Regū. xix. t s̄li paulus fugit h̄ ma-
tr̄. L. El. 1. b. Deut. 1. b. t de tali p̄secutiō dī sal-
uator Matth. x. t. Cū aut̄ p̄sequens vol-
in ciuitate vna fugite in aliam. Aliq̄si
x̄o querit ḡrex cū plato. t tūc p̄la-
tus debet preponere utilitatē gregis
saluti sui corporis. In ca. x. vbi dī in
postil. Cū sitis ipl̄ sapientes r̄c.

Additio. i. S̄is ipl̄ sapientes
s̄m glo. nō intelligit ironice t exponi-
tur. t. debetēt esse sapientes. In eo.
ca. x. vbi dī in postil. A iudeis q̄nq̄is
es q̄dragenas vna minus accepit.

Additio. ii. Plage seu s̄b̄era q̄ ipone-
bant iudeis p̄ trāgressiōe aliquā p̄ce-
ptoz leg⁹ semp̄ erat i numero q̄drag-
nario min⁹ vna nec pl̄ nec min⁹ da-
ba aliquid: vt h̄ i libro q̄ dī machoch
q̄ sonat plagas: vñ aplo tanq̄ trans-
gressor leg⁹ sic t alios trāgressoribus
eq̄lē nūex plagaz iponebat nō addēt.

Replica. (do v̄l. minuēdo. In ca. x. dī plagaz
apli dī postil. q̄ cōmitēdare iudicib⁹
nūer⁹ plagaz sic t q̄dragenarū nū-
rū nō excederēt vt h̄ Deu. xxv. Bur-
aut̄ allegat libū machoch ad opposi-
tū q̄ vult dimittere textū sacre sc̄ptu-
re t credere Burgen. t suo machoch
poterēt: ego nō. La. XII

I glari. Postē aplis p̄tūt

le pseudo aplo i mal p̄p̄fis. t Act. 9.

Dic s̄fir p̄fert se elis i bonis a deo sibi
collat⁹. Et diuidis i duas p̄tes q̄ p̄mo
ponit suā cōmēdationē. Ibi: S̄bit ex/
cusatiōez. ibi: Fact⁹ s̄i insipies. Peia
i duas. q̄ p̄mo b̄clarat donū dei colla-
te sibi grātē. sc̄do remedii cōtra p̄t-
culum sup̄ble. ibi: Et ne magnitudo.

Prima in duas. q̄ p̄mo ponit dei
donū. sc̄do de hoc qualiter sit glori-
andū. ibi: Pro hūiūmodi gloriab⁹.

Prima adhuc in duas: q̄ p̄mo po-
nit donū in generali. sc̄do magis in
speciali. ibi: Sc̄lo hominē. Circa pri-
mū dicit: Si gloriari oportet: id est q̄r
me gloriari oportet me cōmēdando

ratione p̄dicta. ca. p̄cedentia. a. Nō

expedit quidem. i. nō est bonuz cōmēdare lep̄sum absolutes
sed tñ in casu necessitatis: in quo casu erat aplū: vt supra dī-
ctum est. ideo subdit: b. Aeniam autē. in cōmēdādo me-
ipsum. c. Ad visiones t reuelationes dñi. Est aut̄ vñlo q̄
aliquā vident visione corporali vel imaginaria. quoruñ tñ in-
tellectus est occultus. reuelatio x̄o quādō talū aperit intel-
lectus. et ista duo aliquādō separantur: sicut balthasar vidit
manū scribentem: Dan. v. et pharao spicas: Gen. xlj. Ille vi-
gilans. iste dormiens: tñ nō intellecerūt. sed Joseph t Daniel
qui visiones exposuerunt. et ideo illi habuerūt visiones tñ.
isti x̄o reuelationem. aliquādō autē cōiungunt quādō virū/
q̄ fit vñ: sicut Dan. vij. Tidit quattuor bestias ascendentēs
de mari t intellecerit quid significarent. Iterum aduentēdū
q̄ talia aliquādō fiunt per spiritū malignū deo permitētē: si-
cut siebant prophetis baal. prophetis aut̄ sanctis siebant p̄ spi-
ritū sanctū. Paulo x̄o aplo vtrūq̄ factum est frequēter a spi-
ritu diuino. ideo dicit: Ad visiones. quo ad primum: Et reue-
lationes. quo ad secundū: Domini. quo ad tertium.

* Sc̄lo

Glo.ordi. Ad Corinthios II La. XII Nico.de lyra

Gliliari tē. Scio hōiem. Quasi de alio et res
dōr: lactatia vitatur. b Sive in cor. sive ex.
Hoc igravit apls. Utq̄ qn̄ rap⁹ ē in corp⁹ sive
rit alia: an oīno de corp⁹ exierit: vt mortuū corp⁹ lace-
ret: an fm modū alii quedā viuēt. corporis vbi anima
fuerit: mens eius ad vidē-
da vel audiēda ineffabilis illa-
lius visiōis accepta sit. Et qz
hincert⁹ erat iō fōsitan dixit
sive i corp⁹ sive extra. c Ra-
ptū. Cōtra naturā eleuatū.
d Als⁹ ad tertiu celum. i.ad
cognitionē deitatis. Als⁹ ad
tertiū ce. Primū celū aereus;
scđm firmamentū: tertiu spiri-
tuale: vbi angeli & sancte ale-
 dei fruunt̄ eteplatiōe. Aug.
Altres celi intelligunt̄ tria ge-
nera visionis: vt primū celū sit
corpalis visio: cuz corporaliter
quedā videns dei munere: vt
belicēus vidit ignitos currus
qn̄ videlicet rap⁹ ē helias: et
balthassar manū scribente in
pariete. Mane thetel phares
Scđm celū est imaginaria: vñ
spūalis visio: qn̄ aliq̄s i extasi
vel somno vider nō corpora: sed
imagines rex dei reuelationē:
vt petr⁹ discū. Tertiū celū est
intellectualis visio: qn̄ nec cor-
pora nec imagines eoy viden-
tur s̄ i in corporeis substātijs
intuit⁹ mentis mira dei pote-
tia sigit. Ad hāc rap⁹ ē apls
vt ipm dēū in se: nō in figura
aliq̄ videret: Sz an i corpore
an i alia separata dicti se nescire
qn̄ nō hūano sensu vidi ut et
si i corpore: nō sit h̄ illud moysi:
Hō videbit me hō i v. Tunc
enī apls nō virxit hō. i. fm vñ
sensu corporis: s̄ ablat⁹ ē oīs
sensus hōis. Vē fm Diony-
sū: q̄ tres ordines angelorū
sernos in singulis ponēt osti-
tuit. In pīmo angelos archan-
gelos virtutes. In scđo prin-
cipatus potestates diuinationes.
Terciū iūdicii. fūcū. fūcū. fūcū.

In tertio thronos cherubin et seraphin; quod tertii vicini deum coteplantur ad quod silentium vidisse deum apostolus dicit. Quel est enim celum cognitione celestium corporum. Secundum celestium spirituum cognitionis. Tertium deitatis. Aug. Ad tertium celum quod non per corporeum videtur nec imaginabilis sed propriez ea visione videtur quod superat oculos. Per corporum videtur celum: terra: et oculis conspicua. Spumas corporales imagines tenet: vel veras vel quod significat. Intellexus caput res incorporeas: quod nullas habet imagines. Hec sunt tria genera visionum. Secundum primam visionem videtur balthazar manum: nec scitum quod significaret quod dominus apernit mellum. Apparuit visione mentis propriam. Secundum secundam videtur petrus in extasi discendi ubi non corpus: sed imago: post mens diuinorum adiutorum videtur quod significaret hec mens subiecta sine omni imagine videtur conspicuam veritatem: ibi virtutes aeternae omni labore una est ibi tota virtus: amare quod videtur: summa felicitas videtur et hanc quod amas. propter hanc veritatis visionem ubi deus videtur non per corporalem visionem vestrum sicut Isaia: vel spiritualem ut Isaia et Iohannes in apocalypsi: sed per speciem non in enigmate: ois labor suscipitur: sed non petitur moyses videtur deus. In substituta quod deus est quem tam multi figurunt videbatur: et facie ad faciem et locutus erat. Quia ibi etiam illa specie longe ineffabiliter et presentiter videtur: et arcana dicuntur: ubi nemo viuens in istis sensibus videtur: est tertium celum: ubi deus videtur facie ad faciem. Ille est paradisi: si dici paradiisi potest: quod et presentis ecclesiae paradiisi dicitur. Et locus in quo adam corporaliter vixit. et Arcana verba. Intimationem de secreta dei essentia: quasi per verba. f Supradictum id quod. Ut pro magnis illis non esse homo mortalis et fragilis videatur.

Et ne

a Scio hoc eis. Hic q̄r exēplificat magis in spāli, et p̄mo ponit tps vi
sīōis. d. Scio hoc eis i xp̄o. l. vnitū xp̄o p fidē charitate formata. b enī
sciebat de se q̄ q̄si de alio loq̄bat p reuelationē. b Tū annos q̄t
tuozdecim. si q̄s p̄sideret inueniet q̄ fuit circa p̄ncipiū sue cōuersiōis
qz p̄uersus fuit ecōde anno q̄ passus fuit xp̄s; vel cito post circa finēs
imperij Tiberij cesarj; cui successit gal̄ iperās.
iiiij. anis p̄ quē claudi⁹. viij. cui successit nero;
cui⁹ tpe passus fuit apls: sic int̄ tyberin⁹ et ne-
ronē fluxerū. xij. āni ⁊ sic duob⁹ anis addit⁹ de
tpe tyberij q̄ stāci mortu⁹ fuit p̄ p̄fisiōne pau-
li: qz ip̄auit. extl. anis. t sic fecerit. xiiij. āni. lo sa-
p̄babili dicunt aliq̄ q̄ hāc excellētē visione
habuit i damasco i illo triduo i q̄ nō vidit cor-
poraliter nec māducauit neq̄ bibit. Cōmemo-
rat aut̄ apls b tps: qz si tm̄ placuit deo a p̄ci-
plo p̄uersiōis sue. adhuc erat magis placēs ei
xp̄e multa bona op̄a q̄ fecerat interim. t b to-
tū ē ad d̄futuratiōne pseudo ap̄lo: t ad declara-
tionē fidei christiane. c Sive i cor. sive ex tē.
Iz enī apls tūc scierit se fuisse i sp̄n in celo em-
pyreō t corpus suū in terra fuisse tñ nesciebat
vtz tpe illi⁹ vistōis se p̄p̄a fuisse aia a corpore
p morte: t reunita fuisse diuinit̄ corporis trāseū
te vissōe. vel si p̄tūc fuisse vnta corpori sic for-
ma: tñ ab vslu sensuū sepata. d Raptū hm̄oi.
rap̄i⁹ xp̄e i portat qndā violētiā alicui⁹ rei cō-
tra motū sibi cōnaturalē qd̄ pōt eē dupl̄r. vno
mo q̄tū ad terminū mot̄: vt si lapis moueat
sursum. alio mo q̄tū ad modū mot̄: vt si lapis
q̄ ip̄uluz violētiā ferat deosil⁹ velocit̄ q̄ natū
est moueri. aia xō nata est moueri i deū. tñ mo-
dus p̄naturalis tm̄ statū vite p̄tēl̄ q̄ i cogni-
tione diuinā ascēdat q̄ cognitionē sensibiliū. t
sic vtē sensib⁹. t iō q̄n rap̄i⁹ ad diuinor̄ cogni-
tione a sensib⁹ abstracta. est ibi qndā rap̄i⁹ inqñ-
tū b sit p̄ter motū sibi cōnaturalē. Post resur-
rectionē xō q̄n erit i corpe glorioſo op̄ intelli-
gentie nullo mō impediente. rap̄i⁹ nō babebit
locū. e Aliq̄ ad tertiu ce. s. emp̄reuz. f Et
scio hm̄oi hoc eis. Dicunt aliq̄ q̄ apls b tāgit ali-
um raptū a p̄mo: dicētes q̄ bis fuit sic raptū:
semel i p̄ncipio sue p̄uersiōis. t ad b refert q̄s
dicēt ē. t iter semel q̄n orās i tēplo fac̄ fuit i
stupore menti: vt b̄z tēplo. xij. et xp̄e b vt di-
cūt i hac vīsiōne dī: q̄ rap̄i⁹ ē i padū. in p̄cedēt
xō dī ad tertiu celū distinguit̄ hāc a illa. h̄z b
dictū nō ē vīsibilē. nā illa vīsio ē fuit i tēplo fū

ptz p Hiero.in plogo hui^o eple. Propter qd dicendū q nō loquitur b de alia visiōe: s̄ eandē psequit. Hec valet qd obijcſ de paradiſo: qz qd p̄ noſiāt tertiu celū b noſiāt paradiſi: celū enim empyreū qz ē loc' brōx dicit tertiu celū respectu celī chryſtallini t syderei. t d̄ empyreū a pyr qd est ignis: pſf ſitilitudine claritas. dicit etiā paradiſis a luauitate dulcedinis q ibi br̄. et vtrūq exptis fuit apls: ppter qd noſiāt ipm pmo tertium celū: et poſtea paradiſu. g Et audiuit arcana ver. hic ponit auditio. p viſu: ſicut aliqui fit ecōuerio iſcriptura: Exo. xx. Ppls videbat vo-ces tc. vidit enī paulus tue nude diuinā iſtantē: ſic dī Aug. ad paulinū de vidēdo deo. dicit etiā illa viſio hic auditio. qz paulus ibi fuit iſtruct⁹ de ſecretis diuinis: q ſunt in cōphensibiliā: t per oſequēs inenarrabilis. lō ſubdit: Et q nō licet hoī loquit tc.
h Pro huiusſe hic ſūr oſteſt apls qualit̄ ſit de hmōi gloriā- dum. Círcu qz ſciendū qz in hoīe duo pſiderant. ſi ipſe homo et donū dei qz est in ipſo. ſi ergo glorię de dono dei in qz habet il- lud a deo: bona est gloriatio: qz gloriatio in deo. ſi aut̄ gloriectur de dono qz ſi a ſe habito: mala est gloriatio. lō dicit. l. Coz. iiiij. Quid aut̄ habes quod nō accepisti: ſi aut̄ accepisti quid gloriariſt qualfi- nō accepisti. ideo dicit apls: Pro huiusmo diſ. viſionib⁹ et do- niſ mihi a deo collatiſ. l. Gloriabor in domino. k Pro me autē nihil. l. ame nullā habeo materiā gloriandi. l. Nisi in infir- mitatibus meis. l. a me tantū habeo infirmitatē t defectum: Oſee xiiij. Perditio tua iſrael epe te eſt: ex me tantūmodo auxiliū tuum. m Ha et ſi voluero glari. de donis a deo mihi collatiſ: n Mon- ero inſipiens. qz nō faciā hoc inaniter et ſine cauſa. o Pſarco aut̄. l. parce me laudo. p He quis me exiſtimet. l. Gloriar in anan- ter. q Supra id qd videt in me. l. in conuersatione mea. r Aut̄ audit aliiquid ex me. l. ex doctrina mea. multa enim dei dona late-

Glo.ordi. Ad Corinthios II La. XII Nico.de lyra

Ga Et ne magnitu.re. Parco multū gliari:ne alīs puter. Et
io dat^o ē stimulū pungēs carnē:q̄s angelus malign⁹ missus
a sathanā vt colaphicet.i. rep̄mat oēz motū supbie ūcutiēdo
tribulatiōes:vel tentādo (vt qdā aiut⁹) p libidinē. Tentatio
aut̄ cui nō p̄sentis nō ē peccat⁹:q̄s materia exerceđe virtut⁹.

t de conse.
Et ne ma.re. Aug. Letera virtū tñ
dis. 2.c. 2 fā
in malefact⁹ valēt. supbia xō sola in
era. 32.q. 5.
recte fac̄l cauēda est. Cū enī q̄s bñ
c. si paulus
in prn.

L Stimulus. Aug. i Ps.
Ps. 130.
Dñe nō ē dolore qdā corporis traditur
vehemēter exagitat. c Dixit mihi.
p inspirationē: vel p angeluz.

T. 5. q. 5. ca.
non ois.
Et virtut⁹. Cū virt⁹ i insi. In his om̄i
bus cōmēdatiōib⁹ videoz insipiēs: q̄
v̄ra culpa q̄ debuistis me cōtra pseu-
do cōmendare. f In om̄i pa. Amb.
Patiētā p̄mā memorat q̄ ad mores
prinet: q̄ diu illos portauit q̄s ipatiē
tes egros vt adhibita ptate signoy q̄
si medicina curat vulnēr eoꝝ.
Et virtutib⁹. Virt⁹ ē gen⁹ signoy
et pdigioz. i. om̄e miraculū. Signu⁹
q̄d in q̄cūq̄ tpe aliqd significat: et est
pdigioz gen⁹. Prodigiū q̄d in futuro
Ael signu⁹ t pdigiu⁹: in his q̄ cōtra na-
turā. virt⁹ i in his q̄ nō cōtra naturā vt
p impositionē man⁹: t orationē a mo-
bo liberare. Kō q̄ro

Nico.de lyra
bāt in aplo q̄ nō manifestabat: nisi p
ut t q̄n ad dei gloriā t fideliū salutē
expediebat. a Et ne magnitu. Psō-
sita magnitudine collate sibi grē. hic
p̄n̄ declarat remediu⁹ sibi dātu⁹ cōtra
periculū supbie. Et diuidis i tres par-
tes. q̄ p̄mo ponit remediu⁹ ratio. scđo
ponit amotiois petitio. ibi: Propter
q̄d. tertio dñi respōsio. ibi: Et dixit mi-
hi. Circa p̄mū sciendū q̄ sic medie
corpalis pmittit vel pcurat minorem
lesionē vt curet maiorē. ita de⁹ aliquā
pmittit sanctos corporalē affligi vt ten-
taris: t aliquā labi i peccata minorā: vt
a maiorib⁹ p̄seruent: q̄s sic humili-
ati recurrūt ad diuinū auxilium de se
vel suis meritis nullaten⁹ cōfidētes.
Supbia xō est radix om̄ni malorū:
Eccl. x. Initii ois peccata supbia. cu-
ius frequētē ē occasio singularis ex-
cellentiā etiā in virtutib⁹. sit aut̄ erat
in aplo. tum. ppter specialē electionē:
Act. ix. Das electionis mihi est iste.
tū. ppter arcanoꝝ dei cognitionē in
raptu: vt dictu⁹ est. tū. ppter integratitē
virginale. j. Cor. vii. Volo aut̄ oēs vos boſes esse sic meſpm
tē. t ppter alia dona plura. ppter q̄d dñs dedit ei remedium
cōtra elevationē supbie. de⁹ q̄ dicit: Et ne magnitudo reuelatiō
diuinaz: b Extollat me. supbie: c Dat⁹ est mi-
hi stimulus carnis mee. vt p infirmitatē corporis p̄serue hu-
milis mētis. dicit enī ad lram q̄ grauit̄ verat⁹ iliaca
passio. Ael stimulus carnis d̄ tentatio peccati carnalis: q̄
fort⁹ cōcupiscentiā mouebat post reuelatiōes q̄s ah:deo per-
mittēte. tñ ipsam refrenabat cū adiutorio diuine gratie.

d Angelus sathanā q̄ me colaphicet. illa passionē iliaca
cōcitando vel carnis cōcupiscentiā suis tentatiōib⁹ incenden-
do. e Propter q̄d. Hic p̄n̄ ponit circa dictu⁹ remediu⁹ apo-
stoli petitio. Circa q̄d sciendū q̄ infirm⁹ ignoras medici. p
cessus qñ. imponit sibi mordax emplaſtrū rogar medici vt re-
moueat ip̄m: quez tñ medie nō exandit ad nutu⁹ l̄ exaudiat
ip̄m ad bonu⁹ suu⁹: sc̄s infirmitatē suā aliter nō posse curari.
sic aplus sentiēs passionē iliaca sibi grauē vel tētationē car-
nis sibi periculosam petiit q̄ sumo medico ista remoueri. et h
est q̄s

est q̄d dicit: Propter q̄d ter dñm rogaui. i. pluries v̄ forte to-
tiens petiit t nō plus. f Et discederet a me. affligēs me cov-
poraliter: vel tentās vt p̄dictu⁹ est. g Et dixit hic p̄n̄ ponit
dñi respōsio. Et diuidis in duas ptes: q̄ p̄mo ponit dñi respō
sionis act⁹. scđo eius effec⁹. ibi: Libenter igif. Circa p̄mū

dicit: Et dixit mihi. i. dñs. b Sufficit
tibi grā mea. q. d. nō est tibi necessariu⁹
v̄ v̄ile q̄d a te discedat infirmitas cov-
poralis. vel fin̄ alios tētatio carnis: q̄
grā mea quā habes est tibi ita vigor-
ia vt absq̄ impatiēta infirmitas tol-
erari possit: t tentatio supar: vt sic infir-
mitas vel tētatio tibi cēdat ad augmē-
tū meriti. i. subdis: i. Mā virt⁹ i infir-
mitate pficit. q̄d duplicit p̄t intelligi.
Uno mō materialē inq̄tū infirmitas ē
materia virtutē exerceđe. s. humilitatē.
vt dictu⁹ est. t patiētē t etiā tēperatē.
debilitatē. nō virib⁹ p infirmitatē bō
temperatō reddit. Alio mō occasio-
naliter. nā infirmitas est occasio pue-
ntendi ad p̄fectionē inq̄tū bō pp̄iam
fragilitatē cognoscēs cautor̄ redditur
ad p̄cauendū t resistēdū p̄ctis. t p̄ se
q̄s exercitatio in bonis. t sic fortior
efficit: ppter q̄d t dñs phibiteos et alib⁹
q̄s alios in terra p̄missiōis reliquit ad
exercitū israel. k Libenter. Hic p̄ se
quēter ponit dicte respōsiois effec⁹. q̄
duplex est. vñ gloriatiōis q̄ tangit. cū
dicit: Libenter igif gloriabor in infir-
mitatib⁹ meis vt inhabitet in me virt⁹
xpi. i. vt p̄b particeps efficac⁹ virtut⁹
xpi: t p̄formioz sibi. alius effec⁹ ē gau-
dij: q̄ tangit ibi: l Propter q̄d pla-
ceo mihi in infirmiti. meis. i. gaudeo in
malis pena. p̄uenientib⁹ ab interiori.
m In cōtumelijs. mibi illatis ab ex-
teriori. n In necessitatib⁹. q̄tū ad
defectū victus t vestitus. o In p̄se-
cutionib⁹. a malis hominib⁹. p In
angustijs. p̄ christo. i. mibi infictis p̄
xpo. tūc enī debet esse materia gaudi
Math. v. Beati q̄ p̄secutionē tē.
q̄ Cū enī infirmitatib⁹. i. cū hmōi tribula-
tiones. ppter xpm̄ incurro. r Tūc po-
tēs sum. p̄ diuinū auxiliū mibi collatū.
s Fact⁹ sum. Post h̄ aplus seip̄m̄ cō-
mendauit: hic p̄n̄ se excusat oledens
hoc fecisse cōpulsus necessitate. t p̄b
mo. ppter bona a corinthijs om̄issa. se-
cūdo. ppter mala ab eis commissa. ibi:
Oia. ppter edificationē. Prima adhuc
in duas: q̄r primo facit quod dictu⁹ est.
scđo remouet quandā cauillationē.
ibid: Sed esto. Circa primū dicit: Ha-
ctus sum insipiens. s. km̄ reputationem
vestrā o corinthijs. quia me commenda-
ui. t Vos me coegistis. i. fuitis in
causa. q̄r ipsi souebat pseudo apls de-

trahentes apostolo in vita t doctrina: quod cēdebat in pre-
dicium euangelice veritatis quā ipse p̄dicauerat. t sic necesse
habuit gratias a deo sibi datas enarrare. q̄s prius tacuerat:
vt veritas euangelij quā predicanerat magis confirmaret et
impugnantium ora clauderent. v Ego enī debui a vobis
cōmendari. q̄d tamē om̄issis t detractores meos sustinuit.
Q̄ autē debuissent ipsum cōmendare probat per bona q̄ fe-
cerat eis. dicens: x Bibil enim minus feci. vobis de bo-
no: y Ab his qui sunt supra modu⁹ apostoli. i. petro iaco-
bo t iohanne: quos preferebant pseudo apostoli paulo: eo q̄
fuerunt corporaliter cum christo. et ideo de ipsis dicit apostolus:
q̄ non minus fecit corinthijs q̄ illi fecerant cōmiseris per
eos t p̄b q̄ dicit nō min⁹: intelligit mal⁹: q̄r p̄dicauit eis non
accipiendo sūpt⁹. z Tamē nibil sum. respectu dictor̄ aplo
rū triū. a Signa tñ aplat⁹ mei facta sūt supra vos. i. dīfir-
matio doctrine mee p̄ xptes t miracula. b In om̄i patientia.
vnde dicit Propter. xix. Doctrina viri per patientia nosci. c
In signis t pdigioz t virtutib⁹. virtutes enī respicuit ope-
rare. *

Glo.ordi. Ad Corinthios II La. XIII Replica

Ga Et nō egerūt pe. Aug. I homel. Nō sufficit mores i melius comunitate: et a malis recederemus et de his q̄ facta sunt fastidiat dño p penitētie dolorē p hūilitat gemitū p cōtriti cor dis sacrificiū coopantib⁹ elemoynis.

Ecce tertio tē. Nō parcā. Post tot correctiones si se nō emendāt nō debet eis parci. c An experimētu. Mort dīmē scripture p̄sone dei tribuere qd̄ i nob̄ fac̄: sic ap̄s locutioēs ipaz illi tristis: cui mūere loq̄baſ. i. xp̄o. d. q̄ s̄b̄dit: d Qui i vob̄. Nō infirm⁹ f̄ p̄s appariuit cū dona dedit. Qd̄ exp̄ time dubitet se ab eo posse puniri.

Nico. de lyra

A Me itex. relumaf. Tineo. positiū ſ. Me itex cū venero ad vos hūiliat me de apud vos. i. mentē meā affligi p̄mittat. b Et lugeā multos ex his q̄ aī peccauerit. i. an scripturā h̄ eple.

c Et nō ege. p. sup̄ imūdiciā. i. p̄cō d̄tra naturā. d Et fornicatiōe. sim̄pli q̄ ē soluti cū soluta. e Et impudicitia. i. violatione virginū. et dicit:

Lugeā. qz sic gl̄la patr̄ ē fil⁹ sap̄ies: ita malitia filioꝝ dat patri materiam Ingendi. In ca. xij. vbi dicit in postilla: Sive in corpore sive ex corpore.

Additio. i. Hec verba apl̄s nō q̄ iam bis venisse. a f̄ rūc̄ testib⁹ p̄babet si qd̄ queret: si culpā inueniō: nō parcā sicut p̄ dixi bis: cū p̄sens: t̄ mō p̄dicō vt rūc̄ bis p̄dixi.

Vos i vt in dīre duox v̄l triū testiū h̄ stabit om̄ne verbū. P̄dixi enī et k̄

hdico vt p̄sens vob̄ t̄ nūc abens f̄ ep̄stolā. f̄ qui post peccauerunt.

b his q̄ aī peccauerit t̄ ceteri om̄ni bus q̄m si venero itex nō parcā.

f̄ porc̄is ne. f̄ vultis experiri si xp̄o p̄t vt nō dīca ego possum: h̄ xp̄s in me qui in me loquitur.

c An experimētu q̄ritis eius qui m̄

f̄ minas t̄ omnia. f̄ inter vos.

d in me loquif christ⁹? Qui i yobis n̄

Additio. ii. Ex h̄ qd̄ dr̄. Et audiuit ar̄cana x̄ba non videf haberi q̄ apl̄s vidit diuinā cēntiā. Diuina cēntiā

nō vere significat p̄ arcana x̄ba: cū in diuis t̄m vñ x̄bu est

nō aut̄ plura. Sīl ex h̄ qd̄ sequit: Que non l̄z h̄i loq̄ nō h̄r

q̄ arcana illa erāt incomprehensibilia seu inenarrabilia: de ta

lib⁹ enī non dixisset q̄ erant arcana q̄ p̄t exp̄licare seu enar-

rare. Sz cū dīc: Que nō l̄z pot̄ arguit opositū. s. q̄ si licuiss

set loq̄ potuisset ea enarrare vñ ad habēdū sūiam hui⁹ dicti.

Et audiuit arcana x̄ba. L̄siderādū ē q̄ sic sc̄tū Tho. in

pma pte. q. xij. arti. ix. i. r̄fisiōnē p̄mū argumēti ponit aliq̄ sunt

potētie cōḡscitiae q̄ ex sp̄b⁹ p̄mo p̄cept̄ alias formare p̄nt:

z sic paulus v̄l q̄cūs alī v̄dēs deū ex ipa v̄siōe cēntiā diu-

na p̄t formare i se sūltitudines rex q̄ in cēntia diuina viden̄ q̄

remāsēt etiā post q̄z desit cēntiā diuina viderē d̄ q̄b⁹ p̄t in-

telligi illud apl̄s. Audiuit arcana x̄ba: t̄ q̄ illa erant secreta

l̄z enarrabilia: iō de ip̄s dīc: Que nō l̄z h̄i loq̄. q. d. si licuiss

set loq̄ explicaret illa: nec mir⁹ q̄ paulus talia secreta p̄ v̄si-

onē diuine cēntie in memoria retinuisse cū etiā pp̄be aliq̄ sibi

reuelata i secrete custodiebat vt p̄tz Esa. viij. i. Daū. vli. Et

q̄ ista v̄siō q̄ viden̄ res p̄ sp̄s sic p̄ceptas est valde minorā

v̄siō q̄ res viden̄ i deo: iō istā v̄siō vocat auditū. d. Au-

diuit arcana audit⁹ enī ē sensus mōris p̄fectiōis q̄z v̄siōs.

Si aut̄ q̄rit vñ habuit Aug⁹. q̄ paulus v̄dit diuinā cēntiā

si ex verbis p̄dictis. s. audiuit arcana x̄ba tē. h̄ nō h̄r:

q̄ s̄ia Aug⁹. habet ex h̄ q̄ paulus testat in eodē ca. se fuisse

raptū ad paradisū. p̄ qd̄ intelligit fm glo. celū empyreū vbi

angeli t̄ sancte aīe fruunt̄ dei st̄platiōe erat qd̄ celū seu pa-

radisū cū dicit se raptū significat q̄ de oīdūt ei v̄ta in q̄ vi-

dendus i cētū a beatis: q̄ quidē vita solū s̄istit i clara di-

uine cēntie v̄siōe. vñ ex h̄ ostēdū q̄ paulus v̄dit diuinā cē-

ntiā: ex q̄ p̄mia beatoꝝ v̄dit i h̄ fuit p̄nosticatz de paulo:

Act. ix. cū de eo xp̄s dīxit ananie: Ego enī ostēdā illi quāta

oporetat eū p̄ noīe meo pati. ex h̄ ei q̄ p̄mia beatoꝝ v̄dit ra-

p̄tis i padisū manifeste fuit ei ostēdū q̄ nō sūt cōdigne passi-

ones hui⁹ sc̄li ad futurā gloriā q̄ reuelab̄ i nobis: ad Ro.

vli. Ex q̄ manifeste ostendis quāta oporetat eū pati p̄ noīe

xp̄i tē. li illū passum exponit postillator: sic bea-

tus

tus Aug. q̄ videlicet i illo raptu viderit diuinā cēntiā Bur- libēter ob̄iceret: iō q̄ vidit factū illud nō tam postul. q̄ beat⁹ Aug. vix potuit abstinere mot⁹ debilis⁹ rōnibus. Id uno ar-

guit q̄ nō p̄t haberi ex h̄ apl̄m vidiisse diuinā cēntiā qd̄ di-

cit: Audiuit arcana x̄ba: cū ibi sit vñcū verbū non verba

Apparet obiectio tentativa: d̄ tū ad

eam q̄ q̄uis sit in diuinis t̄m vñcū verbū gl̄la: sūt tū ibi plura relucē

tia in cēntia diuinā: q̄ s̄i s̄m̄ beat⁹ Aug. plena oīm rationis vñcū ad

que artifex respiciens ne videre irro-

nabilitē organis: alia rōne equū. tē. Ille ēi rōnes

bona similitudine verba dici p̄t q̄ s̄i

gnificatiā: hec aut̄ dīcī apl̄s se in es-

entia diuinā audire: i. vidiisse. vñ p̄t

haberi apl̄m vidiisse diuinā cēntiā: q̄ nō

nō potuit videre id in q̄ relucēt s̄l

nemo p̄t videre formas resultantes

in speculo si videat speculū. sc̄do mo-

uetur q̄ nō p̄t h̄i apl̄m vidiisse diuni-

nam cēntiā i hoc qd̄ d̄: Que nō l̄z

boni loqui. pot̄ enī dīxisset. q̄ nō

potest h̄i loqui. iō ex illa l̄ra pot̄: ha-

betur: dīcī Burgen. q̄ nō viderit di-

uinā cēntiā: q̄ sonat si liceret loqui

q̄d̄ posset q̄d̄ de cēntia diuinā ip̄ossi.

Heb. 17: d̄. dīcī Burgen. dīcī

arcana: q̄z audita loq̄ non liciuit tē. Id qd̄ Burgen. dīcī p̄no

sticatā illā apl̄s visionē: nō videf multuz rōnabilis: q̄ cum d̄:

Ego ostendā illi q̄nta oporetat eū p̄ noīe meo pati. ex hoc nō

habet q̄ de ostenderit ei cēntiā suā: q̄ citra visionem diuine

potuit ostendere ei p̄ spiritū vel alia v̄siōe cēntiā p̄ eū sustinē-

da. Et iō v̄siō q̄cū modo passionis: oīm sanctoz nō solum

apl̄s nō sequit̄ cēntiā diuinam beatissimam & clare v̄siā: q̄ nō

sūt cōparabiles passiōes t̄ples ad gloriā sempiternā: at enī

idē apl̄s ad Ro. viij. Nō sūt cōdigne passiōes tē. La. XIII

Ecce tertio h̄ ve. Post h̄ apl̄s mīta locū ē oīra fallis

aplos: hic s̄r̄ inuebit̄ oīra cōplices suos. Et dividit

in duas. q̄ p̄mo vituperat fallis xp̄her̄ iherētes. sc̄do

cōmēdat in vera doctrina persistētes. ibi: De cetero fratres.

P̄ima i tres. q̄ p̄mo cōmīnac̄ eis s̄iē seu eritatē: sc̄do decla-

rat suā iudicariā potestatē. ibi: An experimētu. tertio inducē

eos ad correctionē. ibi: Cosmetiplos. Circa p̄mū dīc: Ecce ve-

nio. i. cōtēveniā p̄sonalē: g Tertio hocvenio. non q̄ bis aī-

fūsseret: h̄z q̄ semel fuerat i itex semel paraſ̄ fuerat venire. sed

impedimentū fuerat ex p̄te ip̄oz. h̄z in ore duox tē. s. accu-

santiū vel testificatiū: i Stab̄ om̄ne x̄bu. ad puniēdū acr̄i-

ter sic p̄uictos. k P̄redit̄ enī t̄ p̄dicto. i. moneo p̄mo et le-

cūdo. debet enī monitio p̄cedere s̄iaim: vt p̄ B̄ redūcant̄ pec-

catores ad x̄tātē. q̄ si monitio nō sufficit: ferat̄ s̄iaim: ne mali

maḡ iſoleſcat̄. l Q̄m si ve. itex nō sufficit: peccāt̄ enī semel

parcēdū ē. h̄z si reciduat̄ adhiberi debet punitio: ne facilitas

venie incētū p̄beat̄ delinq̄ndi. m En experimētu. q̄ possit

aliquis querere q̄ auēte sit puniēs nos. iō s̄r̄ hic offendit suaz

iudicariā potestatē a xp̄o s̄bi cōmissari: dīcens: En experimē-

tū q̄rit̄ tē. q. d. s̄c̄ q̄rēdo q̄rit̄ exp̄ri p̄tātē xp̄i loquēt̄ in me:

q̄ q̄eqd̄ dīcō v̄l facio ad iſtructiōē v̄l correcțiōē v̄laz auēte

xp̄i facio. n Qui i vo. nō infir. tē. q. d. h̄ xp̄i xp̄i ē in me existē

sat̄ declarata ē in yobis q̄ miracula yobis exhibita.

* Nam et si

Glo.ordi. Ad Corinthis II

a Mā et nos infirmi.
Sicut et si p̄fūlū infirm⁹.
Mā et nos multo mino-
res l̄z infirmi i illo. l̄z
ad imitationē e⁹ multa
patimur a pfidis: tñ vi-
tēmus. s̄. potēs tñ
bebimus p̄ eū i vobis
iudicandis. Vñ viue-
mus in eo. i. in sili bea-
titudine cū eo i hoc in
xtute det: q̄ tale ē i vo-
bis. i. in cōscientiis vñ
b. In vobis. Ut erga
vos: mors illata a pfid-
is vita est erga credē-
tes: q̄ x̄tute dei resur-
gētes viuet cū xp̄o.
c. Oramus aut̄ dñm.
Hoc orat apl̄s vt his
bñ agētib⁹ in eis corri-
pienda nō inueniat: et
sic reprobi apparent.
probati enī vident dum
iudicant p̄tōres. Sic ḡ
si nō sunt q̄s iudicēt cel-
sante auctoritate quasi
reprobi vident. In-
telligenda est hic gra-
tia dei qua sola homi-
nes liberant a malo: et
sine q̄ nullū proslis si-
ue cogitādo siue volen-
do: amando siue agen-
do faciūt bonū. Nō so-
lū vt monstrant ipsa qd̄
faciēndi scilāt verset-
am vt p̄st̄nt ipsa faci-
ant cū dilectiōe. Hanc
igitur inspiratiōem bo-
ne voluntatis i opis po-
sebat apl̄s corinthis
euz diebat: Oramus.
vñ nō ait monem⁹: do-
cemus: h̄z oram⁹. Quia
sciebat hec oīa nō vale-
re q̄ plantādo i trigā-
do faciebat in aperto:
nisi pro illis exaudiret
orantē: q̄ dat incremen-
tu in occulto. Nō enim
nihil voluntas nostra
agit: h̄z sola nō sufficit.
Vñluit ḡ dicere ora-
mus: vt ipaz gratia co-
mendatur: vt intellige-
ret illi quādo nō faciūt
aliquid mali nō solum
sua voluntate se vitare
malum: sed adiutorio
dei adimplere qd̄ iussū
est. Ergo quādo p̄cipi-
tur agnolite voluntatē
arbitriū. Quādo ora-
tur quod p̄cipit: agno-
scite gratia beneficiū.
d. Reprobi sumus:
Id est appareamus re-
probi: nō habentes qd̄
vindicemus vel dijudi-
cemus. e. Nō in de-
structionem. Non de-
struuntur qui corrīgu-
tur: sed correcti edifica-
tur. f. Baudete: Id
est tam bene operam-
us vt verū gaudiū ha-
bere possitis.

non infirmatur: sed potēs est in
vobis. Nam et si crucifix⁹ est ex
infirmitate: sed viuit ex virtute
a dei. Nam et nos infirmi sumus
a. Et q̄ nō parē: z puniendi potestatē habeo.
b. I. per eū habebimus potestatē dco.
in illo: sed viuemus in eo ex vir-
tute dei in vobis. **Cosmetipos**
considerate per actus. Et si in fide.
tentate si st̄is in fide: ipsi vos
a. S̄ an in operibus st̄is bonis in quibus debent
esse fidēles. Ideo dico probate.
probate. An nō cognoscitis yōs
a. S̄ ex priori institutione est in vobis per fidem
et bona opera.
metipos: quia christiūs iesus in
vobis ē: nisi forte r̄ probi estis?
S̄ q̄ cognoscit xp̄m in nobis nisi reprobi esti.
S̄ q̄d̄ de vobis sit. Et ex virtute quaz inter vos
Spero aut̄ q̄ cognoscitis: quia p̄
egi. a. S̄ nec a fide nec a potestate. b. S̄ non su-
mus reprobi: sed ramen.
c nos nō sum⁹ reprobi. Oramus
S̄ sine quo nihil boni. a. S̄ contra pseudo: ecō,
tra ipsiē de nobis.
autem deum ut nihil mali facia
a. S̄ oramus. b. S̄ parentes in vobis exercendo
tis: nō ut nos probati parcam⁹
potestatē in vltionib⁹. S̄ potius oramus.
sed vt vos qd̄ bonū est faciat
a. S̄ sine potestate. b. S̄ sed ne p̄tēc̄ in iusti posse
dnari subdit: S̄ q̄. non possum⁹ iusti vti tali
potestare.
d. Nos aut̄ vt reprobi simūl. Non
enī possumus aliquid aduersus
iusticiam vt arguant bene viuentem: sed pro
veritate vt vindicēt in legis inimicū. S̄ tuenda
veritatē: sed pro veritate. Baud-
nō possum⁹ cōtra veritatem qd̄ effectus in-
dicar. a. S̄ nō exercētes potestatē in vltionib⁹
demus enī quoniam nos infirmi
cū nihil p̄mēdū habem⁹. S̄ nō timētes iudicū
sumus: vos aut̄ potentes estis.
S̄ erā. S̄ l. S̄ vti in operib⁹ p̄feci.
Hoc i oram⁹ vñam p̄sumatiōez.
S̄ q̄ hoc volo i oro.
Ideo enī hec absens scribo: vt
S̄ q̄ volo. S̄ in vobis. S̄ q̄ possem.
S̄ ligandi i soluendi.
nō p̄sens durius agam fm̄ pote-
statem quaz domin⁹ dedit mihi
S̄ q̄ alter agit nō habēt potestatē a dco
e in edificationē i nō in destructi-
a. S̄ d̄ male faciūt hucib⁹ correxi. b. S̄ hoc agire
vñ gaudiū. c. S̄ et vt gaudeatis.
f. One. Dē cetero aut̄ gaudiēte frā-
a. S̄ in fide. b. S̄ i vos maiores. S̄ minores.
S̄ ad idem.
tres: p̄fectedi estote: exhortami-
a. S̄ et vos minores. S̄ et yñiuersti maior et mi-
nor simūl. S̄ ne sit prior discordia. b. S̄ i. chil-
stus qui ait: Pacem meam do vobis pacē meaz
re. v. Mandatus noui do vobis: vt di-
ligaris inuicem. S̄ et si hoc feceris.
nī: idēz sapite pacē habete: i dē
S̄ adiuuās. S̄ vt pax sit inter vos.
pacis i dilectionis erit vobiscuz.
a. S̄ non dololo.
Salutate iuicē i osculo sanctō.

La. XIII Nico. de lyra

a. **M**ā et si crucifix⁹ est.s.xps. b. **E**x infirmitate.ex nobis assūpta. c. **S**z viuit. eternaliter. d. **E**x x̄tu te dei.est enī ver⁹ hō t verus de⁹. e. **M**ā t nos. qui xp̄o s̄formamur. f. **I**nfirmi sum⁹ in illo. i.tribulatiōnes sustinem⁹ xp̄t illū. g. **S**z viuem⁹ cū illo. s. i. glia b. **E**x x̄tu dei i. vobis.i.p. quā vobisē refugem⁹. aliter etiā exponit. **M**ā t nos infirmi t̄c.i. l. sum⁹ iſtri mi ex humana cōditiōe:tñ ex virtute dei sumus potētes inter vos p. operationē miraculor. i. **V**olmet- ipsos. **H**ic inducit eos ad correcțōez. t. scđo remouet quandā falsaz suspitionē. ibi: **O**rām⁹ dñm. **L**ira pri mū dicit: **V**olmetipos tentate. i. facta v̄ra eramine anteq̄ veniā ad vos iudicandū. k. **S**i estis in fide. christi. l. **I**psi vos pbatе. q.d. b. potestis facere. iō subdit; m. **A**n nō cognolitis volmetipos; qz ielus christ⁹ in vobis est. q.d. potestis cognoscere si christ⁹ est in vobis per veram fidem. n. **N**isi forte reprob̄tis estis. fide carendo. **S**ed cōtra b. obiicit: qz cuz christ⁹ sit in hoē p. charitatē. videt qz apls dicat qz hō possit se scire habere charitatē. cōtra illud qz habet Ecēs. ix. **N**emo scit vt̄ amore vel odio dign⁹ sit. **V**lenduz qz christus habitat in homīe duplicitē. **U**no mō qz̄tū ad intellectū. t. sic habitat in eo p. fidem informē: quā potest homo scire certitudinaliter se habere quia pōt scire se tenerē illā fidem quā tenerē ecclesia. **A**lio mo do habitat in hoē qz̄ ad affectum. t. sic est in eo per charitatē de qua nō potest scire certitudinaliter nisi per reuelationem. potest tñ cognoscere p. cōiecturaz. et sic dicendū qz apls si loquīt̄ hic de inhabitatione christi per fidē informē. si loquāt̄ de cognitione certa vel cōiecturali si intelligat de inhabitationē p. charita tem. o. **S**pero autē qz cognoscitis. p. miracula facta per nos. p. **Q**uia nos nō sum⁹ repzobi. i. dices cō traria veritati. q. **O**ramus aut̄ deum. **H**ic remouet falsam suspitionē. dixerat enī eos esse reprobos si xps nō esset in eis. t. banc sententiā sub dubio reliquerat. ideo possent opinari qz vellet eos esse reprobos. vt sic in eis durius iudiciū exerceret ad ostentatiōez sue po testatis: qd remouet dices: **O**ramus aut̄ deū ut nibil malii faciat. q.d. optamus bonū vestrū t̄ nō maluz. r. **M**ō ut nos pbat̄. i. pfecti t̄ magni. s. **P**areamus. i. appaream⁹ in punitiōe maloz vestrorū supple optantes. t. **S**ed ut vos qz bonū est faciat. ita qz nibil puniendū sit in vobis. v. **M**os aut̄ ut reprobi sumus. i. quasi amittentes potestate puniendi p. ver stram innocentia. qz vbi nō est culpa: punitio non habet locū. iō subdit: x. **M**ō possum⁹ enī aliqd aduersus veritatiē. punitio īnocēt̄. **H**audem⁹ enī qm̄ nos infirmi sum⁹. i.nō habētes potestate puniēdi vos nō. ppter defectū potestatā a pte nr̄a: h̄. ppter innocētiā vestrā. z. **H**oc t̄ oram⁹ vestrā cōluminationez: id est beatitudinis vestre perfectionem in qua totum desiderium hominis cōsummat̄. subdit aut̄ dicit inno centie rationē. d. a. **I**deo enī hec absens scribo. vt corrigatis vos ante aduentū meū. b. **A**t nō p̄sens durins agā. aspere corrigoendo. si qd abſit vos incor rectos innenero. c. **D**e cetero. **H**ic cōmendat t̄ cō solas p̄sſitētes in doctrina fidei. t̄ p̄mo ponit suam exhortationē. scđo eoꝝ salutationē. ibi: **S**alutate. **L**ira primū dicit: **D**e cetero fratres. i. veritate fidei p̄sſtentes. d. **H**audete. ad virtuosum enī p̄tinet d̄ vir tutū opibus gaudere. pfecti estote. i. ad p̄fectionē con sequēdā tendite. qz sicut nauis in flume polita p. aque motu d̄scēdit nisi remiget in ḥtrariū: sic aia ex coru ptione carnis t̄ prontitate ad malū cōtinuum descendit a p̄fectione nisi conet in cōtrariū. e. **E**xhortamin. v. uiceq̄tū ad bonitatē affect⁹. f. **I**dem sapite. qz̄tū ad illuminationez intellectus. sicut enī mēbra mutuo se iuuāt naturalis p. colligationez nature. sic fideles p. colligantia charitat̄ debet mutuo se iuuare. g. **M**ā cē habete. quā xps hereditarie vob̄ p̄seruandā reliq̄t Job. xiiij. **I**pacē meā do yobis. h. **E**t deus pacis. i. dator t̄ amator pacis. i. **E**t dilectionis. qz charitas cōcomitantur veram pacē: eo p. charitatē deus est in homine t̄ ip̄e in eo. k. **E**rit vobiscū. p. gram in pre senti t̄ gloriam in futuro. l. **S**alutate. **H**ic ultimo ponit eoꝝ salutationē dicens: **S**alutare inuicēz in o sculo setō. oculū enī est signū vnitatis. fideles aut̄ de

Glo.ordi.

Sa Gratia. Totam trinitatem optat benedicere eos. Sua tribuit cōgrua cuique in graz. i. remissionem filio: charitatem patri q̄ ex dilectione misit filium: cōicatōez spiritui p̄ quē fit vniō. b Et charitas dei. Dilectio dei misit christum: cuius gratia saluat. Et ut possideam⁹ hanc gratiam salutis cōicatio facit spūsancti. Al cōicatio spūs. i. spūs ita sit vobis ut cōicet et cōferat vobis et gratia p̄ et charitatem dei. Qd̄ e tota trinitas sit vobis: dās graz de cōmissis et charitatem p̄ spiritum.

Galathe sunt greci. Galli enī in quādā grecie p̄ uincia oīi venientes grecis se ini scerunt unde p̄ illa. p̄uincia gallogrecia deinde galatha appellata ē. vñ cū greci acuti sint ingenij. Illi tñi galathe stolidi et ad intelligendum tardiores erāt: sicut et idociles galli. hixitate ab aplo accepterat: h̄ post a pseudo ut iudicarent tetati sit hos apls reuocat ad veritatem scribens ab epheso. prius cō mendat suā psonā quā pseudo deprimebat. inde legē iprobat doces nō cē tenēdā p̄ xp̄m. Lā dē cōmēdat euāgeliū et fidē xp̄i qd̄ ad salutē sufficit. Ca. i

Daulus apls. Mo e officij terrorē incūtit. et Mo ab hominib⁹ (vt quidā) ab apostolis electi et missi: et a iudeis pseudo apostoli. f Neq; nō p̄ hoīez h̄ p̄.

Aug. in li. retracta. Sz p̄ eu iā lesū suscitatu. Qui non vt bō hoīes paulatim: h̄ totū s̄l p̄ sp̄ ritū docuit vt p̄ hoc sit maior: p̄ qd̄ videbaſ minor. Ceteri enim apli videbanſ esse maiores: qz p̄ores. Iste mūm⁹ qz nouissim⁹. Sed inde appet dignior: qz p̄ res constituti sūt p̄ xp̄m adhuc ex pte hoīez. i. mortale. Nouissimus Mo paulus p̄ xp̄m iā totū deū. i. ex omni pte mortale.

GQui meū sūt oēs. Volētes de v̄a seductiōe: testes vitatis mee: qbus vos oporet credere: et non pauci sed oēs. b Et dño ieu xp̄o. Quem iniuriose equatis legi: dū ipm nō sine lege ad salutē sufficere afferit sic nec legē sine eo: h̄ ab ipo sine lege grā et pax. i. Qui dedit l̄spōte obtulit: qz non ē alius q̄ posset apire librū nisi leo de tribu iuda. k Semetipm. qz n̄ erat hostia alia digna. p̄ petis nr̄is delēdīs qd̄ ē initia salutantis. Quē ḡ locū h̄ lex: quasi nullus penitus. l. De seculo. Ambro. i. de p̄formitate mūdū: q̄ nos allicit. m. Presenti. Tāto plus capit cū eterna non videant. Seculo nequam fm̄ voluntatem vuit et beniuolus ē. a xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione.

IJob. 5. d sensu d̄: dies mali sūt. Mūdū in maligno positi⁹. Tp̄a p̄iculosa. Saltus q̄ pleni sūt latronib⁹: et gladius q̄ crux effundit: et calix in q̄ venenū. tp̄atur mala dicunt: qz nō solū tpa h̄ etiā loca et instrumenta malorum traxerūt infamia q̄ i eis sūt. n. Lui ē g. Quasi hec testanſ p̄sentes boni et futuri testabunſ. In hac salutatē p̄libauit et cōmēdatōz sui: et qd̄ possit gra dei: et q̄ lex nihil p̄fert.

Ad Galathas La. I Nico. de lyra

b ent esse vnitī charitate. ppter qd̄ osculū huīus vnlatis signū. Sanciū ad excludendū olciū libidinosū qd̄ vnit ad immūdiciam. ex h̄ autē apostoli dicto inoleuit p̄suetudo i ecclēsia dādi pacis osculū in missa. a Salutat̄ vos oēs sancti. qz p̄ eoz desideria de vestra salute cōicant̄ vobis eoz merita. Consequēter imp̄cet̄ eis plenitūdīne bonoz spūaliū. d. b H̄a. p̄ quā fit peccatoroz remissio. c Dñi nr̄i ieu xp̄i i. q̄ attribuit̄ xp̄o: Job. i. H̄a et xitas p̄ ieu xp̄m. d. Et charitas q̄ vnit deo. e Dei p̄ris q̄ ē erga nos p̄ncipiū amoris: Job. iiij. Sic deus dilexit mūdū: vt filiū suū vngentū daret t̄c. f. Et cōicatio sancti spiritu⁹: q̄ p̄ip̄z fit cōicatio oīm donorū in ecclēsia dei. Sit cū oīb⁹ vobis. Amē.

Postilla fr̄is Nicolai de lyra sup̄ ep̄las pauli ad Corintios finit. Incipit postilla super ep̄istolā ad Galathas.

La. i Aul̄ apostol⁹. Hec ep̄stola ad Galathas in tres diuidit̄ p̄tes. s. l̄ salutationē et p̄secutionē: q̄ incipit ibi: Miror et confirmationē. ibi: Vide q̄li bus iris. p̄p̄ fine ep̄stole. Circa p̄mū ponit̄ p̄rō p̄lone salutates. cū d̄: Id̄: Paul⁹. q̄ vocatus fuit saul⁹. Act. viii. et rō mutatōis huīus noīis posita fuit Ro. i. p̄ oīb⁹ alijs apls. b Apls. officio. i. Non ab hoībz⁹. sti tute in ipo. Act. viii. Dixit spūssance: legre gate mūbi barnabā et saulū i opus ad qd̄ as̄ spūsi eos. k Neq; p̄ hominē. s. purū. l. Sz p̄ ieu xp̄m. dēcū verū et hoīez. m. Et deus parrē. Indiūla enī sūt opa trīniratis et due psonae exp̄mūt̄. s. pateri fili⁹ et subintelligi tū spūsanctus q̄ taceat h̄: qz sufficiēter exp̄mirut̄ Act. xiij. vt dicit̄ ē. vbi agit̄ de inſtitutione pauli in aplatū: p̄t̄ t̄i vocat̄ fuerat ad fidē. n. Qui suscitauit̄ enī a mortuis. qd̄ exp̄mit̄ apls ad ostēdēndū dignitatē isti tutōis sue. Alij ei apli instituti fuerat p̄po adhuc existente in corpe mortali. Paul⁹ autē ab eo immortaliitate corporis affecito. et ad patris dexterā cōstituto. qd̄ exp̄mit̄ apls. ppter falsos apls q̄ doctrinā eius dānare n̄ tebant̄: eo q̄ nō fuerat cū xp̄o corporal̄: sic cut et alij apls. o. Et q̄ meū sūt frēs. v̄ram salutē desiderātes et de vestra subversiōe dolētes. p̄ Ecclesijs galathie. hic scđo p̄nū psonae salutate. cū d̄: Ecclesijs galathie. i. fidelibus in illa terra habitātib⁹. est enim galathia quedā regio grecie. Anno ci arta p̄xris regis. xvij. senones galli duce bēnīo itallam innaserūt et romā ceperunt excepto capitolio. de cuius obſidione recesserūt. accepto. p̄ recessu magno precio: quos rex b̄thynie habēs guerrā imp̄orabilē: sibi vocuit in suū auxilium. et habita victoria partiti sunt cū eo regnum. et illam partem que cessit eis vocavit gallogrecia. que postea vocata ē galathia. q̄ Gratia vobis. hic tertio po nūn̄ optata bona. cū d̄: H̄a vobis in p̄nti Et pax. in futuro beatitudo et futura be ne noīat̄ pax: qz quietat̄ totalis appetitū. s. Ad deo patre n̄ro. i. a tota trinitatē.

t. Et dño ieu xp̄o. dēitas enī que ē vna in tribus psonis et grātia et glie causa efficiens principalis. humanitas vero xp̄i causa iſtrumentalis cōiuncta in psona filij. v. Qui dedidit semetipm. p̄ petis nostris. et marina et charitate et nos et obedientia ad patrē seip̄z obtulit ad mortē. x. Ut eriperet nos de p̄sentī seculo nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo vni i essentia. b fm̄ de hac redemptrione. n. dei et patris nostri: cui est gloriā. z. p̄sens seculū nequam. trāſferēdo nos ad gloriam. dicitur autē p̄sens seculū nequam nō. ppter creatā substan tiam: ed. ppter mala que fuit in hoc seculo. sicut dicit. Eph. vi. v. Dicitur ad nequitū trahit. s. q̄ si firmi⁹ qd̄ dic̄t̄ subdit̄. b. q̄ quasi qd̄ p̄s dedit̄ se et eripuit̄ nō est p̄ meritis: sed fm̄ beniuolentiā eius qui crea seculo nequam fm̄ voluntatem yuit et beniuolus ē. a. q̄ xp̄o et deo